

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 57

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 9 d'octubre del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 7320/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou BOIB. 2243
 - 2) **RGE núm. 7489/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a prestació de serveis conjunts de Policia Local a Menorca. 2243
 - 3) **RGE núm. 7490/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a simplificació i reducció de tràmits. 2244
 - 4) **RGE núm. 7495/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Xico Tarrés i Mari, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aportacions econòmiques al Consorci Sociosanitari. 2245
 - 5) **RGE núm. 7496/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Pilar Sansó i Fuster, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manca de suport al petit i mitjà comerç. 2246
 - 6) **RGE núm. 7488/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana Maria Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a avantprojecte de millora de la qualitat educativa. 2247
-
-

- 7) **RGE núm. 7497/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a situació laboral. 2248
- 8) **RGE núm. 7608/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a sentència condemnatòria del Tribunal de Justícia de la Unió Europea per l'aturada de la tramitació del Pla Hidrològic. 2249
- 9) **RGE núm. 7502/12**, de l'Hble. Diputada no adscrita, Sra. Margalida Font i Aguiló, relativa a impagament a les navilieres. 2250
- 10) **RGE núm. 7485/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Fira de Turisme de París. 2251
- 11) **RGE núm. 7486/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en relació amb els danys efectuats pel cap de fibló. 2252
- 12) **RGE núm. 7491/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa ALTER. 2253
- 13) **RGE núm. 7492/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a accions promocionals de turisme actiu. 2254
- 14) **RGE núm. 7498/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a impacte de la importació de fems. 2255
- 15) **RGE núm. 7484/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a control de residents al transport marítim. 2256
- 16) **RGE núm. 7487/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suport informàtic als centres públics. 2257
- 17) **RGE núm. 7499/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a revisió de la cartera de serveis. 2258
- 18) **RGE núm. 7493/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a comissió de seguiment del conveni de carreteres. 2259
- 19) **RGE núm. 7342/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a PGE 2013. 2260
- 20) **RGE núm. 7478/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a deute de l'Estat amb les Illes Balears. 2261
- 21) **RGE núm. 7349/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política econòmica del Govern. 2262
- 22) **RGE núm. 7500/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts generals de l'Estat. 2264
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 7141/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general del Govern amb la transparència. 2265
- III. MOCIÓ RGE núm. 7420/12**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a inici de curs escolar 2012-2013, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6562/12. 2271
- IV. Compareixença del president de les Illes Balears**, per tal d'informar sobre el contingut de la V Conferència de Presidents (escrit RGE núm. 7404/12, presentat pel Govern). 2277
-

EL SR. PRESIDENT:

El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 7320/12, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou BOIB.

Primera pregunta, RGE núm. 7320/12, que fou ajornada a la sessió anterior, relativa a nou BOIB electrònic, que formula la Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, la simplificació administrativa, l'eliminació de traves i garantir la seguretat jurídica constitueixen objectius prioritaris de l'acció de govern durant aquest mandat. Les conselleries de Presidència i Administracions Públiques fan feina de manera conjunta i coordinada per aplicar les mesures adreçades a aconseguir aquestes objectius que tenen caràcter transversal per a tota la comunitat autònoma i també incidència a la resta d'administracions.

Entre les actuacions aprovades destaca el Projecte de decret de mesures de simplificació documental dels procediments administratius que suposarà un estalvi anual de 17 milions d'euros. Es tracta de reduir càrregues i barreres burocràtiques, disminuir la quantitat de documents que s'han de portar a l'Administració i a la vegada impulsar la via telemàtica, molt més ràpida i eficaç. En aquest àmbit, ja s'han donat passes de gran transcendència com que des del passat dia 2 d'octubre el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* ha deixat de publicar-se en paper, que ha quedat suprimit a favor d'una versió més clara i moderna en format digital. Aquesta bona acció de govern constitueix, sens dubte, una bona mesura per a la simplificació administrativa amb l'estalvi de temps i recursos públics que això implica.

Per tant, Sr. Conseller, quins són els avantatges d'aquest nou *Butlletí Oficial de les Illes Balears* electrònic que es publica des del dia 2 d'octubre?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente, Sra. Diputada, muy buenos días a todos. En primer lugar, quiero decirle, Sra. Diputada, que estamos ante el primer proceso telemático íntegro entre todas las administraciones de esta comunidad autónoma, es decir, a partir de ahora Govern, consells insulars y ayuntamientos podrán operar de una forma integrada para la publicación del BOIB telemático con lo que esto conlleva, es decir, a partir de ahora no será necesario que estas instituciones tengan que

desplazarse hasta la Conselleria de Presidencia para registrar sus solicitudes. Por lo tanto, esto nos ahorrará tiempo y dinero.

Le puedo dar un dato, ha habido días que se han producido hasta 250 peticiones de publicaciones en el BOIB, y esto es importante especialmente para los municipios de la part forana, pero más importante aún para los distintos consells insulars de Menorca, de Ibiza y de Formentera.

Quiero decirle, Sra. Diputada, que estamos ante un claro ejemplo de simplificación administrativa que como usted sabe es un objetivo de este gobierno. Le doy un dato, Sra. Diputada, dentro del año 2011 se publicaron 26.957 edictos, se utilizaron 18.000 disquetes y además hubo un total de páginas que se utilizaron en el registro de 150.000. Por lo tanto, hágase un idea de lo que representa el formato telemático del BOIB.

Muchísimas gracias.

I.2) Pregunta RGE núm. 7489/12, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a prestació de serveis conjunts de Policia Local a Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta, RGE núm. 7489/12, relativa a prestació de serveis conjunts de policia local a Menorca que formula el Sr. Alejandro Sanz i Benejam del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, Sr. Conseller de Administraciones Públicas, una de las principales reivindicaciones de los alcaldes y los jefes de policía local de Menorca es la necesidad de asociar municipios para la prestación de servicios. Sin duda una propuesta que ha sido planteada en los diversos consejos de coordinación de la policía local de Menorca y una reivindicación histórica que sería importante que se materializase para conseguir aunar esfuerzos y eficacia en materia de seguridad ciudadana.

Estaríamos hablando de una mayor coordinación entre las policías locales de los diversos municipios para actuar de una manera mucho más rápida y eficaz. Esta medida va en la línea de optimizar recursos por parte de las administraciones y ser mucho más eficientes. Los ciudadanos nos piden que hagamos más con menos, y qué mejor que poner en práctica la prestación de servicios conjuntos.

Por lo tanto, Sr. Conseller, ¿qué valoración hace sobre la asociación de municipios para la prestación de servicios conjuntos de la policía local de Menorca?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, miri, la possibilitat de crear associacions de municipis per compartir serveis de policia local ha estat un dels temes que reiteradament s'han posat damunt la taula a les diferents visites que he fet al consell de coordinació de Menorca. Particularment tant dia 30 de novembre de l'any passat com dia 14 de juny d'enguany es va reiterar aquesta petició.

La proposta és crear una associació perquè entre municipis es puguin compartir recursos en matèria de policia local i així optimitzar i racionalitzar la despesa sense posar en qüestió la seguretat ciutadana, però aquesta possibilitat, ara per ara, no és viable legalment ja que una ordre ministerial de dia 10 de novembre de 2010 impedeix aquestes associacions si els municipis que hi pertanyen tenen més de 40.000 habitants, i aquest és el cas de Menorca. Segons l'Institut Balear d'Estadística a l'illa hi ha... o hi havia el 2011, 94.875 persones empadronades.

Tot i açò, el mateix president del Govern va traslladar al ministre de l'Interior a la reunió que varen mantenir dia 21 de setembre passat la proposta de la Direcció General d'Interior perquè aquesta qüestió demogràfica es pugui revisar o modificar o que s'hi puguin plantejar excepcions, com pugui ser el cas de Menorca.

La proposta de la direcció general fa èmfasi que a Menorca tots els municipis demanen poder associar-se i ho fan argumentant que els beneficis serien molts i notoris, ja que d'alguna manera compensarien el fet diferencial que suposen les limitacions de la insularitat relacionades amb la poca extensió territorial de l'illa.

No es pot oblidar tampoc l'estalvi econòmic que suposaria per a les corporacions locals aquest tipus de col·laboració. De fet, des de la Conselleria d'Administracions Públiques per poder fer aquestes associacions de municipis tendria -pensam- molt bons resultats atesa la voluntat de col·laboració que hem pogut detectar que hi ha entre tots els (...) de la policia local.

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 7490/12, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a simplificació i reducció de tràmits.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE núm. 7490/12, relativa a simplificació i reducció de tràmits, la formula el Sr. Óscar Fidalgo i Bestard del Grup Parlamentari Popular. Te la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sr. Presidente. Tal y como contenía el programa político con el que el Partido Popular se presentó a las elecciones, las iniciativas llevadas a cabo por este gobierno van encaminadas no sólo a eliminar progresivamente la inseguridad jurídica, sino a reducir trámites y cargas administrativas, burocracia al fin y al cabo, para particulares y empresas en sus relaciones con la Administración y es en ese proceso de agilizar los trámites y aligerarlos que la Administración no solicite varias veces aquel documento que ya presentamos, la posibilidad de que se suprima la obligación de aportar certificados y otros documentos que fue la propia administración quien los emitió, da igual quien sea, Gobierno, consell o ayuntamientos, hacen que situaciones como las descritas se conviertan a menudo en un calvario para el administrado que debe presentar una y otra vez la misma documentación o aquella que ya emitió la propia administración. Es por lo que, en contacto con las principales administraciones y asociaciones del sector, el Gobierno -acertadamente- se ha propuesto agilizar e interconectar a las distintas administraciones para que trabajen de manera conjunta y coordinada, para que los criterios de austeridad, eficacia i eficiencia dejen de ser meros ejes programáticos, para implementarse en la efectiva y cotidiana labor de las administraciones públicas. Todo ello con un ahorro estimado de unos 17 millones de euros en sólo un año, respondiendo así a la austeridad que estandariza este gobierno.

De esta manera, Sr. Conseller, ¿cómo valora el conseller de Administraciones Públicas el proceso de acuerdos con múltiples colectivos con el objetivo de reducir trámites y simplificar los que las empresas y particulares se ven obligados a realizar por ley y que permitirá un ahorro estimado de 17 millones de euros en solo un año?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, com vostè sap, simplificar i modernitzar és un dels objectius prioritaris d'aquest govern i d'aquesta conselleria. De fet, no sé si ho recorden, però a finals de l'any passat vàrem presentar el primer pla de simplificació administrativa de la comunitat autònoma, és un text molt ambiciós, ho sabem, que està en ple procés de desenvolupament.

Una part molt important de la simplificació administrativa és la reducció dels tràmits, com ha dit, i en açò estam. Tenim redactat un projecte de decret, de mesures, de simplificació documental dels procediments administratius que calculem -com diu vostè a la seva pregunta- que permetrà estalviar com a mínim uns 17 milions d'euros a l'any a empresaris i a ciutadans, partint tant dels costos materials com dels vinculats al temps o als desplaçaments.

A més de les facilitats al ciutadà, tenim clar que la competitivitat empresarial de la nostra comunitat autònoma no pot trobar en l'Administració un impediment constant com és la percepció que en té el ciutadà.

El Projecte de Decret de mesures de simplificació documental dels procediments administratius és una norma transversal que afectarà tots els òrgans que tinguin potestats administratives i que regularà diversos aspectes. Es farà, per exemple, un catàleg on hi haurà recollits tots els documents que no caldrà aportar. Els usuaris tendran l'oportunitat de dipositar els seus documents en format digital a una carpeta electrònica i ja no els hauran de presentar més. Aquestes carpetes estaran dipositades en un arxiu accessible i compartit entre aquelles administracions que s'hi adhereixin mitjançant un conveni. Preveim també que els primers a firmar siguin els consells insulars i l'Ajuntament de Palma i que ho faran -esper- que en breu. Tot això amb processos informàtics segurs.

Em demana també per les trobades amb diverses entitats. Hem cregut necessari d'alguna manera explicar bé totes aquelles novetats a qui pugui afectar aquesta mesura. La recepció que rebem d'aquestes trobades amb PIMEM, amb CAEB, etc., és bona, a l'espera un poc de veure de veure el resultat final del decret que esperam que sigui d'aplicació a final d'any o com a molt tard a principi de l'any que ve.

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 7495/12, de l'Hble. Diputat Sr. Xico Tarrés i Mari, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aportacions econòmiques al Consorci Sociosanitari.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta, RGE núm. 7495/12, relativa a aportacions econòmiques al consorci sociosanitari que formula el Sr. Xico Tarrés i Mari del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Vicepresident, li feim aquesta pregunta perquè dies passats o setmanes endarrere des del Consell Insular d'Eivissa i per part del seu president es va posar de manifest la incomoditat que es viu a Eivissa amb la gestió del consorci sociosanitari. Crec que vostès en són conscients, el Sr. President va fer declaracions també respecte d'aquest tema i el president del consell -crec que encertadament- va dir que si en el mes de gener no rebien les aportacions que feien falta per poder mantenir aquest consorci la gestió o la part econòmica depenia del Govern, idò tornaria la gestió al Govern i es deixarien de prestar aquests serveis.

Pot pensar que això suposa un problema a Eivissa, una preocupació per a la gent, per als pacients, per als familiars dels pacients i voldríem saber si el Govern pensa finançar el que toca del consorci sociosanitari d'Eivissa. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sr. Diputat, pot ser que li sembli estrany a causa de les practiques de l'anterior legislatura, però aquest govern compleix les seves obligacions, està complint i intenta posar ordre on no n'hi havia, un dels casos és el cas del conveni que esmenta.

Feim feina perquè pugui estar resolt en el temps més breu possible, s'estan canviant moltes coses perquè això sigui possible i, per tant, li puc dir que el Govern complirà totes les seves obligacions.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, li agraeix la seva contestació, però ha de pensar que amb el que m'acaba de dir no m'ha dit res. A Eivissa en aquests moments, els pacients i els familiars -com li deia- crec que estan en la mateixa situació en què estaven abans de jo fer la pregunta.

La solució que pensa donar, diu que vostè acomplirà el que no es va complir -vull entendre- la passada legislatura, que ja sap que vàrem ser els dimonis i vàrem ser molts dolents i som els causants des de la primera guerra mundial a tots els mals que ha tengut aquesta comunitat, segurament va ser així, però és clar, en aquests moments a vostès a qui toca esmenar-ho tenen un president de consell preocupat per la futura gestió d'aquest consorci i voldríem saber si aquesta solució vendrà a través de posar la part econòmica que correspon, de privatitzar el servei o d'alguna altra solució que no em diu.

Ho esmenarà, tancant portes?, es deixarà de prestar el servei? Ho esmenarà privatitzant la gestió?, cosa que no hem tengut una experiència, no vàrem tenir una experiència gaire positiva en anys anteriors a l'illa d'Eivissa, o pensa posar el que el Consell Insular d'Eivissa o el consorci en aquest cas li reclama des del mes de juliol d'aquest any? Ja va ser el consell el que va posar la seva part el mes d'agost i (...) ordinària va ser el consell el que va anunciar que si el gener no havia arribat la part econòmica que li toca, idò deixaria de prestar el servei la qual cosa seria molt dolent per molts de malalts i per moltes famílies que reben aquest servei avui dia.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. Tarrés, miri, com li ho diria?, vostè crea un problema i després demana la solució al minut 1, em sap greu dir-ho d'aquesta manera, però aquesta és la realitat. El deute del qual parla devé dels convenis de l'any 2009 i 2010 -2009 i 2010- i a partir d'aquí aquest consorci no va tenir la gestió adequada, de tal manera que va deixar fins i tot de pagar la Seguretat Social i altres partides que són cabdals. Això és el que ha passat i això requereix un temps per adreçar-ho, per poder-ho arreglar i per posar-ho en ordre.

Aquest govern ho està intentant, està fent un esforç extraordinari per pagar tot el que es deu i ho està aconseguint, de moment està aconseguint reduir aquest diferencial de deute que venia del passat i, a més a més, intentam reorganitzar les coses d'una altra manera, també s'està fent. Una vegada més els problemes generats a la legislatura passada trobaran solució en aquesta legislatura. Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 7496/12, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Pilar Sansó i Fuster, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manca de suport al petit i mitjà comerç.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta, RGE núm. 7496/12, relativa a manca de suport al petit i mitjà comerç, que formula la diputada Sra. Maria Pilar Sansó i Fuster del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

Gràcies, Sr. President. El Govern ha romput amb el petit i mitjà comerç de les Illes Balears. El passat 27 de setembre les patronals d'aquest sector s'aixecaren del Consell Assessor de Comerç, per això deman al Sr. Vicepresident Econòmic, quines mesures té previst dur a terme ateses les queixes del petit i mitjà comerç davant la constant manca de suport del seu govern? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies. En primer lloc, vull donar la benvinguda a aquest debat de preguntes a la diputada i li vull dir que... amb el petit comerç duim una política que pensam que és molt encertada, que és una política rigorosa, seriosa, que en tot moment ha tengut un diàleg intens amb les patronals dels petits comerços i que aquestes desavinences que poden sortir al camí poden trobar solució en els propers dies. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Aguiló, diàleg, gens, ahir es varen reunir amb les patronals, però han arribat tard, com sempre. No han reaccionat fins que no ha sortit la notícia als mitjans, i això no li lleva responsabilitat. Ahir varen prometre intencions quan el que demanen des de fa temps són fets.

El comerç ha estat i és una activitat molt important per a les Illes Balears i sembla que vostè no ho entén. Aquest sector té una gran influència en l'economia i la societat d'aquesta comunitat. A causa dels moments difícils en què ens trobam el petit i mitjà comerç és un dels sectors més perjudicats, però no només és la situació econòmica la que perjudica el comerç, també el seu govern. Vostès els ofeguen encara més. S'han manifestat en contra de les seves polítiques les patronals comercials de totes les illes, els sindicats i els consumidors perquè el seu govern no escolta, pren les decisions de manera unilateral.

Les mesures que vostès duen a terme sols tenen en compte els interessos de les grans superfícies comercials, deixen que s'implantin arreu de les Illes i que puguin obrir 24 hores tots els dies de l'any, tot i que tenir més hores obert no implica més vendes. El petit comerç no pot ser competitiu davant aquesta situació que han creat i acabarà desapareixent.

Vostès argumenten que les grans superfícies creen ocupació, però no és cert, per a cada lloc de feina que es crea en un centre comercial es destrueixen més de dos llocs de treball al petit comerç.

Sr. Aguiló, llevi's les mans de les orelles i escolti els representants d'aquest sector. Trobin una solució conjunta per a tots, com li ho demanen PIMECO i AFEDECO, per no haver d'arribar a una altra manifestació, com han amenaçat aquests dies a la premsa. No acabi amb el nostre comerç que és un puntal de la nostra economia. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Miri, Sra. Diputada, la política que duim ja deia que és una política jo diria que especialment sensata en matèria de comerç atesa la rellevància que té aquest sector en el conjunt de l'economia balear. És realment un dels pilars importants de l'economia balear, una economia que està abocada a l'exterior, que té aquest gran avantatge: un 45% del producte interior brut de l'economia balear ve i prové de l'activitat externa. Els comerços de Balears, a diferència del que passa a altres comunitats autònomes, tenen la capacitat de tenir contacte amb l'exterior via vendes als turistes que vénen aquí.

A partir d'aquí la feina que hem de fer és, en primer lloc, seguretat jurídica, no ens pot demanar res que no sigui seguretat jurídica. De manera que quan es demana una llicència i es té dret a una llicència s'ha de donar una llicència. És cert que cal mantenir un equilibri entre grans i petits, i aquest equilibri entre grans i petits pot venir de la mà de les eines i dels instruments que el Govern té al seu abast, en concret s'ha parlat d'un impost de grans superfícies per mantenir aquest equilibri, impost que s'ha posat damunt la taula i que pot tenir resultats molts desitjats.

Per una altra banda, també hem de tenir en compte les zones de gran aflluència turística. Vivim a una comunitat turística i això significa que hem d'abocar part del nostre comerç cap a l'activitat turística i és aquesta la proposta que fa aquest govern. Aquesta proposta, a més, no volem que sigui temporal, que no només sigui durant els mesos d'estiu sinó que vagi un poc més enllà. Si aconseguim avantatges per contractes de fixos discontinus, si volem desestacionalitzar l'aeroport amb taxes diferenciades entre l'estiu i l'hivern també hem d'aconseguir que els comerços estiguin oberts durant els mesos de novembre i de la resta de l'hivern. Tot això és el que es fa, a més d'aconseguir un pla de pagament per pagar les factures, que estaven sense pagar; a més d'establir línies de finançament al petit comerç; a més d'establir feines de...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 7488/12, de l'Hble. Diputada Sra. Ana Maria Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a avantprojecte de millora de la qualitat educativa.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 7488/12, relativa a avantprojecte de millora de la qualitat educativa, que formula la diputada Sra. Aina Maria Aguiló i Garcías del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Senyors i senyores diputats. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Universitats, durant aquests 25 anys la legislació en matèria educativa si bé ha variat la seva nomenclatura ha mantingut invariablement els mateixos fonaments. Tots sabem que productes dels governs socialistes hem tengut: la LODE, de l'any 1985; la LOGSE, de l'any 1990; la LOPEG, de l'any 1995 o la vigent LOE, de l'any 2006. I tan sols queda mencionar dins aquest cos normatiu la LOCE, producte d'un govern del PP que no es va arribar a desenvolupar.

Tal vegada en aquests primers anys de la transició democràtica l'educació, com altres aspectes, necessitava d'un plus de socialització i traslladar un sentiment d'obertura, de participació i de democratització. Però al llarg del temps, i superat aquest primer objectiu, s'ha demostrat ineficaç i ens ha duit en els darrers llocs quant a qualitat educativa.

És cert que durant aquests anys s'ha estès i universalitzat l'educació arribant a dia d'avui a un cent per cent d'escolarització, però aquesta millora no ha anat paral·lela a altres països del nostre entorn i desgraciadament podem constatar avui en dia que hi ha un estancament en el nostre sistema educatiu, com a mínim.

En aquests moments de dificultats econòmiques una modificació de la normativa educativa, si no basten les raons exposades anteriorment, cobra, si de cas, més sentit, per exemple, quan pensam que països com Alemanya, amb una forta i bona presència de la formació professional i amb una flexibilització primerenca dins l'estructura educativa, entre d'altres mesures, gaudeixen d'una taxa d'atur juvenil cinc vegades inferior a la d'Espanya.

La situació descrita justifica per si mateixa que l'Estat, dins el marc de les seves competències, hagi iniciat una modificació de la llei orgànica de l'educació vigent. És per això, Sr. Conseller, que el Grup Parlamentari Popular li demana: quina valoració fa el conseller d'Educació, Cultura i Universitats sobre l'avantprojecte de llei orgànica per a la millora de la qualitat educativa que va ser presentat pel ministre d'Educació, Cultura i Esports al Consell de Ministres? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Diputada. Efectivament, l'avantprojecte presentat en Consell de Ministres el dia 21 del passat mes de setembre feia especial esment a les causes que duen al ministre a presentar un projecte d'aquestes característiques i tan important per al desenvolupament de la nostra societat en els propers anys i més en el temps de crisi en el qual ens trobam, en el qual cobra més importància encara la importància de reforçar els pilars educatius i formatius com a mitjà fonamental de poder sortir endavant.

Jo destacaria una sèrie de dades que vostè ha apuntat molt interessants. La despesa, la inversió en termes reals que s'ha fet a Espanya els darrers deu anys s'ha duplicat pràcticament. 2000-2010 les administracions competents pràcticament han duplicat tot allò, si sumassin tots els fons que han posat quant a programes educatius, formatius i universitaris, però els rendiments al nostre país no han estat, com és sabut, els que pertocarien.

Aleshores, una societat responsable, una societat en línia amb els països europeus on s'ha de donar compte anualment, mitjançant evolucions, dels resultats que obtenim respecte de la decisió política d'incrementar els recursos, en aquest cas, en educació i en formació, necessita d'una anàlisi en profunditat de per què els resultats no són els que han de ser i no ho són perquè encapçalam, tristament, els rànquings més elevats en desocupació juvenil, en formació juvenil, en abandonament juvenil i alguna cosa passa a Espanya i per extensió a la nostra comunitat autònoma.

Hem avançat molt, hem universalitzat l'educació, tenim les escoles amb més pressupost i dotació de professorat que mai, però alguna cosa passa perquè no encapçalam els rànquings que voldríem dins un país de les nostres característiques. Per tant, en aquesta llei hi hauria molt, i tendrem ocasió com a comunitat autònoma d'opinar a la conferència sectorial i de participar d'altres fòrums, però tota allò que fa referència a sobrevaluació externa en línia dels països europeus, tant en línia de primària com de secundària; en diversificació de l'oferta tendent a la professionalització amb una nova formació professional bàsica i una nova formació professional dual al marge de la millora de l'actual i amb programes, quant a referència de millora de la capacitat i formació dels equips directius i de projectes educatius propis de cada centre, és a dir, de millora d'autonomia del centre, a part que ja li anunciï, segons el ministeri, la presentació d'una llei específica que regularà...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

... l'Estatut de la funció pública docent és el més interessant. Gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 7497/12, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a situació laboral.

EL SR. PRESIDENT:

Setena preguntam RGE núm. 7497/12, relativa a situació laboral, que formula la diputada Sra. Joana Barceló i Martí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyors i senyores diputades. Té el Govern algun indicador que constati que la situació laboral millora?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENTECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sra. Diputada, és evident que la situació laboral no és la desitjada en aquest moment i que li queda un gran recorregut per poder exclamar que les coses funcionen de manera correcta, però el cert és que els diferencials d'increment es redueixen tant en matèria d'atur com en matèria de reducció d'afiliats a la Seguretat Social.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. No voldríem, li assegurem, res més que açò fos un bon indicador i que, per tant, milloràssim. Dit açò, també li hem d'assenyalar que totes i cada una de les mesures d'expectativa de millorar aquesta situació laboral: la reforma laboral, la Llei de l'emprenedor, la temporada turística o fins i tot la Llei de turisme, cap d'aquestes mesures no ha aconseguit crear un sol lloc de feina més que l'any 2011. Per tant, preocupa que el Govern perdi credibilitat respecte que lluitar contra l'atur és el seu primer objectiu.

Però hi ha una altra qüestió que va assenyalar fa just quinze dies com a indicador de la seva bona gestió, que avui curiosament no l'ha assenyalat, que és l'evolució dels expedients de regulació d'ocupació a la nostra comunitat autònoma. M'agradaria en aquest sentit assenyalar-li dues coses, dues coses perquè trob greu i crec que profunditza més en la seva manca de credibilitat, el fet que les dades que es varen citar no es corresponen ni tan sols amb els informes que Vicepresidència té penjats a la pàgina web.

Per tant, distorsionen les dades que donen en seu parlamentària i açò és greu. Comparativa de gener a juliol, expedients de regulació d'ocupació, resultats de diferències, nombres d'expedients han crescut un 82%, de gener a juliol, comparativa 2011-2012. El personal o treballadors afectats ha pujat un 29,6%. Els llocs de feina extingits, un 27,7%. Aquestes són dades indicatives de la seva bona gestió?

Creim, veritablement, que per guanyar confiança el primer és guanyar credibilitat i per guanyar credibilitat aquí estaria bé que utilitzéssim de manera transparent els indicadors que es treballen. Només fent front a la realitat podrem ser capaços de lluitar-la. Cregui'm i cregui'ns, estam disposats a col·laborar en tot allò que faci falta, però amb lleialtat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'Ocupació (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Miri, Sra. Diputada, aquesta crisi en matèria d'ocupació tindrà una sortida que es diu en doble ve, com a conseqüència que va haver-hi una expansió en un determinat moment de despesa pública no afrontable que va provocar una lleugera recuperació de l'atur. Li puc mostrar les dades que publica el ministeri, no que publicam nosaltres, les que publica el ministeri on pot veure com hi ha la situació del conjunt nacional, que és molt diferent de la situació de les dades de Balears, on realment aquests diferencials s'escurçant i s'escurcen com a conseqüència que l'ocupació que es crea o la destrucció que s'atura, com vostè vulgui, depèn de com ho vulgui mirar, té a veure amb unes dades d'una economia diferent, una economia que no es basa en la subvenció sinó que es basa en fets concrets.

Així podem veure perfectament com hi ha un repunt de la inversió a determinats sectors que fins ara no s'havia donat, per exemple al sector d'hostaleria que aquests dies ha sortit a la premsa. Tot això ens dóna confiança que realment estam en el bon camí malgrat, com he dit abans, estam encara molt enfora de poder clamar victòria.

Gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 7608/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a sentència condemnatòria del Tribunal de Justícia de la Unió Europea per l'aturada de la tramitació del Pla Hidrològic.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, RGE núm. 7608/12, presentada en substitució de la RGE núm. 7501/12, relativa a sentència condemnatòria del Tribunal de Justícia de la Unió Europea per haver aturat la tramitació del Pla hidrològic, que formula el diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, com vostè sap dijous passat el Tribunal de Justícia Europeu ha condemnat Espanya, incloses les Illes Balears, per no haver aprovat el Pla hidrològic. Era una notícia esperada que ja havíem comentat en aquest parlament, però que vostè no ha fet res. Quan Gabriel Vicens entra com a conseller de Medi Ambient hi ha en aquell moment la denúncia de la comissió i immediatament treu de la denúncia de la comissió, ... retira les Illes Balears perquè treu tot a informació pública i en el mes de febrer de l'any 2011 s'aprova aquí el Pla hidrològic. No s'aprova a Madrid tot i l'informe favorable del Consell de l'Aigua i llavors vostè ha fet tot el possible per tenir-lo aturat, fa més d'un any ja, i hem estat condemnats. Avui només Catalunya ha complit la directiva europea de l'any 2000.

Jo li deman, per tant, quina és la valoració que en fa. També li demanaria, quina quantia de la sanció creu que ens pot caure per aquest incompliment? I sobretot, quan fa comptes aprovar el Pla hidrològic? Al nostre parer és ben trist i que ens pugui sortir ben car que pel seu interès a poder extreure aigua d'aqüífers sobreexplotats o desviar a altres usos aigua destinada a usos agraris o per urbanitzar zones humides ens vegem multats per la Unió Europea. Per això li deman avui, què fa comptes fer per sortir d'aquesta situació?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Alorda, com vostè bé sap aquesta sentència del Tribunal de Justícia és una sentència que és el resultat del procediment d'infracció 2083/2010, 2010, per tant, iniciat l'any 2010. Això vol dir que algú incomplia l'any 2010 les coses. De fet, vostè sap que el que diu la sentència es basa en la declaració que el regne d'Espanya ha incomplert les seves obligacions en virtut de dos punts, i el primer diu, "*al no haber adoptado, a 22 de diciembre del 2009, los planes hidrológicos de cuenca, salvo en el caso del distrito de la cuenca fluvial de Cataluña, y al no haber enviado la comisión...*", etc. És a dir, l'única que se salvava dia 22 de desembre de 2009, abans que s'iniciàs aquell procés, era Catalunya, nosaltres ja nedàvem, i no governava el PP.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. El Pla hidrològic de Catalunya s'aprova el setembre de 2011, en el mateix Consell de Ministres que hi havia d'anar el de les Illes Balears, i vostè hauria d'explicar de les seves converses amb el Sr. Pucheu, o tot el que hagi pogut moure, per què no hi va anar el mes de setembre de 2011 quan dúiem l'informe favorable del Consell de l'Aigua. Nosaltres sí que hi érem.

Però jo li diré altres motius, *el negocio de las aguas más turbulentas. Un negocio seguro que mueve millones de euros. Nadie trajo consecuencias sin padrino. Cañellas, Ramis y Felio Bauzá intervenidos en las principales concesiones.* Tot el que envolta aquest món, i li ho diu *El Mundo*, tot el que envolta aquest món hi ha guerres de l'aigua. No valdria la pena posar damunt la taula un pla hidrològic net, clar, amb informes tècnics i no anar a donar voltes com fa vostè amb les esmenes del Partit Popular sense un sol informe jurídic, sense un sol informe tècnic, sense informació pública? Les Illes Balears, com a mínim, han quedat absoltes del tema de la informació pública gràcies a tot el procediment de l'any 2010 i 2011, molts d'altres no. Així com vostès està modificant el Pla hidrològic que per cert l'ha d'aprovar Madrid, que per cert l'ha d'aprovar Madrid, no aquest parlament a través de les seves esmenes, ja em dirà com farà aquest triple salt mortal, de moment el que tenim és que el té aturat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Dia 20 de març es fa una informació pública de 2010 d'un document, vostès, perquè a més vostès regien aquesta conselleria, amb aquest document. M'aniria bé que em fes una pregunta la setmana que ve a veure què han costat tots aquells estudis i a aquell que li passa les filtracions, li ho diré. Veu tot això, Sr. Alorda, això és el document que s'aprova a Consell de Govern, hi havia el Sr. Vicens, efectivament. Ho veu això, no té res a veure amb això. Vostè em parla d'exposició pública? Què és clavat? Vostè no sap ni què diu. L'he llegit de pe a pa...

(*Remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alorda, no està en el seu torn.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Jo deu o dotze vegades. Miri, Sr. Alorda, vostè no se l'ha llegit i si l'ha llegit no l'ha entès. D'acord? És a dir, Sr. Alorda, alerta. Vostès... per què l'aturam? Perquè això no ha tengut exposició pública, això és una autèntica vergonya, vostès presentaren això i passaren, miri, de 161 pàgines a 213, de 3 annexes a 12, quan llegeix aquell document li diu, *tal como dice el anexo 9*, van a cercar-lo i no hi era l'annex 9. Això era una vergonya. Vostès no feren res, home! I, a més, malmenaven determinats sectors, no vull entrar en això que vostè em diu perquè si vol res estrany denunciï-ho i miri a més jo li acompanyaré, només faltaria, denunciï-ho. Però vostès no varen fer exposició pública i miri si estaven contents que, escolti, s'ha presentat 101 al·legacions i en la forma, perquè no tenc molt de temps i si vol li ho explicaré un altre dia, escoltin, el divendres varen tenir la vergonya de convocar el Consell Balear de l'Aigua el divendres per al dilluns amb un document totalment canviat perquè ningú no se'l pogués llegir.

Viva la democracia i visca la participació pública, Sr. Alorda.

(*Alguns aplaudiments*)

I.9) Pregunta RGE núm. 7502/12, de l'Hble. Diputada no adscrita, Sra. Margalida Font i Aguiló, relativa a impagament a les navilieres.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 7502/12, relativa a impagaments a les navilieres, que formula la diputada no adscrita Sra. Margalida Font i Aguiló. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors, diputats i diputades. En primer lloc, la coalició que representem vol manifestar la seva total disconformitat amb la decisió presa per part dels tres membres del Partit Popular, components de la Mesa d'aquest parlament, de rebutjar la petició d'aquesta coalició de configurar el Grup Mixt.

(*Alguns aplaudiments*)

Dit això, pas a formular la pregunta, Sr. Vicepresident, quan pensa donar solució al conflicte creat a les navilieres?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sra. Diputada, jo li diria que no hi ha cap conflicte amb les navilieres. Les navilieres presten un servei públic de primera necessitat a les Illes Balears, un territori que és pluriinsular. El que sí és cert és que el govern anterior va deixar de fer els abonaments l'any 2010, a principis de l'any 2010, i que durant l'any 2011 ni tan sols va pressupostar cap partida. Evidentment, a partir d'aquí doncs una altra vegada més un problema creat a la legislatura passada agafa el camí de la solució durant aquesta legislatura.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, president. Miri, Sr. Vicepresident, el que vostè nega és l'evidència. Hi ha un conflicte i després si vol li passaré les declaracions de les navilieres que els tenc aquí. Sr. Aguiló, a l'actualitat els residents de les Illes Balears reben una bonificació del 50% de la tarifa dels preus dels passatges marítics, i d'aquest percentatge el Ministeri de Foment cobreix el 25%, que, per cert, ara també es veurà amenaçat per la introducció d'una habilitació a Foment perquè es pugui fixar un límit subvencionable, mentre l'altre 25% va a càrrec de la comunitat autònoma, manco en el cas de Formentera que des de no fa gaires anys i gràcies a un decret del Govern Antich, va suplementar el descompte de residents per als ciutadans de Formentera en els seus viatges a Eivissa fins el 89%. Aquesta bonificació té com a objectiu principal cobrir el sobrecost que suposa la doble i la triple insularitat. Aquest descompte als ciutadans de les illes ara es veu amenaçat en la seva aplicació, tal i com han fet públic les navilieres que realitzen els trajectes interinsulars. I es veu amenaçat, Sr. Aguiló, perquè a les navilieres se'ls deu els 8 darrers trimestres, és a dir, 24 mesos, dels quals 16 són sota el seu govern, sota la seva directa gestió.

Per tant, Sr. Aguiló, si les navilieres de moment són les que avancen els descomptes als ciutadans, no poden -cregui'm, alguna d'elles està en greu risc de viabilitat- fer front a aquesta situació. Seran els ciutadans de les Illes Balears els grans perjudicats que no podran gaudir del dret de bonificació que per llei els pertoca, una situació que perjudica tant les navilieres i sobretot les de menys potencial econòmic que veuran la seva situació agreujada de manera per a alguna d'elles insostenible, sobretot si recordam que el deute és de 16 milions d'euros, dels quals 10 milions afecten les navilieres que operen a les Pitiüses.

Davant d'aquesta situació que afecta o pot afectar de manera clar a les navilieres i que per altra banda posa en perill l'aplicació del descompte als ciutadans de les Illes, li deman, li exigim, tal i com varen fer els agents implicats en la darrera reunió de la Mesa del transport marítim, que marqui ja d'una forma clara i prioritària un calendari real de pagaments acceptat i consensuat per tots.

Miri, Sr. Vicepresident, el que no pot fer ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, moltes gràcies.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

... un govern sensat és esfondrar o contribuir ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

... a l'esfondrament de l'empresariat de Formentera.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Diputada, com he dit abans, s'ha d'agrair a les navilieres la manera com han suportat els impagaments del Govern i que comencen a produir-se en el segon trimestre de l'any 2010, any 2010! I és a partir de l'any 2011 quan es lleva del pressupost del Govern, el Govern que va fer el pressupost corresponent o el no pressupost corresponent. A partir del mes de març d'enguany comencen a fer-se pagaments, a partir del mes de març. Ara ens queda resoldre el problema pressupostari, ja es va incloure una determinada quantitat i n'hem d'incloure una altra més. I a partir d'aquí podem començar a solucionar problemes. Problemes que una vegada més, i em sap greu dir-ho, però tornen tenir l'origen al desastre de gestió del govern anterior.

I quant al tema de descomptes de la part que correspon al Govern de Balears, també s'està intentant que això pugui canviar i que se'n pugui fer càrrec el Govern de l'Estat.

Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 7485/12, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Fira de Turisme de París.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta, RGE núm. 7845/12, relativa a Fira de Turisme de París, que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats. Malgrat les dificultats que caracteritza aquesta legislatura, amb una economia de reestructuracions i austeritat, on la Conselleria de Turisme ha vist minvar el seu pressupost fins a fites històriques, els resultats obtinguts per aquest govern estan sent plenament satisfactoris, mes amb menys. Aquest podria ser el lema que resumís la seva activitat.

Recordem que els pressuposts dels darrers 4 anys varen de 68 milions d'euros el 2008, 71 milions l'any 2009, 67 milions l'any 2010 i 72 milions l'any 2011. El nombre de visitants va ser respectivament de 13, 11, 11 i 12 milions. És a dir, la despesa per turista va estar entre el 5,25 i els 6,27 euros. Enguany, amb un pressupost de 22 milions d'euros, menys d'un terç dels anys anteriors, el nombre de turistes és de prop de 12 milions, és a dir, la conselleria ha baixat la despesa a 1,78 euros per turista. Tot i que el Govern del Partit Popular ha deixat de gastar les xifres astronòmiques en promoció del pacte, s'està aconseguint que aquest sigui un dels anys amb major nombre de visitants, més amb menys.

En la consecució d'aquest objectiu hi té molt a veure la política efectiva de promoció que s'està duent a terme, amb presència de les Illes Balears a les millors fires internacionals i d'altres que poden suposar una empenta definitiva per a la desestacionalització del turisme. Per això voldríem saber quina valoració fa el conseller de Turisme i Esports de l'assistència a la Fira de Turisme a París.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Diputada. La Feria *Tourist* es la más importante del mercado francés y este mercado a su vez es nuestro quinto mercado, después del mercado alemán, el británico, el español y el italiano. La asistencia en esta feria se enmarca dentro de la línea trazada por el recientemente aprobado Plan integral autonómico de turismo de las Islas Baleares, donde se establecen las actuaciones a seguir en materia de mercado, especialmente en mercados emergentes y en la creación de líneas de producto.

Es una feria especialmente profesional. Es una feria en la que convergen muchísimos subsectores del mundo turístico, como touroperadores, receptivos, hoteleros, compañías aéreas, cruceros, nuevas tecnologías, prensa, transportistas, aeropuertos, servicios, etc. Y las ofertas de las Islas Baleares han estado representadas en dicha feria por medio de dos mostradores, ubicados dentro del mostrador general de Tourespaña. Y la verdad es que hemos traído buenas noticias, buenas perspectivas, buenas impresiones y buenas sensaciones porque se mantuvieron múltiples reuniones de trabajo, con el director general de la Oficina de Turismo Española en Francia, con agencias de viajes, con touroperadores on line, muy interesantes. En la feria pudimos constatar el cumplimiento de

las expectativas que teníamos para este año. Con respecto al 2011 hemos aumentado el turismo francés en un 10%, lo cual está bastante bien. Y vemos posibilidades de que continúe aumentando para la próxima temporada, lo cual también son buenas noticias.

Hemos notado también que la percepción del turista francés respecto al destino de las Islas Baleares ha mejorado bastante y de ahí la buena conectividad que ha habido este verano. París, Marsella y Toulouse han tenido conexiones directas con Mallorca e Ibiza durante este verano. Y otras ciudades como Burdeos, (...), Lille, Lyon, Nantes y Niza con Mallorca, lo cual es una conectividad bastante buena que ha provocado ese aumento del 10%.

Y por último también se ha consensuado con el director de la Oficina de Turismo de España en París, diversas líneas de actuación para el futuro y hemos acordado celebrar una serie de *fam trips* con el objetivo de consolidar el destino turístico balear en el mercado francés.

Gracias.

I.11) Pregunta RGE núm. 7486/12, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en relació amb els danys efectuats pel cap de fibló.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número, 11 RGE núm. 7486/12, relativa a actuacions en relació amb els danys afectats pel cap de fibló, que formula la diputada Sra. Maria Virtuts Marí i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, la nit del 12 de setembre passat es va produir un violent cap de fibló a la zona del Santuari de Lluc, al clot d'Aubarca i en les immediacions del santuari, afectant de manera molt significativa tant l'ecosistema de la zona com les mateixes infraestructures especialment del santuari i voltants. Des d'aquí volem que consti i felicitar l'actuació feta pels tècnics forestals d'IBANAT, com pels bombers i Protecció Civil, que varen minimitzar en un curt espai de temps aquests efectes. Però evidentment passades aquestes primeres actuacions inicials, molta és la feina que encara queda per fer.

Per això, Sr. Conseller, li demanam quines actuacions ha fet fins ara i pensa fer el Govern de les Illes Balears per resoldre, per minimitzar els efectes d'aquest cap de fibló. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, des del primer en què hi va haver el cap de fibló, com molt bé ha dit vostè, tots els efectius que teníem disponibles d'IBANAT es varen desplaçar i varen començar a donar una mà, tant dins el mateix Santuari de Lluc com al seu entorn.

El que s'ha fet des d'un primer moment és retirar branques de camins, assegurar arbres que haurien pogut caure, la veritat és que alzines de molta grandària varen volar molts de metres. Per tant, quasi tots els camins varen quedar envaïts, com molts de vostès varen poder comprovar. S'ha treballat amb una sèrie de brigades. Nosaltres d'entrada vàrem posar dues brigades, amb 7 persones cada brigada, 6 persones més d'una brigada forestal, els nostres mitjans, camions, tractors, trituradores, etc. I s'ha fet feina. Es va prioritzar sobretot fer feina en el torrent primer de tot, ja que estam en temporada de pluges que poden ser molt fortes i això ens podria provocar un problema molt més greu. Per tant, primera cosa, treballar en els torrents, treure tota la llenya que hi va caure. Nosaltres ens hem centrat, com no pot ser d'altra manera, en les labors forestals. I una vegada fet això, es talla la llenya i als propietaris se'ls deixa la llenya a un costat perquè ells puguin treure un petit rendiment d'aquesta llenya i els ajudi per arreglar quatre coses més de les que tenen, que no els compensarà ni de molt el mal que se'ls ha fet.

Una vegada acabat això, hem continuat amb els arbres que han caigut dins les finques. Les finques més afectades han estat totes les que hi ha per allà: Son Colom, Ses Tosses, Son Colomí, Can Puntico, Aubarca, Sa Plana, Son Llobera, Sa Tanca de'n Xim i Ca s'Amitger. Aquestes han estat molt afectades. Continuarem fent feina amb ells, nosaltres gràcies a Déu hem acabat la temporada d'incendis i tenim més disponibilitat de mitjans, des d'IBANAT, gent que està avesada i té els mitjans necessaris i la formació per continuar donant-los una mà tot el temps que faci falta. Aquest és el nostre compromís, a més que vàrem contactar tot d'una amb els propietaris i pagesos afectats per veure quines ajudes podrien aturades dins la Conselleria d'Agricultura o en tramitació, per donar-los màxima prioritat. Li puc dir que el mateix santuari que tenia unes línies d'ajuda, si no hi ha res de nou, entre avui i demà cobrarà unes línies, una quantitat relativament important. I també els pagesos ho faran aquests pròxims dies. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 7491/12, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa ALTER.

EL SR. PRESIDENT:

Dotzena pregunta RGE núm. 7491/12, relativa a programa ALTER i la formula la diputada Sra. Maria José Bauzá i Alonso del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sr. Presidente. El Govern de les Illes Balears, a pesar de las circunstancias económicas y haciendo un gran esfuerzo, ha aprobado la continuidad del programa ALTER. ALTER es un programa de integración social y educativa para jóvenes que demandan una formación adaptada a sus circunstancias, al no adaptarse al sistema educativo ordinario.

El principal problema de estos jóvenes a los que va dirigido, es el riesgo de exclusión social y escolar, así como la problemática familiar y de su entorno. Para estos jóvenes, tanto las medidas ordinarias como las extraordinarias aplicadas a los centros de enseñanza secundaria no han obtenido los resultados esperados. Dotar a los jóvenes de las competencias curriculares y de unos aprendizajes sociales que eviten procesos de aislamiento, ayuda entre otras cosas a prevenir la delincuencia juvenil y su exclusión social. La exclusión social tiene una estrecha relación con la educación y con la problemática del abandono escolar. Por eso debemos apostar firmemente por la educación de los más jóvenes, educar es una inversión de futuro.

Por todo ello, Sr. Conseller, qué valoración hace de la firma de los convenios entre el Govern, el IMAS, la Mancomunidad del Pla y 15 ayuntamientos de Mallorca para llevar a cabo el programa ALTER durante el curso escolar 2012-2013?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Salut.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, aquest govern té voluntat de servei, aquest govern està al costat dels joves, com no pot ser d'altra manera. Fruit d'aquesta col·laboració entre la Conselleria de Salut, Família i Benestar Social, la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, juntament amb l'IMAS, i també quinze ajuntaments i la Mancomunitat del Pla, s'ha signat el conveni per a la continuïtat del programa Alter.

El programa ALTER..., tenim ja els resultats de l'any passat i ha estat un programa molt positiu per a aquests joves. Sabem que l'any passat va demostrar la seva efectivitat en el 87% de l'alumnat que va participar en el curs escolar 2011-2012 el va superar amb una nota mitjana del 8,1. Aquesta signatura del conveni suposa la realització del programa ALTER dirigit als joves de 14-16 anys que tenen dificultats d'adaptació escolar i són menors que incideixen molt en l'absentisme escolar o que també presenten problemes de conflictivitat.

Amb aquesta col·laboració de tots els signants d'aquest conveni, duim a terme un pla de formació adaptat a les necessitats d'aquest alumnat i es fan pràctiques amb les matèries que trien. Per exemple, alternam classes i pràctiques, com poden ser aprenent de manteniment d'embarcacions, de mecànics, de cuina, de perruqueria. Enguany s'han introduït nous casos formatius d'aprenents de forner, ramader, pintor, tapisser,

manteniment d'instal·lacions esportives, auxiliar de biblioteca i guarda i cura d'animals.

Jo, com no pot ser d'altra manera, voldria aprofitar l'agraïment als ajuntaments, a aquests quinze ajuntaments, que són: Alcúdia, Artà, Binissalem, Capdepera, Felanitx, Inca, Llucmajor, Manacor, Marratxí, Muro, Palma, Pollença, Santanyí, Sa Pobla i Sant Llorenç des Cardassar, així com també la Mancomunitat del Pla i a l'IMAS per la seva predisposició per dur a terme aquests convenis.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sí?

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Como siempre, agradecer que, a pesar de las dificultades económicas, este gobierno esté haciendo el esfuerzo por mantener aquello que es realmente importante.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 7492/12, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a accions promocionals de turisme actiu.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 13, RGE núm. 7492/12, relativa a accions promocionals de turisme actiu, la formula el diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, tots som conscients de què un turista és un consumidor més, un consumidor d'experiències, de sensacions i d'emocions. Tots som conscients que ningú no pot consumir allò que no coneix. Tots som conscients que són variades les motivacions que condueixen a una persona a cobrir una necessitat, mitjançant les ofertes que li proposa la promoció turística: la cultura, l'esport, la natura, la gastronomia, la mar, el sol i la platja són, entre altres moltes, les propostes que la nostra comunitat pot oferir per captar l'interès dels consumidors dels bons productes.

Aquesta matèria primera que acab de comentar, d'excel·lent qualitat i altament competitiva, ha d'anar inevitablement acompanyada d'una promoció adequada, d'una promoció encertada i ben canalitzada que a més incentivi les intencions dels viatgers. I només d'aquesta manera, amb un bon producte i amb una bona promoció, aconseguirem assolir el gran objectiu que ens hem fixat, conscienciar sobre la qualitat de les activitats i els serveis de les nostres illes i diversificar l'oferta turística, destacant les característiques del producte diferenciat.

Sr. Conseller, al Grup Parlamentari Popular ens consta que la seva conselleria, la Conselleria de Turisme, ha promogut el desenvolupament i la promoció dels nostres principals productes, cercant nous espais de mercat que s'identifiquin amb les possibilitats turístiques que tenim a les nostres illes. Sr. Conseller, al Grup Parlamentari Popular també ens consta la intenció de la seva conselleria de promoure estratègies de futur per reforçar determinats segments d'oferta, dirigida a rompre l'estacionalitat turística a la que estan sotmeses les nostres illes.

No obstant això, ens agradaria conèixer amb més detall, d'una forma més acurada, el treball, la feina, la intensitat d'aquestes feines, de passat, de present i de futur més immediat, especialment en tot allò que fa referència a accions promocionals de turisme actiu, motiu pel qual el meu grup parlamentari li fa la següent pregunta: com valora el conseller de Turisme i Esports les darreres accions promogudes en matèria de turisme actiu dutes a terme per la seva conselleria?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. El pasado mes de julio se presentó el Plan integral de turismo de las Islas Baleares y dentro de este plan integral se tienen recogidos seis líneas básicas de actuación que son: territorio, producto de calidad, inteligencia de mercados, promoción y formación. Como he dicho pues, una de ellas es producto y ahí es donde se está trabajando en la promoción y el desarrollo de los productos turísticos novedosos, adecuados y rentables.

A tal fin, se han creado también las mesas estratégicas de producto, que son unos sistemas de trabajo, unos órganos dinámicos, son flexibles, con participación del sector privado que no pretenden otra cosa que trabajar en ese desarrollo y ese fomento de los productos novedosos, adecuados y rentables. La primera precisamente en el mes de julio, tuvo lugar la primera reunión de la mesa estratégica de naturaleza y turismo activo. Se celebró el mes de julio, participó bastante sector privado, como por ejemplo la Asociación Empresarial Mallorca Top Activities, Asociación de Guías de Montaña y Técnicos deportivos de Baleares, Asociación de Empresas de Turismo Activo y de Aventura de Baleares, el Colegio Oficial de Guías y la Federación Balear de Montañismo y Escalada.

Por otra parte, en cuanto a las ferias de 2012 relacionadas con este producto, se ha asistido a la Feria Salon (...) de París en marzo, a la Feria Tour Nature en Düsseldorf en septiembre, a la Expobike en Munich, feria especializada en turismo y en ciclismo activo, esa fue en el mes de agosto, y en la Eurobike en Friedrichshafen, también una feria especializada en cicloturismo y turismo activo, que también fue en el mes de agosto. Y finalmente este mismo mes de octubre, entre los días 18 y 21 tendrá lugar el I Foro de Turismo y Deporte que se celebrará aquí en Palma, que será un encuentro de profesionales del mundo del deporte y del mundo del turismo para definir las estrategias a seguir en los próximos años en relación a estos

temas y con el objetivo, lógicamente, de dinamizar y reforzar la actividad turística y la deportiva. Dicho evento va a incluir una feria, jornadas inversas con agentes especializados, un *press trip* con prensa especializada en turismo activo, un *blog trip* con *bloggers* especializados en turismo activo, un foro debate de turismo y deportes y, además, esta feria coincide con la novena edición de la TUI maratón.

I.14) Pregunta RGE núm. 7498/12, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a impacte de la importació de fems.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 14, RGE 7498/12, relativa a impacte de la importació de fems, i la formula el diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. Sr. Portaveu del Govern, Sr. Bosch, després de diverses setmanes d'adreçar preguntes a diferents membres del Govern sobre la polèmica importació de fems ens adreçam a vostè, a qui tenim per persona seriosa, poc donada a les bufonades i a les sortides de to.

Per tant, i com a portaveu de l'executiu, atès l'interès social generat per l'escatològica proposta abans esmentada, pensam que seria normal que el Govern hagués fet una valoració, per les seves implicacions mediambientals, per suposat, però també per les conseqüències negatives sobre la nostra economia que podria tenir. I per tot plegat li formular aquesta pregunta. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Moltíssimes gràcies, Sr. President. Moltíssimes gràcies, Sr. Diputat, per allò que ha esmentat respecte a la meva persona, tot i que em pareix que la pregunta té com a més trampa del que vostè diu a l'enunciat. Jo, com a punt de l'ordre del dia del Consell de Govern, fins a data d'avui li puc dir que no hi ha cap tipus d'expedient o de proposta de valoració d'aquest tema.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BONET I BONET:

No puc dir que em causi sorpresa. O sí, que ens hauria de causar sorpresa que el Govern se'n desentengui o amagui el cap com els estruços davant un tema que pensam que afecta sensiblement el conjunt de l'illa de Mallorca i, per tant, de la nostra comunitat, especialment si atenem que aquesta escatològica proposta de dur fems no es podria fer sense un projecte de llei que, per cert, deriva d'un decret llei del Govern del qual vostè és portaveu, un govern que en matèria legislativa ja ens té acostumats a un *modus operandi* peculiar, el decret llei, els quals només es converteixen en projectes de llei quan necessiten incorporar modificacions de darrera hora.

En aquest cas, el que va començar com un decret llei de mesures urgents per a l'activació econòmica en matèria d'indústria i energia s'ha convertit, a través d'una esmena que gairebé és un nou projecte, en una llei de residus i d'aigües. Amb aquest subterfugi, del llatí "fugida d'amagat", pretenen escapar de la tramitació del Pla director de residus de Mallorca, no hi ha cap altra explicació. Amb aquesta esmena, per la porta del darrere incompleixen l'esperit de l'Estatut d'Autonomia interferint en la capacitat reglamentària dels consells. No només això; eviten amb aquesta esmena, introduïda amb nocturnitat i traïdoria, la participació ciutadana inherent a la tramitació d'un pla director sectorial. Encara diria més; si m'argumenten que era un cas d'urgent necessitat, per què no la varen incloure en el decret llei original?

Mirin, nosaltres els acusam d'improvisar en una matèria tan delicada com és la importació de fems, i els acusam de voler evitar els filtres jurídics que hagués tengut el decret llei si l'hagués aprovat el Consell de Govern. A què es deu tot això?, a la improvisació?, a la mala consciència?, a pressions inconfessables?

Ens estan explicant aquest assumpte tan malament que de cada dia en tenim més dubtes, i no cal que ens convidin a anar a Pescara per ensumar que darrere aquesta història de fems hi ha moltes coses que no estan explicant. Per tant, Sr. Bosch, avui en té una oportunitat, si pot, si ho sap o si li deixen.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Idò miri, ja que ho diu, no és la meva competència, però com que he vist que ara i després vostès van interpellant un servidor més enllà de la meva competència, bé, idò no voldria explicar cosa que no sapigués, però com que és la meva especialitat li diré dues o tres coses del seu interès.

Primer, no importam fems, importam combustible derivat de residu urbà.

(Rialles)

No, no se'n riguin. Combustible que vostès aprovaren el 2010 a la Comissió Balear de Medi Ambient.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

U. Dos: té matèria orgànica però no biològica, que ho explicaré. La biològica és susceptible de podrir-se, de produir olors, etc. L'orgànica té presència de carboni, que com vostès saben per oxidació final dóna energia calorífica.

(Més remor de veus)

I aquesta energia final és la que utilitzam, mitjançant els gasos, per encalenticar unes turbines i produir energia elèctrica, energia elèctrica que té consideració en el 50% de renovable.

I tot això per què ho feim?, i em sona ja a lliçó d'enginyeria química; per obtenir uns fons que permetran baixar la taxa d'incineració, que vostès ni saben com ho havien de fer.

(Més remor de veus)

Això ho feim mitjançant una iniciativa que fan altres països, un combustible que a vostès els pareix bé, que ho està emprant una empresa cimentera a les Illes Balears, i no ha passat res, en un procés de coïncineració, i això mateix farem a les quatre línies que tenim, perquè tenim capacitat, tecnologia, i podrem abaratir la taxa.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 7484/12, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a control de residents al transport marítim.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 15, RGE 7484/12, relativa a control de residents al transport marítim, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidente. Como es conocido la pluriinsularidad nos da un aspecto claramente diferenciador, haciendo que el transporte aéreo y marítimo sean estratégicos para el desarrollo económico-social al ser las únicas vías de comunicación exteriores. El reconocimiento expreso que este hecho diferencial provoca desventajas sobre nuestra conectividad hace que la administración deba propiciar soluciones para paliarlas.

El propio artículo 138 de la Constitución establece que el Estado debe atender a las circunstancias insulares; además la Ley 30/98, de régimen especial insular, respecto al transporte interinsular y peninsular posibilita unos sistemas de compensaciones. Para paliar tal situación se establecieron unas ayudas públicas consistentes en bonificar las tarifas del transporte aéreo y marítimo para residentes en los territorios no peninsulares.

Los presupuestos generales del Estado 2012 han modificado la forma de acreditar la residencia para tal bonificación, ya que se había detectado una bolsa de fraude en su uso que la secretaria general de Transporte ayer calculó en un 6%. Para velar por los recursos públicos a partir del 1 de septiembre se acredita mediante certificado de empadronamiento en vigor. Este certificado, en formato papel con validez de seis meses, es una solución transitoria, repito, transitoria, ya que como novedad se implanta en breve, posiblemente por Navidades, un sistema informatizado, a pesar de la demagogia de ayer de un diputado socialista en Madrid, que sabiendo que era inminente la puesta en marcha insistía en el tema en su comparecencia; fue lamentable.

El Govern, ante la petición del sector del transporte marítimo, que se siente agraviado por el sistema de acreditación de residentes respecto al sistema de transporte aéreo, ha trasladado al Ministerio de Fomento la necesidad de equiparlo. Por eso le preguntamos, Sr. Conseller de Turismo, ¿qué supone equiparar el sistema de control de residentes del transporte aéreo al transporte marítimo que pretende el Govern?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. Efectivamente, en unos momentos de tremenda crisis económica es cuando la administración está obligada más que nunca a un control exhaustivo del gasto público. En este sentido lógicamente se pretendió y se pretende, y yo creo que se ha conseguido, que lógicamente puedan hacer uso del derecho al descuento de residente aquellas personas que realmente tienen derecho a él. Por ese motivo el ministerio tuvo en su momento la idea y ejecutó la idea de poner en funcionamiento de nuevo el certificado de residente para viajar.

Nuestra conselleria, nuestra dirección general tuvo ocasión de reunirse el pasado 12 de septiembre con la Mesa de transporte marítimo, donde se sacaron dos conclusiones importantes que nos pusieron en marcha para hacer una serie de gestiones con el ministerio. La primera es que el sector marítimo ya tenía un sistema informatizado preparado que podía substituir a la presentación en papel del certificado de residencia, estando pendientes en esos momentos de que el ministerio confirmara que se habían solventado las circunstancias legales que impedían su puesta en funcionamiento inmediata relacionadas con la Ley de protección de datos. Y en segundo lugar, un problema que nos

manifestaron que tenían, que es que se veían en la necesidad de fotocopiar el papel acreditativo, el certificado acreditativo de la residencia, con todo el follón que eso suponía.

Inmediatamente, tras la celebración de esta mesa de transporte marítimo el 12 de septiembre, nos pusimos en marcha, tuvimos conversaciones con el ministerio para intentar la inmediata puesta en funcionamiento para equiparar ambos sistemas de transporte, y lógicamente para beneficiar al conjunto del transporte de las Islas Baleares del sistema SARA, que es el sistema de acreditación de residencia automático. Las últimas noticias son muy positivas; parece ser que en un par de meses estará funcionando y de esta manera, al adquirir el billete, automáticamente se acreditará la residencia, lo cual es una extraordinaria noticia.

En definitiva, con el conocimiento de las necesidades del sector marítimo nos pusimos en marcha y hemos podido constatar que la equiparación de los sistemas de control de residentes en el transporte aéreo y marítimo ha supuesto dos cosas: en primer lugar, que desde que entró en vigor la obligatoriedad de presentar en papel el certificado de residencia ha supuesto un mayor control al mismo gasto que la propia comunidad autónoma hace al abonar el 25% de la subvención, y, en segundo lugar, que a partir del momento en que se ponga en funcionamiento el programa o el sistema SARA los residentes ya no tendrán que fotocopiar el documento acreditativo de su residencia, que en un primer momento era el DNI y en estos momentos es el certificado de residencia.

Muchas gracias.

I.16) Pregunta RGE núm. 7487/12, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suport informàtic als centres públics.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 16, RGE 7487/12, relativa a suport informàtic als centres públics, que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Gràcies, president. Des del mes de gener tots els alumnes de primer i segon d'ESO de les Illes Balears disposen d'un ordinador portàtil. Aquesta iniciativa, emmarcada dins el Pla de modernització educativa, ha suposat, a més de la dotació d'aquests dispositius, el desplegament del Pla wifi als centres públics d'educació secundària.

En relació amb els centres d'educació primària, durant el passat curs escolar es va completar la dotació d'ordinadors en aquells casos en què va ser necessari, amb la finalitat d'assegurar que tot l'alumnat de tercer cicle d'educació primària tengués a l'abast un ordinador portàtil d'ús individual, i que totes les aules d'aquest cicle tenguessin equipaments digitals. En el cas dels centres concertats es va realitzar també una convocatòria d'ajudes per a l'adquisició de la dotació bàsica d'aules digitals i connectivitat wifi per a les aules dels cursos de cinquè i sisè d'educació primària i primer i segon d'educació secundària obligatòria. El finançament d'aquests projectes

provenia de dos convenis signats amb l'Administració de l'Estat: el conveni *Escuela 2.0* i el conveni Tecnologies de la informació i la comunicació.

Tot just ha començat el nou curs escolar i el pla de modernització educativa hauria de continuar endavant, ja que suposa un canvi radical del model educatiu de la nostra comunitat autònoma mitjançant la implantació de les tecnologies de la informació i la comunicació als centres de les Balears. Amb aquest pla es pretenen adaptar els continguts curriculars, els processos pedagògics i el paper de la comunitat educativa a un entorn socioeconòmic com l'actual, sotmès a constants canvis.

És per això que avui li demana, Sr. Conseller, quines actuacions es duen a terme a l'inici del curs pel que fa a la modernització educativa dels centres públics. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Ángel Bosch i Sans):

Gràcies, president, i gràcies, Sr. Diputat. Efectivament, com vostè ha explicat a la prèvia de la pregunta, el pla que va començar en el curs 2009-2010 preveia dos tipus d'actuacions: una quant a dotació de *notebooks* per a alumnes i professors, que jo personalment tenc els meus dubtes respecte a l'efectivitat que tindrà en els propers anys la utilització d'una tecnologia tan concreta com és el *notebook*, i una altra que ha tenguut una gran acceptació a tota la comunitat educativa, no només d'aquí sinó de totes les comunitats autònomes, que és el que deim la digitalització de l'aula, la implementació de pissarres digitals, interactives, amb una interfície respecte a l'alumne i el professor de molt bona acollida, i que suposa un ordinador, un retroprojector i una pissarra digital, més els aparells necessaris per muntar-ho i la formació del professorat.

En el darrer conveni, que signarem el 15 de desembre de 2011, ens va suposar, conjuntament amb la inversió que ens facilita l'Administració de l'Estat, un import de 2.765.489 euros, que suposaran que en aquest curs 12-13 s'implantaràn 1.255 aules digitals, el que suposarà completar aquest pla iniciat el 2009-10, i podrem dir afortunadament que totes les aules de centres públics de les Illes Balears de tercer, quart, cinquè i sisè estaran dotades de pissarres digitals, i totes les secundària des de primer fins a quart de secundària obligatòria. També n'hi ha a centres de professors, a centres de règim especial i a centres d'adults.

Els he de dir que aquesta és una passa amb la qual estam totalment d'acord, iniciada per l'administració anterior; no tant així amb el desplegament del que ha suposat el desplegament dels *notebooks* i el manteniment, però sí el de les aules digitals, que realment amb aquesta segona fase d'aquest curs i gràcies a aquest conveni acabarem de desplegar, i suposaran 2.937 aules digitalitzades, si se'm permet l'expressió.

Moltes gràcies.

I.17) Pregunta RGE núm. 7499/12, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a revisió de la cartera de serveis.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 17, RGE 7499/12, relativa a revisió de la cartera de serveis, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. Conseller Mesquida. Un cop que el Partit Popular unilateralment va decidir que volia modificar la cartera de serveis, quins criteris està mantenint la seva conselleria per a la revisió d'aquesta cartera de serveis del Sistema Nacional de Salut?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Salut.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Sr. Thomàs, miri, la nostra comunitat forma part, i a més hi participa activament, de la Comissió de prestacions, finançament i assegurament del ministeri. L'objectiu d'aquesta comissió és actualitzar la cartera de serveis, excloure tècniques que siguin obsoletes, i jo el que puc dir és una cosa: que ja hem mantengut quatre reunions i hem realitzat dues tandes de prioritització segons propostes d'inclusió i exclusió de noves prestacions que teníem registrades a la Comissió de prestacions.

I a més li diré que la nostra comunitat lidera un subgrup que presentarà a mig termini un sistema de prioritització que faciliti les decisions que la comissió haurà de prendre. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. Conseller. Miri, sabem que des de dia 1 de juliol els pensionistes d'aquest país paguen pels seus medicaments. A més vostès els obliguen a avançar els doblers sense cap necessitat. També ara els ciutadans paguen el cent per cent de més de 400 medicaments, i també sabem que des de dia 1 de setembre 20.000 persones no tenen targeta sanitària i han de pagar o bé una factura o bé subscriure un conveni, un d'aquells

que vostè la setmana passada va aprovar a Madrid, i va dir que un acte de gestió i administratiu. Ha convertit, Sr. Mesquida, l'exclusió sanitària en un acte administratiu, opinió que jo no compartesc.

I ara volen modificar la cartera de serveis amb finançació pública, i tothom està preocupat. I per què?, perquè sabem el que han fet aquests darrers quinze mesos. Les dones estan preocupades per les mamografies, la reproducció assistida, el diagnòstic prenatal; les mares, per la salut bucodental dels nins, les vacunes; els bronquítics, per l'oxigen al seu domicili; i molts d'exemples que podríem posar.

Clar, el problema està en el fet que tot això està escrit fa dos anys pel Partit Popular, i, clar, es van complint les coses que vostès van escrivint. Per exemple, vostès ja han decidit que aquestes prestacions i d'altres seran suplementàries o accessòries, és a dir, amb copagament segons el que vostès han aprovat. La setmana passada no es varen atrevir a aprovar el de transport sanitari no urgent; sap per què?, perquè hi ha eleccions al País Basc i hi ha eleccions a Galícia.

Per tant jo el que li deman és que faci una revisió sense retallar, sense fer exclusions, sense generar pitjor qualitat i sense més desigualtat. Per tant, Sr. Mesquida, hi haurà nous retalls sanitaris en prestacions?, hi haurà nous copagaments?, haurem de pagar més?...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

La resposta és molt simple, sí o no.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Salut.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Sr. Thomàs, vostè sempre és un futuròleg, això es fa perquè hi ha eleccions o deixa d'haver-hi eleccions; bé... Jo li diré una cosa: l'any 91-92 em pens que hi va haver un informe, que era l'Abril Martorell, que parlava de *tiquet moderador*. Jo pens que en aquests moments la gran discussió que hi pot haver és el manteniment del sistema o el no manteniment del sistema. Em pareix molt bé que vostè no estigui d'acord amb jo, però en això estic ben convençut que el gran problema és aquest.

Escolti, ja el tema d'anar gastant doblers sense sentit, de no posar en els pressuposts certs serveis, totes aquestes què han fet? Iddò, miri, que tots els sistemes de salut de totes les comunitats estiguin així com estan, i és per aquesta raó que el ministeri treu el decret, el 16/2012, per veure si podem fer sostenible aquest sistema.

Vaja, jo crec que amb aquestes coses el tema econòmic en aquests moments, vostè podrà dir el que vulgui, però no hi ha volta de fulla; és a dir, si vostès ja a l'any 1992 ja parlaven de tiquets moderadors, home, l'Informe Abril Martorell qui és que el va dur endavant? Home, l'any 92 no, perdoni, no n'està assabentat, no n'està assabentat, Abril Martorell era d'UCD, però aquest estudi el va demanar el Govern de Felipe González i, si no, miri-ho.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.18) Pregunta RGE núm. 7493/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a comissió de seguiment del conveni de carreteres.

Pregunta número 18, RGE núm. 7493/12, ...

(Remor de veus)

Per favor.

... relativa a comissió de seguiment del conveni de carreteres, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Fa nou anys, l'any 2003, se celebrava la darrera Comissió bilateral mixta del Conveni de carreteres entre l'Estat i el Govern balear. Aquell any 2003 Balears a la fi posava en marxa les inversions en unes carreteres del tercer món que, des de l'any 98, en què per primera vegada se signava un conveni amb l'Estat, estaven pendents d'executar. Era una reivindicació històrica.

Però el mes de març del 2004 hi havia eleccions generals a Espanya, hi havia un candidat a diputat nacional, el Sr. Antich, que va prometre que les carreteres s'aturarien. I efectivament, va fer el possible per aconseguir-ho; va arribar al Govern de l'Estat el Sr. Rodríguez Zapatero, la ministra Magdalena Álvarez, i varen anul·lar el Conveni de carreteres de forma unilateral per acomplir els desitjos del Partit Socialista de les Illes Balears. I el Govern balear es va trobar amb les carreteres en marxa, sense doblers i la realitat és que es varen fer les carreteres, vàrem avançar els doblers i amb valentia vàrem posar un plet a l'administració de l'Estat.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor!

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

És normal que molesti, Sr. President. Un plet que vàrem guanyar davant l'Audiència Nacional l'any 2008 i en segona instància davant el Tribunal Suprem a principi del 2011, aquesta sentència el Govern del Sr. Antich la va ficar a un calaix; no va informar ningú, ni tan sols els socis de govern del BLOC, ni la premsa, ni l'oposició, 333 milions d'euros en joc i es fiquen a un calaix, realment tremend.

Després de nou anys, la setmana passada es va convocar la Comissió bilateral mixta per tal d'executar una sentència favorable als ciutadans de les Illes Balears, per això, Sr. Conseller, volem conèixer la valoració sobre aquesta Comissió bilateral mixta. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, la valor com a una bona notícia. Com ha dit vostè, dia 3 vam tenir ocasió de constituir aquesta Comissió bilateral mixta entre el Govern i el Ministeri de Foment, un tràmit evidentment burocràtic, però que és el marc en el qual a partir d'ara podem començar a negociar les qüestions pendents que afecten, com ha dit vostè, les nostres carreteres.

No és una reunió més, és una reunió important, perquè la simple constitució d'aquesta comissió ja afavoreix els nostres interessos, els interessos de la comunitat autònoma; primer, perquè ja s'ha fet lliurament de la documentació per començar a treballar i, segon, perquè, i és important no oblidar-ho, perquè sembla que alguns ho obliden, es dona compliment a la sentència que ha dit vostè que va tenir lloc el març del 2011, per la qual el Tribunal Suprem ratifica que els convenis de carreteres del 98 i del 2004 continuen plenament en vigor. Aquesta comissió és l'òrgan autoritzat per la Justícia per reprendre els acords presos unilateralment, com ha dit vostè també, per part del Govern espanyol de l'any 2005.

D'aquesta manera, el passat dimecres vam fer ja lliurament de la documentació oficial per part de la comunitat autònoma al ministeri i vam procedir a l'anàlisi de la mateixa. La constitució d'aquesta comissió ha estat un dels objectius prioritaris de la nostra conselleria des que vam tenir coneixement de la sentència que obligava a formar-la i que l'anterior Govern no havia comunicat. És cert que ha estat un tràmit lent, més lent del que ens hauria agradat, perquè va coincidir amb el canvi de govern a nivell nacional, però he de dir que hem vist una bona predisposició per part del Ministeri de Foment per treballar conjuntament en aquest sentit.

Al meu entendre, és una passa important la que hem donat per resoldre una qüestió que l'anterior Govern socialista va intentar deixar un calaix, dins l'oblit i que no va voler reivindicar una demanda històrica a partir de la qual, com ha dit vostè, la comunitat autònoma pogués tenir unes infraestructures dignes en aquest sentit.

Hi haurà pròximes convocatòries d'aquesta comissió i jo tenc una gran confiança que es pugui resoldre d'una manera molt satisfactòria a favor de la comunitat autònoma aquest assumpte. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.19) Pregunta RGE núm. 7342/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a PGE 2013.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 19, RGE núm. 7342/12, que fou ajornada a la sessió anterior, relativa a pressuposts generals del 2013, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. President, l'anunci dels pressuposts generals de l'Estat per al 2013 ha estat una maçada important per a les Illes Balears; les Illes Balears veuen com els pressuposts del Sr. Rajoy van baixant les inversions directes a les Illes Balears, de 183 milions del 2011 passam als 143 del 2012 i dels 143 als 78 del 2013, els dos pressuposts, per tant, del Sr. Rajoy han estat absolutament desastrosos per a les Illes Balears. La mitjana per càpita, per habitant, és de 225 i aquí n'arriben 71.

Vostè va dir que eren uns pressuposts absolutament injusts per a les Illes Balears, però llavors, a continuació, l'endemà se'n va a Madrid i acota el cap davant el Sr. Rajoy. No és que siguin uns pressuposts injusts, és que se'n riuen de nosaltres, Sr. Bauzá, se'n riuen de nosaltres, és un greuge inacceptable.

La pregunta és: què hi farà davant això?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sr. Barceló. Doncs miri, els pressuposts són uns pressuposts durs, uns pressuposts austers com a conseqüència de la situació econòmica que viu el país, i són uns pressuposts que són els que s'exigeixen com a conseqüència de la deriva en la presa de decisions polítiques. Però fins i tot així, com ha dit anteriorment, són uns pressuposts injustos i que no es mereixen els ciutadans de les Illes Balears.

Gràcies, Sr. Barceló.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, Sr. Bauzá. Efectivament, vostè diu que la crisi obliga a fer uns pressuposts d'aquest tipus, però no és igual per a tots els ciutadans de l'Estat espanyol, perquè per als ciutadans de les Illes Balears és per als que són més durs de tots.

Miri, jo li dic el que crec que serà l'escenari que ens presentarà, i no crec que m'equivoqui de gaire. Vostè anirà durant la tramitació parlamentària a intentar fer un maquillatge d'aquests pressuposts, ja que no ha aconseguit res fins ara, ja que de moment no li han fet cas, el que aconseguirà és algunes miquetes, alguns petits canvis d'aquests pressuposts, algunes esmenes que milloraran no gaire aquests pressuposts. Bé, doncs aquest escenari no el volem, Sr. President, aquest no és l'escenari que volem, no és el que convé als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

Sr. Bauzá, vostè el que ha de fer és fer de president de les Illes Balears, vostè el que ha de fer és agafar els seus diputats i els senadors i si creu que és tan injust per a les Illes Balears fer que no aprovin aquests pressuposts si no es rectificuen, però de bon de ver, i de bon de ver vol dir no miquetes, no aconseguir esmenes per valor de 10 milions d'euros i ja està, ja ho hem arreglat, aquí no ha passat res. Aquests pressuposts tendran conseqüències per als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, a les àrees econòmiques, a les àrees socials, per tant no ho consenti, Sr. President, faci de president d'aquest país.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Barceló, vostè varen formar part d'un pacte de govern autonòmic a l'anterior legislatura i és curiós com es transforma la responsabilitat de vostès quan formen part d'un govern en demagògia i partidisme quan són a l'oposició. Nosaltres feim feina, precisament, per millorar aquests pressuposts, i ja ho he dit en nombroses ocasions, aquests pressuposts no són els que els ciutadans de les illes es mereixen, i que farem feina per millorar-ho, però no es millora només parlant, es millora negociant i fent feina.

Miri, hi ha dues maneres de fer feina, juntament amb un govern o en contra d'un govern. Hi ha moltes maneres de fer feina, donant part a l'oposició, dins la seva oposició, que és el que varen fer vostès, que ara intenten negociar de la real oposició, o intentant negociar amb el Govern d'Espanya.

Miri, Sr. Barceló, hi ha dues maneres i és una cosa que és de criteri propi, un ha de ser autoexigent amb ell mateix i no pot exigir a altres el que no s'aplica a ell mateix; per tant, vostès s'haurien d'haver aplicat el seu conte per no tenir uns pressuposts que nosaltres ara hem de lluitar perquè vostès no varen defensar.

(Remor de veus i petita cridòria)

Jo entenc que a vostès no els agrada que els diguin que tenen part de responsabilitat ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

..., vostès han governat i part d'aquests pressuposts, els agradi o no, estan condicionats amb un deute que vostès varen deixar, tant aquí com en el Govern d'Espanya; a nivell estatal: 38.000 milions d'euros de deute i aquí els que ens toca.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Sr. Barceló, no tengui cap dubte, que aquest president fa de president, ja m'agradaria que qualcú de vostès ho hagués fet quan governava el seu pacte.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.20) Pregunta RGE núm. 7478/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a deute de l'Estat amb les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 20, RGE núm. 7478/12, relativa a deute de l'Estat amb les Illes Balears que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. Bauzá, no hi ha pitjor cec que qui no hi vol veure; vostè no hi vol veure, no vol veure quina és la realitat. La realitat és que amb els pressuposts del Sr. Rajoy estam pitjors, no sortiré jo a defensar el Govern anterior, el Govern del Sr. Zapatero, li puc assegurar, entre d'altres coses perquè part d'aquests 1.000 milions que vostès mateixos han pressupostat o han dit que són 1.000 milions, amb xifres del Sr. Aguiló, corresponen al 2010-2011: fons estatutaris, Platja de Palma, conveni ferroviari, sentència de carreteres, obres a Ciutadella, obres a Eivissa, en definitiva tota una sèrie de qüestions que van a la nostra economia, van a innovació, a medi ambient, a infraestructures, a agricultura, a turisme i que no arriben i que ens deuen, això ja no és una millora del finançament, no és el pressupost general de l'Estat, no, això són doblers que ens deuen.

Sr. President, que hi farà davant això?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Barceló, vostè em demana a la seva pregunta en quina situació es troba el deute que té l'Estat amb les Illes Balears de 1.000 milions d'euros, vostè ho hauria de saber, perquè vostè va participar en la generació d'aquest deute, perquè vostès formaven part del Govern. És que es miren i diuen que no, és que no sé si saben, senyors del PP, que aquests senyors no han governat i han participat en aquest deute per acció i per omissió.

(S'escolta una veu de fons inintel·ligible)

Per tant, el que fa aquest govern i és el que continuarà fent és, entre d'altres, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Santiago, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... reivindicar, entre d'altres reivindicar i renegociar tots aquells convenis que, per exemple, es varen trencar unilateralment quan governava el Sr. Zapatero i que jo a vostè no el vaig escoltar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. Bauzá, repassi l'hemeroteca i veurà com sí hi ha hagut qualque grup reivindicatiu amb el deute de Madrid cap a les Illes Balears ha estat el nostre i no hem canviat de discurs, ni quan érem a l'oposició ni quan governàvem, cosa que no passa amb vostès quan governen a Madrid, que acoten el cap davant el Sr. Rajoy.

Faci de president d'una vegada, Sr. Bauzá. Faci de president, el Sr. Rajoy ja li ha dit que no el farà ministre, ja li ha dit, és incompatible amb ser un alt càrrec de l'administració de l'Estat, 19 de juny del 2012, ho contesta el Govern d'Espanya, no el faran ministre, no pot, haurà de deixar la farmàcia, ja li han dit, ja li han dit. Per tant, deixi de fer, d'intentar ser el que no pot ser, deixi-ho.

Miri, el CIS ens ha dit que els polítics som un problema per als ciutadans i és ver; els polítics que governen malament, els que fan pagar la crisi...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

... als que menys tenen; els que en aquests moments governen per als poderosos.

Sr. Bauzá, aquells que incompleixen la llei, aquells que diuen mentides, aquells que, com vostè, incompleixen la Llei d'incompatibilitats. El problema també són els polítics que quan van a Madrid abaixen el cap.

Sr. Bauzá, defensi la dignitat de les persones que suposadament representa, Sr. Bauzá defensi i es posi al costat dels problemes dels ciutadans d'aquesta terra, faci de president.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Barceló, moltes gràcies pels seus arguments de pes realment per contestar aquesta pregunta.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Miri, és important, ... moltes gràcies per les seves consideracions.

Miri, dues qüestions molt senzilles: amb el seu govern es varen incomplir sentències, l'any 98 i l'any 2004, sentències unilateralment, per part del Govern del Sr. Zapatero, i amb el seu govern es varen executar obres que no tenien el pressupost suficient amb convenis teòrics, ...

(Remor de veus)

... 57,5 milions d'euros. El més curiós és que quan la Sra. Cabrer ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... ha fet aquestes manifestacions que ens deuen 333 milions d'euros, vostès s'han alegrat, vostès s'han alegrat, vostès han dit que això era un govern valent. S'és molt valent quan es juga amb els doblers que no són d'un i que ara nosaltres reclamam!

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

333 milions d'euros. Per tant, per tant, 333 milions d'euros i un conveni del ferrocarril, que vostès haurien d'haver negociat i que varen deixar perdre amb el Govern del Sr. Zapatero.

Miri, vostès poden dir el que vulguin, però no ens poden donar lliçons. Han contribuït a aquesta situació, per mala acció, licitant el que no tenien, i per omissió, no reclamant el que podien haver reclamat.

Sr. Barceló, aquest govern farà feina com sempre, sense paraules, amb fets, sempre hem dit el mateix i crec que en aquesta sala no pot dir tothom el mateix.

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(Alguns aplaudiments)

I.21) Pregunta RGE núm. 7349/12, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política econòmica del Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 21, RGE núm. 7349/12, que fou ajornada a la sessió anterior, relativa a política econòmica del Govern, que formula la diputada Sra. Francisca Lluch Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Francesca.

EL SR. PRESIDENT:

Francesca.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

En dues setmanes hem viscut esdeveniments molt importants, Sr. President del Govern, hi ha hagut l'informe econòmic del CES, l'informe econòmic del CRE, hi ha hagut la Conferència de Presidents i per enmig l'aprovació dels pressuposts generals de l'Estat 2013.

Les conclusions dels informes són molt clares: les seves receptes econòmiques no funcionen; estam en alerta vermella; cal capacitat de diàleg i de lideratge col·lectiu.

I què ha fet el Govern davant aquestes afirmacions? En boca del vicepresident Econòmic, ha intentat desacreditar dites institucions, anant una mica més enllà, a la que han pogut l'han suspesa amb una llei molt qüestionable.

Sr. President, els problemes no s'arreglen ignorant-los, els problemes no s'arreglen perseguint les institucions i entitats que fan feina per ajudar, els problemes s'arreglen escoltant, s'arreglen fent feina i s'arreglen sabent compartir les solucions.

La situació és molt greu, creu vostè, Sr. Bauzá, que la seva política econòmica no té els efectes desitjats, tal i com afirma el CRE?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, m'alegra molt escoltar tot el que ha dit, ara m'agradaria que posàs en pràctica tot el que vostè m'ha dit fa uns minuts.

(Remor de veus)

Sra. Armengol, la democràcia és escoltar, és contrastar, per a després que un tengui una informació prengui unes decisions en funció de tot el que ha escoltat, i aquest govern escolta i, en funció del que escolta, amb més o menys coincidència, pren decisions.

El dia 2 d'octubre, a última hora de ràdio, el director del CRE va dir: "No se trata de juzgar la política económica del equipo de gobierno", ho dic perquè una cosa és el que fa el CRE, que és donar la seva opinió, i una molt diferent és el que fa vostè, emprar la demagògia per confondre i emprar les informacions i les comunicacions d'un altre precisament per confondre l'opinió.

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Bauzá, aterra, aterra, ja fa un any i tres mesos, quinze mesos que és president del Govern; és vostè qui ha de donar explicacions, és vostè qui ha de respondre, és vostè qui ha de dialogar, és vostè qui ha d'arreglar els problemes de la ciutadania d'aquesta comunitat autònoma; aterra i faci de president de les Illes Balears, i ho faci escoltant i ho faci dialogant.

I em diu que jo faig demagògia amb les paraules del CRE! Qui va dir que no era creïble el CRE, perquè eren quatre rojos, és el vicepresident econòmic, que el té segut devora, és al vicepresident que li ha de dir alguna coseta, és al vicepresident que li ha de dir alguna coseta, no a mi.

I vostè deu ser, i el seu govern, els únics que viuen a Mart i que troben que aquí hi ha recuperació econòmica i que les coses van molt bé. I jo li diré: les coses no van bé, Sr. Bauzá, ho vegi com ho vegi, les coses no van bé. Estam en recessió, baixant el PIB el 0,2%; el Fons Monetari Internacional ens situa a una baixada de l'1,3 l'any que ve, aquí amb 78.000 aturats, destrossant llocs de feina, destruint empreses, amb 540 autònoms menys que l'any passat, amb destrucció de l'educació pública i de la sanitat pública i vostè ve aquí a fer teatre, setmana darrere setmana, a acusar a l'oposició de tots els mals d'aquest món, idè li diré una cosa: la culpa i la responsabilitat és seva, Sr. Bauzá.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Armengol, el que ha passat en aquests darrers quinze mesos, perquè ho ha de saber, fa quinze mesos, quan vostès varen deixar el poder, el dèficit en el primer semestre era del 2,51, ara és 0,4, fa quinze mesos. No em digui que no, home!, no, per favor! Quan vostès varen deixar de governar hi havia 175 empreses públiques, avui, 137 i a final d'any, 75. Fa quinze mesos quan vostès varen deixar de governar els proveïdors tenien factures impagades de l'any 2008, 2009 i 2010, ara tots aquests proveïdors han cobrat i ja estam a l'ordre de pagament.

Fa quinze mesos, des que vostès varen deixar de governar, els ingressos públics baixaven, avui les Illes Balears és l'única comunitat que té una pujada d'ingressos i de tributs cedits. Fa quinze mesos, quan vostès deixaren de governar ningú no volia invertir, avui tenim 135 milions d'inversió segures en planta hotelera en aquesta illa. Fa quinze mesos la situació era molt diferent. Llei d'emprenedors, ara 96 empreses creades, exportacions que s'incrementen un 77%. Ara, des de fa quinze mesos el Govern fa feina amb els empresaris, amb els treballadors, amb les associacions precisament per no enganar.

Han canviat molt -gràcies a Déu- les coses des de fa quinze mesos. Jo em deman, Sra. Armengol: des de fa quinze mesos, on és vostè i on és el seu partit? No fa falta la resposta, la gent ja ho sap.

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

(Alguns aplaudiments)

I.22) Pregunta RGE núm. 7500/12, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts generals de l'Estat.

EL SR. PRESIDENT:

Darrera pregunta del plenari, RGE núm. 7500/12, relativa a pressuposts generals de l'Estat que formula la Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies. Sr. President, a veure, esper que el pressupost general de l'Estat no sigui culpa del PSOE, el segon pressupost de l'Estat que fa el Sr. Rajoy...

(Remor de veus)

Escoltin, que convé que ho sàpiguen. El segon pressupost de l'Estat aprovat pel Govern Rajoy -segon pressupost de l'Estat aprovat pel Govern Rajoy- és el mirall, Sr. Bauzá, de la seva incompetència i de la seva irresponsabilitat. Li ho explicaré.

El temps de negociació de l'executiu ha acabat, i vostè ha suspès, un zero per als ciutadans de les Illes Balears. Aquesta és la realitat. El pressupost d'executiu a executiu es negocien durant l'estiu. A vostè, l'hem vist rient, tranquil, a les festes de blanc, relaxat, però no fent feina i ara tenim el resultat, i els ciutadans de les Illes Balears tenim el pitjor pressupost general de la història.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Vostè se n'ha adonat ara, ha començat tard i malament a fer la feina, però, podria explicar-me què ha aconseguit que es modifiqui del pressupost general de l'Estat que ara ja està en tramitació legislativa?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Armengol, la seva pregunta és tan prematura com aquella carta que li varen enviar a un representant de Califòrnia, John Steven, l'any 1934, on li varen demanar: encara no ha fet la repoblació forestal de Sierra Madre i ja fa dos mesos que governen. Aquesta és la mateixa comparativa. Nosaltres fa quinze mesos que governam i vostè pretén que solucionem tots, tots els problemes que vostès varen crear.

Miri, ja ho he dit i ho tornaré dir les vegades que siguin necessàries, els pressuposts del Govern estatal no són justs amb els ciutadans de les Illes Balears, però això no se soluciona queixant-nos, se soluciona fent feina i aquest és l'esforç que feim i que feim precisament amb el Govern central i vostè em diu que m'ha vist perquè jo hi he estat, és que nosaltres no l'hem vista perquè no hi era.

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Res, no ha fet feina i si l'ha feta, pitjor, perquè és un zero, o sigui, m'estim més que em digui "no he fet el que tocava, em vaig despistar, el meu vicepresident no em va avisar, no he fet la feina...", perquè si l'ha feta i la negociació és això, Sr. Bauzá, deixi-ho anar, deixi-ho anar perquè això és un desastre. La feina, a l'estiu, de negociació d'executiu a executiu, ara entra al legislatiu, no ho confongui, perquè vostè ho confon tot. Ho confon tot, normalment.

Li explicaré el que diu aquest pressupost general de l'Estat: baixam un 60% des que governa el Partit Popular a Espanya, els números canten, Sr. President. El darrer any pressupostari del 2010, Govern Zapatero-Govern Antich, 440 milions d'euros executats, a quants ens passa el seu amic, el Sr. Rajoy?, a 78, a 78!, Sr. Bauzá, ens situen a la cua d'Espanya, 70 euros per a inversió per càpita front als 225 euros que hi ha de mitjana nacional, això són els pressuposts del Partit Popular i sap què vol dir, Sr. Bauzá?, que vostè no hi pinta res, a Madrid, o no hi pinta o no hi vol pintar. Aquesta és la realitat de la seva incompetència i a mi em preocupa, sap què?, que això ho han de patir els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma.

Li propòs, digui'm sí o no, votarà a favor de les esmenes que presentarem el Grup Socialista i que ens posaran a la mitjana nacional, sí o no?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, cada dimarts, per no variar, ve aquí amb la intenció de fer la seva frase, de cercar el seu titular, de fer la rialleta i de quedar bé amb el seu grup. Nosaltres aquí venim a fer una altra cosa, venim a fer feina i a intentar aconseguir els millors pressuposts. Ja sé que no són els millors pressuposts, no fa falta que vostè m'ho digui, però el que no diu i no deixa d'amargar-se és que aquests pressuposts, tant aquests com els del Govern central són conseqüència d'una política de despesa continguda i sostinguda per crear una generació de dèficit. Sra. Armengol, no ho negui!, no ho pot negar. A Sindicatura de Comptes ho diuen, no ho dic jo.

Sra. Armengol, en aquest debat vostè ja ha fet la seva frase, els senyors dels mitjans de comunicació l'han presa i vostè estarà contenta tota la setmana. Nosaltres venim a fer una altra cosa.

Nosaltres continuem fent feina i continuem fent feina amb la intenció -amb la intenció- d'aconseguir els millors resultats, i els millors resultats s'aconsegueixen fent feina conjunta amb el Govern de l'Estat. Hi ha dues alternatives, precisament, continuar aquesta dinàmica, continuar negociant pressuposts, l'important és el resultat final, no si l'executiu o el legislatiu, és el que suma al final. Si a vostè no li va bé, no hi anam perquè són legislatius, digui'ns-ho i ja no feim més feina que és el que vostè ja ha arreglat amb una frase.

Aquí hi ha dues alternatives: o continuar fent feina o fer paraletes, frases i rialletes. Nosaltres no estam aquí, això és el seu patrimoni, això és el que li agrada i això ho farà cada setmana. És una professional, enhorabona.

II. Interpel·lació RGE núm. 7141/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general del Govern amb la transparència.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 7141/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general del Govern amb la transparència.

Té la paraula la Sra. Pilar Costa.

(Remor de veus)

Esperi un segon, Sra. Costa.

Pregaria silenci, pregaria silenci.

Bé, Sra. Costa, pot començar, si vol.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Bé, lament que el Sr. President del Govern no vulgui escoltar un debat que l'afecta personalment i políticament perquè només vull recordar que el darrer president del Govern que va fugir d'aquesta cambra quan li varen treure els colors amb els seus negocis va ser dia 27 de març de l'any 2007, el Sr. Matas, que va fugir -com dic- quan li tragueren els colors.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

No li desitj tan de mal, a aquest govern. Ara ja fa mig any que els ciutadans varen tenir coneixement que el president des del primer dia en què va jurar el seu càrrec mantenia la titularitat d'empreses privades i la titularitat d'una farmàcia totalment incompatibles amb l'exercici del seu càrrec, i això no és així perquè ho diguem nosaltres, el Grup Parlamentari Socialista, sinó perquè ho diu la llei, la de incompatibilitats i la del bon govern, i a més així ho han interpretat els tribunals, en aquest cas el Tribunal Superior de Justícia, en sentència de 16 de novembre de l'any 2007 que per si els senyors diputats o el Sr. Portaveu del Govern no la coneixen aquí l'aportam com a document número 1.

Ara el president, i el Partit Popular, es troba presoner de la seva pròpia estratègia, li han posat la soga al coll perquè, saben qui va interposar una demanda l'any 2001 en què s'al·legava que no es podia ser membre del Consell de Govern i ser titular d'una farmàcia?, va posar aquesta demanda el Partit Popular i concretament per cert molts dels diputats que avui asseuen aquí, entre ells la portaveu popular, la Sra. Cabrer o membres d'aquesta mesa i, mirin quina sorpresa, el mateix conseller d'Administracions Públiques, el Sr. Gornés que l'any 2001 defensava que no es podia ser titular d'una farmàcia i estar al Consell de Govern. Els deix aquí el document gràfic per si el volen consultar.

El més important, però, és que la justícia els va donar la raó, la incompatibilitat és absoluta per als membres de govern i ho és en la tinença d'una farmàcia. A pesar de les diferents peticions que hem fet per escrit, denúncies públiques, el president i el seu govern es fan els sords i, amb quin argument? El president diu que ell no és incompatible, però per ser sincera jo encara no he escoltat ni un sol argument sòlid, només sé que s'ha expulsat de damunt l'administració de diverses empreses per passar el mort a un altre.

Dia 7 de maig el meu grup va demanar un pronunciament del Consell de Govern sobre aquesta incompatibilitat i només hem obtingut silenci. Aquí els aportam el document número 2, sobre la sol·licitud del Partit Socialista. He de recordar que aquest termini acaba dia 7 de novembre i que el portaveu ens va assegurar que aquest mes d'octubre la ciutadania ja tendria resposta. Idè ara ja només queden 22 dies, Sr. Bosch. Crida molt l'atenció que en un tema tan seriós i tan important vostès se'n riguin d'aquesta manera de la gent intentant esgotar terminis, perquè la seva estratègia es veu de lluny, la del president Bauzá i la del Partit Popular. Juguen amb el factor temps, evidentment, coneixedors que els tribunals, quan es puguin pronunciar sobre aquest tema concret, ho puguin fer passada la legislatura; la sentència del Tribunal Superior de Justícia de l'any 2007 va arribar sis anys després d'haver interposat la demanda.

Però si el Govern fa això, seran uns irresponsables perquè abans de la sentència del Tribunal Superior de Justícia de l'any 2007 no existia cap precedent en aquest tema ni a les Illes Balears ni en tot l'Estat, però ara ja tenim cas idèntic, el del president del Govern de les Illes Balears, Sr. Bauzá, que és membre del Consell de Govern i titular d'una farmàcia. Em poden dir, per favor, quina diferència existeix respecte de la sentència que va condemnar l'exconsellera de Salut del pacte progressista, la Sra. Salom? Em bastaria una sola diferència.

Per altra banda, es fa imprescindible fer una cronologia dels fets. El president del Govern, el Sr. Bauzá, pren possessió del seu càrrec el juny de l'any 2011, en aquells moments és administrador únic de dues empreses, Bauser Internacional 2001 i José Antonio Guitart Poch, SL coneguda comercialment com Divino. Aquí tenim el documents 3 i 4 que posam a disposició del Govern, però a més a més, era titular d'una farmàcia a Marratxí. Aquestes tres circumstàncies fan que el president hagués de renunciar a l'administració de les seves empreses i a la titularitat de la farmàcia, però és més, ni una paraula de les seves activitats ni dels seus ingressos econòmics ha comunicat al Govern en la seva declaració d'activitats, ja que dia 4 de juny de l'any 2012 des de la Conselleria d'Administracions Públiques se'ns diu que el president només ha declarat com a ingressos els de diputat i com a única activitat. Els hi aportam com a document número 5, Sr. Portaveu, per si ho vol consultar.

En segon lloc, el Parlament amb una connivència mai vista obvia les incompatibilitats del president malgrat que són públiques i donar la callada per resposta. Aquí cadascú tindrà la seva part de responsabilitat.

Respecte de l'empresa coneguda com Divino, en data 28 d'abril del 2012 se'n va canviar l'administració, que va passar del Sr. Bauzá al Sr. Guitart i això es va registrar el dia 3 de maig de 2012 com és prova la nota de registre mercantil que aportam com a document número 6. Sabem els arguments del president que diu que la data d'escriptura pública, que això no importa, que ell ho havia fet un any abans, estam com per creure els arguments del president!

Per altra banda l'empresa Bauser Internacional 2001, malgrat els esforços del Sr. Bauzá a dir que no té activitat, no s'entén per què casualment en les dates en què surten les denúncies públiques traspasa l'administració a la seva dona, però una nova sorpresa, només traspasa l'administració, perquè el Sr. Bauzá a dia d'avui continua essent soci únic de l'entitat mercantil Bauser. Aquí té, Sr. Portaveu, la prova número 7.

En tot això incompleixen els articles 2, 3, 4 i 5 de la Llei d'incompatibilitats que estableix que cap membre del Govern no pot exercir per si o mitjançant substitució cap altra activitat.

I, per últim, la farmàcia titularitat propietat del Sr. President. Abans de la sentència del Tribunal Superior de Justícia del 2007 podíem fer interpretacions jurídiques que a nivell dialèctic podia ser fins i tot interessant, entre elles dels que defensaven que el fet de posar un substitut a la teva farmàcia eliminava la incompatibilitat. Aquesta va ser la defensa de la Sra. Salom i sembla ser que també és ara la defensa del Sr. Bauzá, però ara hi ha una diferència i és que tenim ja jurisprudència a la nostra comunitat i el que tenim és la sentència de l'any 2007 del Tribunal Superior de Justícia. Vull recordar només algun paràgraf d'aquesta sentència, perquè val la pena, deia: "*La Sra. Salom quedaria afectada por un supuesto de incompatibilidad por el simple hecho de su carácter en abstracto de titular de una oficina de farmacia en les Illes Balears*", és a dir, el simple fet en abstracte de ser titular d'una farmàcia és incompatible amb qualsevol càrrec del Consell de Govern.

Per suposat si ho era en una consellera de Salut, més encara en el president que és qui dirigeix i qui té les competències en exclusiva en ordenació farmacèutica, decideix si s'obren farmàcies o no, si s'inspeccionen, les prioritats en els pagaments, etc.

I ens hem de fer dues preguntes: primera, per què el president no ha transmès la titularitat de la seva farmàcia, com si ha fet amb les societats limitades de les quals era administrador únic? I la segona, per què el president no va fer constar en les seves declaracions ni les empreses privades ni la titularitat ni els ingressos de la farmàcia?

A la primera pregunta, hem de contestar que el president no pot transmetre la propietat de la seva farmàcia perquè la Llei estatal 16/1997, de regulació dels serveis de les oficines de les farmàcies, diu que el farmacèutic en serà "*el titular propietario*" concepte que també recull la nostra llei autonòmica d'ordenació farmacèutica. Aquí els ho apporto com a documents 8 i 9, per si ho volen consultar.

A la segona pregunta, sobre per què el president no va fer constar les seves activitats, com sí va fer la Sra. Salom en el seu dia l'any 99 quan va entrar al Govern, la resposta és també senzilla, perquè els serveis jurídics tant del Parlament com del Govern haurien d'haver advertit al Sr. Bauzá que no podia mantenir aquesta bicefàlia pública privada de president del Govern i de titular de farmàcia. Això és el que va passar a Extremadura on el delegat del govern extremeny va haver de dimitir precisament perquè en la seva declaració va posar que era titular d'una farmàcia. Els porto el document número 10 com a prova del que estam relatant.

Per què no deixa la farmàcia el Sr. Bauzá?, pot triar lliurement. Perquè si no, no sortirien els comptes, si tu has de pagar més de 10.000 euros mensuals d'hipoteca i n'ingresses 4.000 mensuals els comptes no surten. I aquí hi ha el quid de la qüestió.

El fet de tenir un substitut a la farmàcia és temporal i tots els beneficis econòmics ho són per al seu titular, tal i com diu a la pàgina 20 la sentència del Tribunal Superior de Justícia, que diu: "*La designación de una farmacéutica substituta no equivale a una pérdida de interés económico de esta persona física en sus resultados patrimoniales, el único coste al que debe hacer frente esta persona es la de abonar un salario a la*

persona que haya designado como sustituto de su oficina de farmacia”.

I no volem deixar de mencionar els arguments per escrit que varen esgrimir els diputats que abans he exhibit o he mencionat i que estan avui aquí asseguts a aquesta cambra en l'execució de la sentència, aquells diputats..., entre ells la portaveu del Grup Parlamentari Popular va dir: “*La infracción es muy grave, a pesar de la denuncia, la Sra. Salom agotó la legislatura en su cargo, percibiendo un sueldo del erario público y ejerciendo su cargo sin la debida objetividad. Todos los actos de la consellera deben declarados nullos de pleno derecho, y además deberá devolver las cantidades indebidamente percibidas*”. Això és el que va dir el Partit Popular en el seu dia.

Però aquí tenim un altre document interessant, el número 12. Una proposició no de llei que va presentar el Partit Popular l'any 2008, la Sra. Salom ni tan sols ja era consellera, demanant que es reconegués aquesta incompatibilitat i saben què va dir en aquells moments la portaveu del Partit Popular que va defensar aquesta PNL, que era la Sra. Cati Soler, la consellera del fons, va dir: “com s'ha pogut permetre...”

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant. Sra. Costa per favor.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Acab. “Com ha pogut permetre el Sr. Antich ser el primer president autonòmic de tota la democràcia d'Espanya que nomena una consellera incompatible?”. El Partit Popular estava esglaiat per aquells fets. Idò bé, per últim, Sr. Portaveu del Govern, que el Govern s'omple la boca de transparència, no s'entén que un any i mig després de governar, no hagin posat en marxa l'Oficina d'Avaluació Pública de les Illes Balears que recull l'article 50 de la Llei del bon govern.

Sr. Bosch, deixin de defensar allò que és indefensable. El president no pot continuar amb la seva triincompatibilitat, ni amb la seva bicefàlia públicoprivada, perquè està prohibit per llei. Vostès ara es pensen que protegeixen el president, però el que estan fent és enfangar-se tots...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Costa, per favor!

LA SRA. COSTA I SERRA:

Ja acab, Sr. President. Recobrin el seny i que el Sr. Bauzá triï, perquè ara encara hi és a temps, o negocis o presidir aquesta comunitat autònoma, que falta ens fa.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Portaveu del Govern i conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Diputada. Si em permeten, abans d'entrar a la consideració d'aquesta interpel·lació, permeti'm que faci alguna consideració sobre algun aspecte del Reglament, del qual em pareix que se'n fa, en la meua modesta opinió, un cert abús.

És curiós que aquesta interpel·lació deriva de tota una sèrie d'iniciatives que han presentat, com vostès saben molt bé, davant la Conselleria de Presidència i que en tot cas són tramitades per la mateixa Conselleria de Presidència i, si no, per la conselleria competent en administracions públiques. Però, no, en lloc d'interpel·lar -ara ja comença a ser un clàssic- el conseller responsable, van al portaveu perquè doni explicacions d'allò que ha de donar com a portaveu, que no com a conseller responsable de donar explicacions. Però si els agrada i en passen gust, jo què volen que faci? És com amb els residus. Ho faré el millor que sàpiga i pugui, demanant disculpes si no en sé més perquè no és un tema que dugui directament i sigui de la meua competència.

(*Alguns aplaudiments*)

En tot cas si això ha de ser així, arribarem a la situació absurda que al conseller de Salut li demanaran sobre administracions, al d'Administracions sobre educació, al de Presidència sobre medi ambient...

(*Remor de veus*)

Sí, sí. No utilitzin el concepte de portaveu per no voler entrar en el fons de la qüestió!, per no voler entrar en el fons de la qüestió!

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

Però bé, jo tranquil, que estic segur que vostès pretenien que jo digués això i m'assegués i no ho faré. I amb molt de gust tractaré de donar totes les explicacions respecte d'allò que veig escrit aquí, que és sobre una interpel·lació de política general de transparència, de la informació que afecta les sol·licituds sobre incompatibilitat. Quan jo he assistit aquí a una espècie de serial americà, on se'm presentava prova 1, prova 2 i hi havia tot un *spich* que pareixia que anava a un tribunal popular respecte d'allò que vostès ja donen per fet abans de seguir el procediment que mana la normativa. Idò no, el que jo faré serà, si em permeten també, en la meua modesta opinió, fer una cronologia d'allò que ha passat i a veure si trobam qualche fissura que hàgim incomplert el procediment, hàgim passat un sol dia el termini, hàgim botat alguna qüestió referent al propi procediment o la consulta immediata que un altre grup que avui no m'interpel·la i que el citaré amb tot respecte, només per fer una cronologia d'allò que ha passat. Però mirin, parlarem d'allò que podem parlar, d'allò que se m'interpel·li que parli i més com a portaveu.

Si em permet, sense aportar proves..., clar, perquè aportar proves a un parlament si no és una cosa similar a un judici, ja em dirà què és. En data 7 de maig de 2012 la Sra. Santiago, parlamentària del Grup Parlamentari PSM-Iniciativa-Entesa, va registrar a la Conselleria de Presidència una sol·licitud de consulta immediata dels fulls de Registre d'interessos i activitats dels alts càrrecs de la comunitat autònoma, que varen incloure la declaració del president de les Illes Balears, així com certificat del contingut de la declaració efectuada pel president. El Registre d'interessos i activitats certament té caràcter públic, però l'accés, com evidentment saben tots vostès, es regula de forma expressa en el reglament que desenvolupa la Llei 2/96, de 10 de novembre, sobre incompatibilitats d'alts càrrecs de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Això implica que aquest article 11 que ho regula, no inclou la consulta immediata sol·licitada, sinó que només contempla la possibilitat que s'expedeixin notes registrals abans del vigèsim dia des que la sol·licitud és registrada.

En data 8 de maig, no és que perdessin molt el temps entre el 7 de maig, es comunica a l'indicat grup parlamentari per part de la Secretaria General de la conselleria, que la seva sol·licitud havia estat tramesa a la Direcció General de Funció Pública, Administracions Públiques i Qualitat dels Serveis, competent per emetre aquest certificat. Dins el termini a tal efecte establert, són uns 20 dies per realitzar-ho, per part de la Direcció General de Funció Pública, Administracions Públiques i Qualitat dels Serveis es va remetre al sol·licitant nota del registre dels interessos, en compliment del dret d'accés regulat, com he dit, per la Llei d'incompatibilitats.

Casualment, o no casualment, el mateix dia 7 de maig de 2012, el Grup Parlamentari Socialista va registrar també a la Conselleria de Presidència, una vegada més, una sol·licitud per tal que el Govern incoàs el corresponent expedient informatiu, per determinar si el president havia incorregut en incompatibilitat derivada de la seva relació amb dues societats de responsabilitat limitada, així com de la titularitat d'una oficina de farmàcia. El Consell de Govern de dia 8 de juny de 2012 va acordar realitzar les actuacions prèvies de caràcter reservat, tal com havia sol·licitat el Grup Socialista i encarregà a la Conselleria d'Administracions Públiques la tramitació d'aquest expedient informatiu. De moment jo encara no trob que hàgim incomplert, que hàgim fet res que no sigui donar resposta a tot allò que ens demanen.

Simultàniament, el Grup PSM-Iniciativa-Entesa, en data 18 de juny de 2012, va presentar sol·licitud dirigida perquè el Consell de Govern iniciés procediment sancionador. Aquí com que ja no en sortíem, directament iniciar procediment sancionador, i ja ho veurem va dir el cec, incomplint tot allò que implica un expedient que estava en marxa i totes les salvaguardes que suposa per a la dignitat i per a la discreció amb la qual s'han de fer aquestes actuacions fins que acaben. Bé, demanen que s'iniciï el procediment sancionador contra el nostre president, per infraccions comeses en declaració de Registre d'interessos i activitats en el règim d'incompatibilitats. Per tot allò, el Consell de Govern en data de 22 de juny de 2012, va acordar la realització d'actuacions prèvies de caràcter reservat en relació amb la denúncia de l'esmentat Grup PSM-Iniciativaverds-Entesa, de forma acumulada a les acordades en data 8 de juny, a la primera sol·licitud.

Dia 25 de juny el Grup PSM-Iniciativa-Entesa va presentar un nou escrit demanant que el Consell de Govern iniciés el procediment per declara incompatible el Sr. President. Les actuacions prèvies de caràcter reservat es varen iniciar l'11 de juliol del 2012 i actualment es troben en fase de tramitació. Sense que hagi transcorregut el termini màxim per determinar, millor dit, per determinar, perquè s'efectuï l'informe corresponent de la proposta de resolució, que coneixerà el Consell de Govern i que conduirà lògicament a un arxiu, perquè no hi hagi causa que això sigui continuat i investigat, o a un possible expedient sancionador.

Per tant, si agafam com a data de referència, podria dubtar, però si s'agafa com a data de referència l'entrada en el registre del primer escrit de 7 de maig, suposaria que estam en termini i en actuacions correctes fins dia 7 de novembre. I el que vostès han fet aquí és una espècie de judici de valor, amb proves i amb un *show* mediàtic que els pogués donar més o manco... A més, amb uns judicis respecte d'allò que haurien de dir primer uns informes i després en tot cas un tribunal i argumentant i invocant sentències i destapant tota la capsa dels trons. I aquest govern, a allò que ha de respondre aquest portaveu és si ha fet, i m'ho podrà dir a la rèplica, alguna cosa que no hauria d'haver fet. Si ha incomplert un dia el termini establert. Si hi ha alguna tramitació incorrecta. Si no hem duit en allò que és la nostra responsabilitat la més estricta observança de la legislació i la informació, que és allò que supòs que a vostès no els interessa, però que és allò que em pensava que veníem a discutir, perquè d'obscurantisme no és el cas, de fer judicis de valor a priori tampoc. I després si volem parlar també, perquè entre les notes tenia les actuacions que feren en paral·lel en el Parlament, evidentment no em correspon a mi fer-ho.

Però com que vostès no volen centrar el debat en això que veníem a discutir, perquè saben molt bé que aquesta discussió la tenen perduda, han fet tota una sèrie -com repetesc- d'afirmacions que em pareixen fora de tot lloc. A la rèplica li agrairia que se centrés en allò que m'ha dit, si aquest govern ha incomplert tant en les aprovacions per part de Consell de Govern, com en les tramitacions d'expedients, com en els terminis establerts per la legislació, amb alguna falta, alguna pèrdua de temps o alguna manca de transparència; perquè si no és així li hauria de demanar què ha vengut a fer aquí, a part d'un monòleg.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Portaveu, en una part té raó, he vingut aquí a fer un monòleg, perquè vostè no ha contestat, ni ha justificat l'actitud del Sr. Bauzá en cap moment. Ha semblat que ens ha posat aquí una espècie d'antecedent burocràtic d'una sentència contenciosa administrativa, per justificar que vostè i el Govern ha donat curs als papers que hem presentat des de l'oposició. Sr. Portaveu, impresentable! Ni una sola paraula del fons de l'assumpte i que és molt greu, Sr. Portaveu. Aquest govern, en connivència amb el president, donen suport a un president que està incurs en causa d'incompatibilitat, no per un judici de valor del Grup Parlamentari Socialista, sinó perquè ho ha dit la sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, el 16 de novembre de l'any 2007, i perquè ho ha dit un acte posterior que va executar aquesta sentència. Abans sentia parlar a membres del Partit Popular de sentències i estaven tan preocupats a complir les sentències. Idò mirin, ara en tenen una molt important per complir, la que parla de les incompatibilitats dels membres del Consell de Govern amb els seus negocis. Aquesta és la primera que haurien de complir.

I em sap greu, Sr. Portaveu, si a vostè no li agrada venir aquí a contestar les interpel·lacions. Jo ho entenc, vostès, els membres de Govern es barallaven per no haver de contestar avui aquesta interpel·lació, això ja ho sabem també, però el que haurien de fer és modificar l'article 160...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller!

LA SRA. COSTA I SERRA:

... modificar l'article 160 del Reglament del Parlament de les Illes Balears si no els agrada, allà on diu que les interpel·lacions les contestaran aquells membres del Consell de Govern a qui vagin dirigides. I anava dirigida a vostè, Sr. Bosch, li agradi o no li agradi. Per cert, ja n'ha parlat vostè d'això en seu parlamentària, concretament el dia 5 de juny i el dia 25 de setembre i també davant dels mitjans de comunicació. No sé per què ara té tants de problemes vostè per defensar la legalitat en l'exercici del càrrec del Sr. President, del Sr. Bauzá. M'alegra que vengui al debat, encara que sigui al final.

Sr. Portaveu, vostè m'interpel·lava a mi. No és a mi que m'ha d'interpel·lar, som jo la que interpel·lo i vostè qui ha de contestar. I no ha contestat absolutament a res. M'ha dit "què ha incomplert el Govern?" Vol que li digui que ha incomplert el Govern? Primer, el president del Govern ha falsejat la seva declaració d'activitats perquè ha dit que només té un ingrès...

(Petit aldarull)

... ha dit que només té un ingrès com a diputat, però això no ho dic jo, ho diu la Conselleria d'Administracions Públiques que ha fet públic el certificat allà on diu que el president només té uns ingressos, els de diputat. Nosaltres deim que això és fals, però no perquè ho diguem nosaltres, sinó perquè la titularitat-propietat de la farmàcia del Sr. Bauzá continua sent seva. Per tant, els ingressos són falsos. I encara m'està demanant què ha incomplert el Govern? Donen cobertura no legal a una situació absolutament irregular. Si falsejar una declaració d'activitats no té cap conseqüència, jo no sé quin missatge transmeten ni a la societat en general, ni als diputats en general. No sé per què tots feim la declaració per omplir pàgines, si només hem de dir que som diputats i punt i que la resta no s'ha de declarar. Això no és perquè ho diguem nosaltres, ho diu la llei.

Però per si la llei podia ser interpretable o un juristes interpreten una cosa i uns altres una altra, hi va haver un judici sobre aquest tema exacte, els agradi o no els agradi, i hi va haver una sentència de l'any 2007. Per cert, Sr. Bosch, em pot dir per favor una sola diferència entre la sentència del 2007 i l'actual situació en la qual està incurs el president del Govern, en la seva incompatibilitat? Digui'm una sola diferència, que en aquell moment la condemnada va ser una dona, consellera, i en aquests moments el condemnat hauria de ser un home, el president del Govern de les Illes Balears. Els agradi o no els agradi!

(Petit aldarull)

Tots els seus arguments, Sr. Portaveu, han estat per dir que estudien els papers. Si quasi sis mesos després continuen estudiant i no troben ningú que pugui certificar la compatibilitat del president anam molt malament. Per cert, quan el Consell de Govern adopti aquest acord, que vostè mateix ha dit que és el competent per adoptar l'acord sobre la incompatibilitat del Sr. President, recordin-se'n d'avisar el Sr. President que ell no pot participar d'aquell acord del Consell de Govern,estic segura que vostè ho sap, però com que el president sempre ve aquí dient "ah, no, jo és que vaig renunciar a una empresa l'any 2011 i després ja no me'n vaig preocupar", "ah, no, jo som compatible perquè només gestio no sé quin patrimoni", "ah, no, jo no som incompatible amb la farmàcia perquè evidentment això és compatible". Però vostès no han donat ni un sol argument de fons. Ara encara l'esperam.

Sr. Portaveu, vostè tanca el debat, vostè ara té l'oportunitat d'entrar en el fons. No comenci a dir "*en fecha 7 de mayo le enviamos un documento. En fecha 11 de julio...*", és (...) ho ha dit en català, "en data 11 de juliol el Govern va comunicar a l'oposició que havíem iniciat diligències secretes". Idò bé, a veure si les diligències deixen de ser secretes i abans del dia 7 de novembre, el Govern es pronuncia. I per cert, Sr. Portaveu, com sap ja el Consell de Govern quin serà el resultat dels informes, perquè vostè ha dit que seran favorables i que decretaran la compatibilitat...

(Remor de veus)

Com ho sap vostè? Serà una cosa o l'altra.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Costa, per favor.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Bé, si no ha dit això, ho retir, Sr. Portaveu. Nosaltres continuarem esperant pacientment, perquè li puc assegurar una cosa, el Grup Socialista no aturarà fins que es restableixi la legalitat en aquesta comunitat. Per cert, que vostès amb molt bon criteri jurídic, varen iniciar l'any 2007...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Costa, per favor!

LA SRA. COSTA I SERRA:

... amb consellers i diputats que avui estan asseguts aquí i no aturarem fins que s'estableixi la legalitat, encara que vostès juguin amb el factor temps i això vengui anys després, que serà encara molt més greu, perquè el president Bauzá, *a sabiendas* que és incompatible, es manté en el seu escó de president.

Gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Amb el seu permís, no sé si dir amb la vènia, perquè estam en torn quasi d'al·legat final. Primer de tot, retirí això d'impressentable, si no, li diré que la impressentable és vostè. Punt 1.

(Aplaudiments)

Punt 2, aquest president no està incurs en res. Cap ciutadà no està incurs res, fins que es determina, fruit d'unes actuacions que fixa la legislació i d'expedient sancionador. No està incurs en res. I vostès les van amollant lleugerament i més enllà del que seria correcte en un parlament.

Tercer. Jo no jutj, no expressaré opinió personal i aquest govern no ho faria i seria absolutament incorrecte si ho fes, abans de tenir tots els informes jurídics damunt la taula. Faltaria més! És el que vostè pretén, a veure si jo picava i expressava opinió personal o de qualque membre, en absolut, es farà allò que diguin els informes jurídics que s'ha de fer.

Quart. Nosaltres no hem de prendre determinacions sobre jurisprudència, hem de fer allò que pertoqui i prendre les decisions, no abans de tenir els informes que ens ho diguin.

(Remor de veus)

Vostès és el que pretenen, volen que avancem els terminis, ni deixen acabar el procediment, aquí hem de pegar foc a tot, hem de desgastar el Govern més enllà del que és raonable. Bé, de què ens han de donar lliçons, de què?

(Remor de veus)

Jo no entraria a la seva gestió dins l'àmbit de justícia la passada legislatura, perquè ni és el moment ni em sembla que sigui propi d'un portaveu; però si vostè va més enllà del que toca fer, que és botar-se els procediments, què vol que li digui? A nosaltres no ens hi trobaran.

Tercera. Aquest portaveu contesta preguntes, del que li toca, del que no li toca, del que vostès vulguin, les interpellacions sobre temes que ja duen determinades conselleries, si hi estiguessin interessats ho farien al conseller, però com que no hi estan, perquè a més ho hem vist, l'actuació que ha fet aquí, que si ha dit i ha tret sentències, si vostè no és cap jutge, seran els jutges si arriba i seran els juristes d'aquesta comunitat que elevaran la proposta a resolució, els agradi o no. O no confien amb els funcionaris d'aquesta casa? Jo supòs que sí.

(Remor de veus)

Idò no passin gens de pena, no passin gens de pena, no passi pena, com deia aquell.

Aleshores ves si no he tret cap argument de fons, el que em pertoca, el que em pertoca, Sr. Diputat, vostès voldrien que jo hagués donat un argument, serà l'informe jurídic que ho dirà i la meva responsabilitat i la del meu company de govern, per cert el Sr. President sap massa bé, des de fa molts anys, que qualsevol tema que afecta una de les persones que hi ha dins un consell, dins un ajuntament o dins una institució col·legiada política s'ha d'absentar si són del seu interès, no fa falta que li recordi, faltaria més; però a part d'això, els arguments no els dóna cap portaveu, els arguments es presenten amb un acord que s'eleva al Consell de Govern i el Govern, col·legiadament, el pren.

Vostès volen opinions, titulars, amb una paraula, que judiquem, no sé si anar a una cita bíblica, abans del temps que pertoca als vius i als morts, políticament parlant, i això ho farem en el moment que toqui, amb la informació que toqui i de ben segur que ho farem correctament. Ni tan sols he entrat a dir el que podem pensar o opinar al respecte, és que seria absolutament incorrecte, me n'he guardat ben prou.

La solució és la resolució que s'eleva al Consell de Govern, que serà ben prest, com ja li hem dit, i en termini.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

III. Moció RGE núm. 7420/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a inici de curs escolar 2012-2013, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6562/12.

Seguidament, passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Moció RGE núm. 7420/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a inici de curs escolar 2012-2013, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6562/12.

Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, anam a debat setmanal sobre educació i per tant mirarem de no reiterar arguments, avui que crec que també és important escoltar aquesta compareixença sobre la Conferència de presidents.

En tot cas, el primer que voldria comentar és que trobam ben trist que els debats sobre educació en aquest parlament es converteixin gairebé, ja no només en lamentar o haver de reaccionar davant retallades i per tant amb pèrdua de qualitat del sistema educatiu, sinó que també hem de dedicar temps a defensar la feina dels docents, l'honorabilitat dels pares i de les seves associacions, dels equips directius; del paper de la llengua pròpia del país, del paper dels organismes consultius i de participació, com el Consell Escolar, del paper de la Universitat, etc.

Els atacs que es recullen a partir, fins i tot, de rumors, de maledicència, són continuats; contribueixen per tant a un nivell de crispació i malestar jo crec que creixents, innecessaris. A més, afegir-hi tot el que ja comporta de per si les retallades que ja bastarien per crear prou malestar.

Per cert, en aquest sentit, Sr. Conseller, aprofitant que hi és, l'inst a retirar les seves denúncies que ja sovintegen en aquesta tribuna contra docents, contra la generalitat dels docents, ja que, si no ho fa, a través d'una reacció, cas per cas, des d'aquesta discreció que vostè apuntava per a un president del govern, discreció en un sistema democràtic per a un president del govern i que vostè no té per a qualsevol persona que no ha vengut precisament a presentar-se a la vida pública, sinó que exerceix la seva professió. Per tant, crec que no vagi escampant faules sinó que reaccioni amb els papers que li pertoquen, que per això té la responsabilitat.

Per això hem volgut que el primer punt de la nostra moció fos de suport i de respecte al conjunt de la comunitat educativa i, en concret, que el Parlament mostri, una cosa jo crec que simple i senzilla, que és respecte a les mostres de preocupació davant l'inici de curs. I evidentment també que instam el Govern a atendre les seves reivindicacions.

En aquest sentit, volem saludar, ja de bon principi, l'esmena que ha presentat el Grup Socialista, que fa referència a unes declaracions del ministre Wert, perquè precisament jo crec que ha protagonitzat un dels darrers episodis d'acusacions als docents, també indiscriminades, contra l'oficialitat de la llengua

catalana, realment és que són dues línies d'atac que sempre van ara de bracet, i on el ministre fins i tot considera que defensar la llengua pròpia és quelcom nociu per a la convivència, nociu per al progrés, com tothom sap Catalunya està molt endarrera de progrés i de ciutadania del que pugui ser la mitjana de l'Estat amb gairebé tots els guarismes, per tant aquesta ha estat la conclusió que té el Partit Popular a través dels seus abanderats, i creim que tot contribueix, ja dic, a aquesta crispació.

El ministre fins i tot diu que els docents són els que estan darrera el sentiment d'independència que pugui viure una comunitat; a les Illes Balears deu estar darrera la majoria absoluta del Partit Popular, m'imagín, perquè si no ja m'ho explicarà qualcú com és que fa els sil·logismes el Sr. Wert i el Partit Popular.

Al final tot s'insereix a una campanya de recentralització, de castellanització de l'Estat i saben quins són els dos baluards que més o menys havien mantengut i que suporten la llengua del país, que són en tema administratiu i en tema d'oficialitat i el tema educatiu, que és fonamental per a la inserció demogràfica de tota la població dins les llengües oficials, i aquí és on ataca el Partit Popular provocant fractura social i amb una resistència civil rellevant, que estic convençut que ha sorprès el propi Govern, que està convençut, basta escoltar i veure el Sr. Bauzá que viu a una província per Castella i li sorprèn com és que la societat civil del país reacciona davant determinades endemeses.

Així que trobam que el primer punt de la nostra moció i per tant l'esmena que fa el Grup Socialista són complementaris, aquest respecte per la comunitat educativa i que es deixin de dir *boutades* en tots aquests debats.

Però el respecte, que és molt important, no basta; és ben cert que no només de pa viu l'home, això és ben cert, però de pa també, es dona per suposat que de pa en viu, però no només, per tant també pa demanam en aquesta proposició no de llei. Per això demanam més despeses en educació, seguint la línia que tenia el Grup Popular fins fa dos anys, o fa dos anys, quan el Sr. Bauzá diu que el PP diu exactament el mateix que deia en aquesta tribuna del que deia fa dos anys, jo és que en tenc una munió de proposicions no de llei educatives que li mostraria respecte del que demanava en despesa educativa en aquell moment, abans de descobrir que gastàvem en excés en matèria educativa i en totes les altres. Nosaltres volem recuperar aquest consens i, com a mínim, que el segon punt reconegui que s'hauria de millorar la despesa educativa.

Ho dic perquè ha arribat a un punt en què el propi PP braveja, avui el mateix conseller, que solia quedar un poquet al marge d'aquestes iniciatives, ja dic, de bravejar sobre despesa educativa, ha caigut en aquesta línia que estam ja, bé, en uns nivells espectaculars, no sé amb qui es compara, molt importants, que s'ha fet un gran esforç, jo això ho subscriu, però molt enfora d'on són els nostres referents dins el nord d'Europa sobre quina és la despesa educativa que hauríem de tenir i molt enfora en nivells relatius de despesa sobre PIB, i és el que apunten els organismes internacionals.

És, ja torna estar amb la idea que el Grup Popular diu, crec que sovint, a la Comissió d'Educació del Parlament, on es considera que el tema educatiu, el tema de recursos no és rellevant o no és decisiu en la qüestió de la qualitat educativa. Crec que és un greu error transmetre això i per tant el punt segon com a mínim hi sortiria a camí i crec que seria bo que aquest Parlament, per consens, pogués dir que seria bo que hi hagués més despesa educativa en comptes de donar-se per satisfet amb les retallades que s'han produït.

En el tercer punt i en el quart sí que ja miram de precisar, d'una manera jo crec d'il·lació perquè dins els debats ja s'han anat produint i ja hem anat aportant les dades que recomanen aquesta mena d'acords, una sèrie de punts en els quals exigim una major implicació i major aportació per part del Govern de les Illes Balears. El primer és disminuir la massificació a les aules, ja vaig aportar quin era el parer del Partit Popular i dels sindicats del sector, en els quals ANPE, amb una especial insistència respecte de les ràtios que es vivien l'any 2010, eren terribles; en canvi, les del 2012, que són pitjors a tots els nivells, sembla que ja no ens preocupen, i crec que això s'ha de tornar enrera. Deia el Sr. Bauzá que aquí tothom sempre deia, ells sempre deien el mateix, el Partit Popular, i jo crec que aquí hi ha un canvi de discurs de 180 graus, i demanaríem que es recuperés aquesta unitat, almenys com a canvi. O que hi hagi un *mea culpa*, que hi hagi qualche fórmula de dir: mira, jo deia disbarats abans, no ho sé, no hi havia reflexionat prou, no havia llegit prou, no m'havia documentat o els anteriors portaveus no havien pensat tant com jo, i ara jo ho sé i el Partit Popular deia dois a l'anterior legislatura i ara troba que va bé.

No, però és que sempre pareix que el PP va bé, quan deia blanc, quan deia negre i continua dient; i els altres anàvem, anam malament, quan llavors dèiem gris, i anam malament ara quan continuam dient gris respecte d'aquest tipus de debats.

Per tant, nosaltres sí que consideram que cal la contractació de més professors, no només per la massificació, també per a totes les altres atencions de millor qualitat dins el sistema i creim que és un error i un drama que hi hagi de l'ordre de 600 professionals menys en aquest curs. Creim que això s'ha de corregir i s'ha de fer encara ara un esforç.

Feim una referència específica a les necessitats educatives especials, perquè és on han estat especialment radicals les reduccions que s'hi han produït. El conseller no va precisar a la interpel·lació el rigor, el detall d'aquestes retallades, però tots els ítems ens apunten que han estat realment important.

L'altre element també són les aportacions als centres escolars, que realment estan vivint fent uns equilibris uns i els altres amb qualsevol tipus de despesa ordinària, realment patètiques.

El tema de les associacions de pares i mares i les seves activitats, apuntant també el tema d'activitats extraescolars, però totes les funcions que feien de suport entre famílies i escola, tot això se n'ha anat pràcticament en orris i demanam que es recuperi.

Parlam dels ajuntaments, l'Ajuntament de Palma ja ha apuntat que elimina l'educació d'adults; tots els ajuntaments fan números sobre què fan amb educació infantil, què fan amb escoles de música, què fan amb extraescolars, què fan amb el manteniment dels centres, què fan amb els ordenances, què fan amb totes les seves aportacions, i aquelles ajudes, aquell suport que tenien de l'administració autonòmica, de l'administració insular, fins i tot en algun punt de l'administració estatal, estan desapareixent, realment està desapareixent tota la xarxa de suport i els ajuntaments pateixen moltíssim en la seva tasca educativa; desitgen delerosos que arribi una llei de Rajoy que els digui que no tenen competències en educació, però no perquè qualcú ho recull, sinó perquè es tallarà tot el sistema educatiu "encilar" o que acompanya i tan important resulta per a la seva qualitat.

També als estudiants, les beques, com s'ha apuntat, el programa de reutilització de llibres, que pràcticament, ja he dit, també ha quedat molt damnat i totes les activitats associades.

Per tant, crec que tots els punts, feim un petit resum, en queden d'altres, però hi haurà també el debat dels pressuposts de l'any 2013 i avui crec que, més o menys, intentam recollir les demandes que fèiem a la interpel·lació i ens agradaria que aquest debat d'avui reconduís un poc l'enfrontament que hi ha hagut, i les negatives a tots els problemes que passa la comunitat educativa en aquest inici de curs i hi hagués una major sensibilitat per part del Grup Popular en aquestes demandes.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Parlamentari Socialista es manté una esmena, la RGE núm. 7574/12. Per defensar-la té la paraula la diputada Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia senyors diputats, senyores diputades. Sr. Alorda, em permetran que comenci la meva intervenció fent un breu comentari de la interpel·lació al conseller d'Educació i Cultura que va fer dos dimarts la coalició PSM-Iniciativaverds en matèria educativa. Després fixaré la postura del meu grup davant dels punts de la moció que ens ocupa i en tercer lloc defensaré l'esmena registrada pel meu grup, amb la intenció, s'havia fet, es va registrar, amb la intenció de completar els punts de la moció.

Quant a la interpel·lació que tractava de l'inici del curs lectiu, no m'hi estendré massa perquè les visions de com s'ha produït aquest inici de curs són molt oposades i a més ja es va veure molt condicionat pels fets que s'havien produït aquella setmana, que eren el vídeo dels grups propers al Partit Popular, on s'acusava els professors de fer proselitisme polític a les aules, cosa que, a més, el conseller, en lloc de suportar el professorat, cosa inaudita en un cap d'aquests professors, d'un grup laboral, doncs confirmava que sí que pensava que es feia un determinat adoctrinament. Per sort, finalment, el conseller

ara, darrerament, ha reconegut la tasca del professorat, cosa que esperam vagi demostrant al llarg del curs, perquè són peça fonamental del sistema, peça fonamental de la qualitat educativa.

Quant a la nostra postura davant els punts de la moció, els anunciï el vot favorable a tots ells, perquè s'ajusten a les posicions que hem defensat ja en aquesta tribuna altres vegades. Els punts de la moció el que fan és transmetre la preocupació del grup que l'ha redactat envers el sistema educatiu de les Illes Balears i demana les correccions pertinents en aquelles qüestions que no funcionen; una preocupació que coincideix amb la nostra, com vam expressar la passada setmana, perquè ens jugam massa, ens jugam el futur d'una generació sencera, i que coincideix també amb la que tots els sectors de la comunitat educativa han expressat, tal com s'ha pogut copsar aquestes setmanes tan sols prestant una mínima atenció a la premsa. Han sortit els pares, que veuen com l'educació dels seus fills cada vegada és més cara i que perd qualitat. El professorat, que, al marge dels seus problemes laborals, que són els mateixos que els de la resta de funcionaris, a més veuen com la gestió de la conselleria s'ha ficat en una deriva que no és gens bona tampoc per al sector i que els provoca desànim i desmotivació a la feina. Els sindicats, que denuncien, a més de l'empitjorament de les condicions laborals dels professors i professores com a treballadors i la quantitat de mestres i professors que quedaran sense feina aquest curs, quantitat que, per cert, encara no sabem amb exactitud, i com tampoc no sabem la quantitat de la pèrdua de capital humà que significarà açò en el món de l'ensenyament. I també els sindicats denuncien la poca transparència en els processos tant de selecció dels càrrecs directius dels centres com de les adjudicacions de les places. O també els ajuntaments, que veuen com se'n van en orris els seus programes de prevenció, com molt bé ha explicat el Sr. Alorda, que tenien conveniats amb la conselleria. I les escoles infantils recauen exclusivament a les seves mans, en uns moments en què les seves arques no passen pels millors moments. O els estudiants universitaris i la mateixa rectora, tal com ha fet constar a la inauguració de curs de totes les seus de la UIB de les Illes Balears.

També estam d'acord amb el punt que fa referència a la despesa educativa i que supòs que serà el més controvertit en aquest debat, perquè ara el mantra, l'eslògan, com ha dit el representant del PSM, del PP, és dir que la despesa en educació no és el més important per a una educació de qualitat; que en aquesta comunitat autònoma s'han gastat massa doblers per als resultats que s'han obtingut; que hi ha països que amb menys pressupost treuen millors resultats acadèmics. Però no era açò, com molt bé s'ha recordat aquí, el que deien quan eren a l'oposició i demanaven any rera any al Govern que pugessin els pressuposts en educació. I el PSOE els va pujar, va pujar un 16% l'any 2008, home, de 600 i busques de milions a 800 i busques; un 6% l'any 2009, i va baixar un 1% l'any 2010. I l'any següent van quedar prorrogats, és a dir, les mateixes partides.

Però nosaltres entenem que ara és un moment difícil i comprenem que no es pot pujar cada any, però tampoc no pot baixar cada any, ni es poden utilitzar les tissors com s'utilitzen. Nosaltres podríem entendre que no es pugin en unes circumstàncies com les actuals, no ho compartim, però ho podríem entendre; però el que no entenem de cap de les maneres és que es baixin fins al punt de posar en perill l'ensenyament a la nostra comunitat autònoma.

Les recomanacions europees són que la despesa en educació d'un país hauria d'arribar al 6% del PIB, ara som a un 3,4. És a dir, compartirà amb nosaltres, Sr. Alorda, que la despesa en educació no és massa elevada sinó al revés. Que el Partit Popular considera que s'ha de retallar en algunes coses i s'hauria de gastar amb unes altres? Normal, estam immersos en un canvi de model, com tots sabem, cosa que també podríem entendre d'un partit que és a les antípodes del nostre. Però pens que s'equivoquen on posen les tissors perquè les seves actuacions tenen, a més, un no sé què d'improvisació, com si no estigués prou pensat. Gasten enviant professors una setmana a Irlanda, que dius són sis mesos, bé, això, sis mesos o tres mesos penses que serveix per a qualque cosa, però, una setmana? Però no ho poden gastar amb uns altres programes que aquí feien falta i que s'utilitzaven, per exemple, mantenir els convenis amb l'Institut Obert de Catalunya per augmentar l'oferta de l'FP que valia 20.000 euros, tal i com vàrem veure l'altre dia a comissió, o gasten en concerts educatius amb escoles que no són necessàries per barri on estan situades i, a més, segreguen fills i filletes, però no poden substituir professors malalts si no passa d'un mes i un llarg etcètera de qüestions que s'han dit ja diverses vegades.

El tercer punt de la moció fa referència a la massificació a les aules, açò, els augments de ràtios també han anat precedits d'una campanya que treia importància a l'atenció individualitzada de l'alumnat. D'açò ja en parlàrem dimarts passat en la meva intervenció i, per tant, no repetiré aquests arguments. Únicament diré que votarem favorablement aquest punt i llegiré el que un grup de recerca de la UIB ha publicat recentment en un estudi sobre aquest tema, diu: "el nombre d'alumnes per classe no és el factor que més influeix sobre la qualitat i l'equitat dels sistemes escolars, ara bé, quan se segueix una política de manual que s'aplica al nostre sistema escolar, quan l'ampliació del nombre d'alumnes per aula s'acompanya d'altres retallades aleshores s'encenen totes les alarmes", i açò és el que passa al nostre país.

Ara, finalment, defensaré l'esmena que ha presentat el meu grup. No pensàvem presentar esmenes perquè la propera setmana es debatrà també la nostra moció, però entre tant el ministre Wert va fer unes declaracions, tal com fa ell, sense complexos, i ho va fer per donar la culpa de les dificultats de cohesió territorial que vivim ara a les comunitats bilingües, i ho va fer per donar la culpa dels problemes educatius a les comunitats bilingües, i ho va fer per anunciar que subvencionaria aquelles escoles privades que fessin el primer ensenyament únicament en castellà. I nosaltres pensàvem que no hi havia doblers, però es veu que sí que n'hi ha, per açò sí que n'hi ha, doblers. Pagarà perquè hi hagi escoles només en castellà en unes comunitats autònomes els fillets i les filletes de les quals no tenen cap problema per acabar el seu ensenyament sabent les dues llengües oficials, tal i com s'ha vist a les estadístiques darrerament. Es pagarà perquè només s'apregui

una llengua, açò és un ministre d'Educació?, aquest és el ministre d'Educació que nosaltres mereixem?, que es mereix el nostre país? S'ha de dir que a la nostra comunitat autònoma les paraules del ministre no varen ser enteses ni tan sols pel seu partit, i el conseller Bosch va haver de sortir a defensar la legalitat del que es fa a les nostres aules. Fins i tot, les associacions de pares d'alumnes de l'escola catòlica, res a veure amb nosaltres, varen dir que el ministre s'havia passat de frenada.

Vull acabar ara amb l'opinió de la filòsofa Victòria Camps en un article quan va dir que no s'haurien de dramatitzar les fregades *-los roces*, va dir- entre el castellà i el català i que açò potser no necessita reformes importants sinó simplement aplicar el sentit comú -que és el que nosaltres demanam, que s'apliqui el sentit comú-, que a les comunitats -va dir ella- on conviuen dues llengües oficials hi hagi escoles diferenciades en una i en una altra llengua el que podria provocar és consolidar una fractura social de conseqüències funestes. Tot el contrari, per tant, del que se suposa que es pretén.

I és per aquest motiu, finalment, que demanam que aquest parlament rebutgi aquestes manifestacions del ministre Wert sobre les comunitats autònomes que són bilingües, com la nostra, i que no entri en competències que no li toquen, que barati o faci baratar la Constitució si tan poc li agrada, però que es dediqui a fer allò que li pertoca, que té ja prou pa per tallar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari i per fixar-ne la posició té la paraula la Sra. Aina Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. President del Govern, per ser aquí escoltant aquesta moció d'educació. Gràcies, Sra. Portaveu del Grup Parlamentari Popular, per ser aquí escoltant aquesta moció. Veig que al PSOE no li interessa en absolut perquè la seva portaveu no hi és. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Vaig tenir l'oportunitat durant aquest estiu de conversar amb Juan Goytisolo, ... bé, gràcies, Sr. Conseller, evidentment. Vaig tenir l'oportunitat durant aquest estiu de conversar amb Juan Goytisolo, a més d'expressar-li la meua admiració per la seva obra varem estar comentant el significat de la seva referència a les paraules d'Ibn Arabi, "no calla qui calla, només calla el que no calla", deia el premi Formentor de les Lletres 2012, explicant aquest enigmàtic enunciat, que s'anteposava a la cridòria d'un univers mediatitzat el sigil del creador solitari. La cita em va evocar que la reflexió és doble. Hem d'aprendre més a escoltar el silenci que la cridòria de la informació esbiaixada. He dit que la reflexió era doble, la segona, simplement, se m'evoca de la relació del filòsof islamista amb la nostra figura senyera, Ramon Llull, i de la relació dels seus pensaments coincidents que totes les cultures són el resultat d'una permanent fecundació mútua.

Avui el PSM ens presenta aquesta moció per cridar, que és el que fa en matèria educativa durant tota aquesta legislatura, que consti que tots cridam, jo som la primera que també crida a vegades. No obstant això, els nostres conciutadans no es mereixen que estiguem aquí discutint una moció extemporània i que ha estat contestada, no en seu parlamentària sinó per la contundència dels fets i el simple transcurs del temps. Realment al PSM el que li preocupa no era que s'iniciàs el curs, el que li preocupava al PSM era que s'iniciàs el curs bé, conforme, normalment, que s'obriessin les portes dels centres. Això era el que els preocupava, no els preocupava l'inici de curs, els preocupava que s'iniciàs el curs, això és el que preocupava al PSM. De fet, si repassam la interpel·lació, de la qual esdevé aquesta moció d'inici de curs, parla molt més el conseller en les seves respostes que en el seu plantejament l'autor, el Sr. Alorda.

Pel que fa a l'esmena presentada pel PSOE cal dir un altre tant, ja em diran vostès que té a veure l'inici del curs amb les declaracions dels ministres a les quals es refereix l'esmena presentada. Senyors diputats del PSOE, és que s'aferren a l'emblanquinat vostès, eh?, per tal de sortir s'aferren a l'emblanquinat i per tal de cridar.

Per tant, una vegada constatat que l'inici de curs, com ens va dir el Sr. Conseller a la interpel·lació, s'ha produït amb total normalitat, tan sols ens queda analitzar aquelles qüestions incidentals plantejades a la interpel·lació que han derivat en aquesta moció presentada.

Miri, Sr. Alorda, a vostè que li agrada tant recordar el meu passat sindicalista li diré que no només vaig aprendre escoltant molts professionals de la nostra comunitat autònoma sinó que la pròpia experiència de tocar amb les mans la problemàtica educativa constitueix un veritable aprenentatge. Forçosament em vaig trobar moltes vegades amb la tessitura que en algun moment per defensar un docent havia, irremeiablement, d'anar en contra d'un altre. Això passa quan vius l'educació directament, a peu d'obra. Mai no vaig dubtar que feia el correcte, una vegada constatada la veritat de l'ocorregut la meua obligació era defensar el bon professional, i si un company docent s'havia desviat de la bona praxis, i això afectava la comunitat educativa, no hi havia més remei que rectificar aquestes actituds. I això és el que s'ha de fer en tot moment.

Avui, aquí, i parl per extensió en nom del Grup Popular, quant a la responsabilitat que em correspon en matèria educativa, ens trobarà defensant el bon professional. El Grup Parlamentari Popular sempre defensarà el bon professional i li donarà suport en tot i per tot, però amb igual contundència denunciarem la mala praxis, aquella que posa en perill la nostra comunitat educativa, aquella que posa en perill l'educació a la nostra comunitat autònoma.

Jo ho he dit en aquesta tribuna diverses vegades, un docent no pot utilitzar mai el seu ascendent sobre els seus alumnes per adoctrinar-los políticament, i això s'ha fet. Això durant l'any passat es va fer, i no ho intentin amagar. No són els que denuncien aquesta mala praxis als que s'ha d'acusar de desprestigi de la classe docent, són precisament a aquests professionals que amb la seva actitud fan un gran mal a la figura del mestre i a aquells que tenim la vocació de mestre també ens fan molt de mal quan veim com utilitzen el seu ascendent sobre els alumnes. Fins i tot un article meu va arribar a dir "em repugna veure el que fan sobre alguns alumnes, em repugna veure que els fan posar una camiseteta verda, em repugna veure que els fan posar un llacet", em repugna, sí, Sr. Alorda, i molt que em repugna i em fa molt de mal.

M'agradaria que s'aplicassin un poc més a si mateixos allò que demanen al Govern i a aquest grup parlamentari, m'agradaria que escoltassin la comunitat educativa de ben de ver.

Sr. Alorda, no estam conformats amb els recursos que poden destinar a educació, el conseller ho ha dit en diferents ocasions, una altra cosa és molt diferent és que estudis molt recents confirmen que existeix un sòtil de despesa educativa a partir de la qual la qualitat educativa no es veu afectada per una major inversió. Però no només ho diu el PP, ho diu, per exemple, la Sra. Pilar Benejam, *la educación ha tenido medios suficientes, pero le ha faltado calidad*. Vull dir, no només ho deim nosaltres.

Insisteix, Sr. Alorda, vostè en la seva intervenció que varen ser 60 els interins que varen retallar en la passada legislatura durant un curs. Li record que tant el president Antich com la portaveu del Govern així com el conseller Llinàs varen donar tres xifres diferents, fins i tot els sindicats STEI, vagi en compte perquè ells varen dir 100 i vostè diu 60. Curiosament vostè s'ha quedat amb la més petita.

A mi el que més em crida l'atenció, mirant l'hemeroteca, són les seves declaracions del *Diari de Sessions* del Ple, del 15 de desembre de 2009, on vostè deia, "en un moment en què els ingressos de la comunitat autònoma estan per baixar 1.000 milions d'euros que baixin només 28 és un miracle". Sr. Alorda, vostè defensava que es baixessin 28t milions d'euros. Vostès defensava que es baixessin 11.350.000 euros de nòmines només de professorat, i encara no se'ls havia aplicat el 5%, i deia que era un miracle i ara que estam en una situació pitjor, ara que nosaltres hem rebaixat conselleries, cosa que vostès no varen fer perquè llevaven professors, però no tocaven conselleries; llevaven professors, però no tocaven directors generals, i deia que era un miracle i ara resulta que quan nosaltres deim, estam pitjor, la situació és pitjor, ara escoltam que és *un llanto y un crujir de dientes*. Sr. Alorda, per l'amor de Déu.

El conseller Bosch va ser clar en la seva interpellació, tenim manco professors?, sí. No com vostès que varen anar 60, 100, 120, es varen anar embullant. El Sr. Bosch, la seva directora general, abans de l'estiu es va reunir amb els sindicats, després de l'estiu es va reunir amb els sindicats, els va dir exactament el nombre de professors que reduirien, varen ser clars i concisos. Vostès no, vostès varen marejar tot el dia. Ens agradaria tenir-ne més? Sí, li va contestar el Sr. Conseller. La resposta jo me la crec, el grup parlamentari se la creu perquè aquest conseller que és aquí avui assegut era el director general, era director general quan la Conselleria d'Educació va incorporar un complement als professors tutors, un complement que vostès varen ser incapaços d'allargar durant quatre anys. Aquest senyor, quan era director general, estava a la conselleria que amb 22 alumnes desdoblaven el grup. Aquest senyor era el màxim responsable de l'IBISEC quan es va fer la major inversió en infraestructures educatives i culturals realitzades en una legislatura amb tota la història, per molt que el Sr. Rubalcaba ens vengui aquí a dir que només es varen construir escoles en temps de la República. Mentida. Quan més es varen construir escoles era quan el Sr. Conseller era director general de Planificació i Centres, i això ho poden veure amb les xifres.

(Alguns aplaudiments)

La solució actual està en la bona gestió dels escassos recursos que tenim. No és un problema de voluntat política, és un problema de possibilitats. És que a Andalusia un començament de curs escolar amb uns 5.000 interins menys? És que aquí no hi ha política ni res que valgui.

En la seva intervenció a la interpellació ens ve a dir que el PSM són els campions de la llibertat, que ningú no els guanya en això. Ja m'agradaria a mi que fos veritat, ja m'agradaria que no ens demanassin que incomplíssim sentències de tribunals, ja m'agradaria trobar el seu suport perquè els pares poguessin elegir en llibertat la llengua d'aprenentatge dels seus fills, ja m'agradaria a mi que fossin de veritat els campions de la llibertat. Ja m'agradaria.

El nostre grup votarà en contra tant de la moció com de l'esmena. No sé d'on treuen vostès la informació, però l'única cosa que s'ha constatat és que hi ha hagut un inici de curs amb total normalitat. Per favor, reflexionem tots sobre les paraules del sofista, "no calla qui calla, només calla el que no calla". Hi ha aspectes a nivell educatiu amb els quals serà difícil d'entendre'ns amb vostès, però vull pensar que podem tenir un espai comú, és un tema de voluntat política. Jo mateixa vaig estar amb el ministre Gabilondo intentant negociar un pacte educatiu, un pacte educatiu que diuen les males llengües que va ser romput des de l'interior. Jo mateixa vaig estar amb el ministre Gabilondo fent feina per això i quan jo dic que les ràtios són altes, ho dic jo...

(Remor de veus)

... sí, jo mateixa, des d'ANPE, sí, sí, clar que sí, durant un any vàrem fer feina, sí. I quan deim que les ràtios són altes és veritat, mai no m'han agradat les ràtios altes ni a educació infantil ni a primer, però sempre ho han estat, les ràtios sempre han estat altes segons a quins centres, segons a quins centres sempre hem tengut aquest problema, 27, 26 alumnes a educació infantil, clar que sí. Tant de bo tenguéssim doblers perquè les

ràtios fossin més baixes, tant de bo. Però jo crec, i tenc la confiança, que ho aconseguirem.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Aguiló. Té la paraula el Sr. Alorda per fixar la seva posició i dir quines esmenes o esmena accepta.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, donar suport a l'esmena i, per tant, incorporar-la, per part nostra no hi hauria cap mena d'inconvenient, i agrair al Grup Socialista el suport a aquesta proposta. L'altra part, lamentar que es consideri extemporània una proposició que es du quan els tràmits parlamentaris ho permeten i, en tot cas, hi hem de reflexionar tots si és extemporània. I lamentar també que no hi hagi el suport.

Se'ns diu que es qüestiona la llibertat el nostre grup, s'ha tornat a dir, perquè no hi ha llibertat d'elecció de centre, llibertat del pares. Però i els pares, no és el conseller Bosch el que du l'administració educativa? I ara, què fa el nostre grup intercedint, intervenint en l'elecció dels pares? El que a vostè no li agrada és el que han dit els pares. No li agrada el que han dit els pares perquè el nostre grup és aquí, és dins la societat, però quina intervenció ha tengut en aquest procés que han creat vostès? Vostès acaben confonent tothom i mesclen, jo crec que interessadament, com si la comunitat educativa fos del nostre grup parlamentari. Francament hi tenim, com tothom supòs que hi té, afinitats, jo crec que el PP en té moltes. Però allò que no entenc és aquesta idea que nosaltres hem perjudicat.

Llibertat, la que vulgui, i sentències compleixin-ne algunes, perquè vostè va dir cinquanta vegades que era obligatori, era una sentència, però que ens aniríem a l'infern si no fèiem un concert al Parc Bit a primària amb l'Opus Dei i no han concertat amb l'Opus Dei a primària. Pels doblers? Ah!, jo pensava que era per complir una sentència, i era obligatori complir una sentència i les sentències eren imprescriptibles. Han dit que no, que no, que no. No em torni a parlar de sentències perquè no tenen cap credibilitat així com les citen.

Per cert, jo crec que està bé parlar que hi hagi un poc més de silenci si el que vostè apunta és de més serenitat, d'alguna apel·lació a l'espiritualitat i a revisar un poc el que feim, que es difícil en moments d'indignació, eh?, és difícil, i de crispació social. Però vostè em posa com a exemple, quan comença vostè la seva intervenció, el Sr. Wert, que ha entrat amb tots els elefants dins la cristalleria i que ens indica que tota la comunitat educativa adoctrina en els centres i molt especialment a Catalunya. Per què a Catalunya més que a les altres bandes? Per què vostès no hi guanyen? Per què vostès no hi guanyen? O per què defensen la seva llengua? Perquè és el que preocupa el Sr. Wert. Al Sr. Wert li preocupa que la gent defensi la seva pròpia llengua, això és el que li preocupa i per això ha duit ikastolas en castellà a tota Espanya. Això és el que li preocupa. I a això no li diu adoctrinament. Clar, a això se li diu patriotisme, defensar el castellà i defensar la gloriosa *la roja* i tots els símbols

espanyols, això és patriotisme, defensar la pròpia llengua i els propis símbols, per exemple una senyera, símbol de la llengua catalana arreu del món, això es considera adoctrinament. Jo, és que em provoca repugnància que una representant del nostre poble digui aquestes absurditats en aquesta tribuna.

I clar, i tot el debat com s'està creant l'educació, tot el que du a educació el Partit Popular, com crea aquesta insídia contra tot el propi a mi em provoca una profunda repugnància; però no només a mi, jo crec que a molts de professors, a moltíssima de la comunitat educativa, a escola catòlica i a moltíssima gent que reacciona i que els diu: parin ja, parin ja! I vostès diuen: sí, sí, saps què? Llevam aquest Consell Escolar i en posarem un altre. Aquesta és la seva reacció, francament, fa vergonya.

Per cert, coincidim bastant amb el que deia ANPE l'anterior legislatura sobre massificació, vostè ja m'imagín que no ho pensava, o ho deia o no ho deia, jo no em fic amb vostè, jo dic: els sindicats ho diuen i ANPE continua dient el mateix. Vostè diu tot el diferent, però ANPE continua dient el mateix, no passa res! Vostè per ventura era una qüestió professional, jo no hi entraré, ANPE ho continua dient, i jo ho defens, com ho diuen tots els altres sindicats.

I jo deia en aquesta tribuna, subscric tot el que vaig dir, Sra. Aguiló, hi havia un moment, hi ha un moment difícil, es cansarà de llegir-ho a l'anterior legislatura i en aquesta, que dic que hi ha un moment difícil, que les Illes Balears són maltractades financerament, però també hi ha una situació econòmica difícil i que s'havien de prendre decisions difícils. El Partit Popular deia que no, que era perquè volíem! I frases com aquesta, que un dia, jo quasi demanaria al president que ens cridi l'atenció quan ho comencem a dir, però si ho troba, però allò que no creim en els estudiants; es deia, no creim en els pacients, jo crec que és una devaluació del debat absoluta. Nosaltres dèiem això, vostès deien que no ho havíem de fer, que no es podien ni 50, ni 100, ni 200, vostès deien que eren 200, 200; què han fet ara quan en llevaven 200 i era terrible, no ho eren 200, però és igual, 200, 400, eren 400, bé, 400, idò ara 600 més, ja són 1000. Allò dels 400 era gravíssim, però dels 400 llevar-ne 600 més, *ergo* llevar 1000 professors en dos anys -que no és ver-, però llevar 1000 professors en dos anys, això es pot dur, això es pot dur. En canvi, llevar-ne 400 a l'anterior ..., allò era un desastre. I la seva solució a aquell desastre és afegir-hi.

Bé, crec que la credibilitat del Partit Popular en tots aquests termes, respecte del que deia i del que deixava de dir realment no pot comparar amb la meua ni amb cap, però, per favor, deixin de crear malestar dins les aules, ja basta el que creen les retallades, ja basta el que crea la situació econòmica; deixin d'acusar d'adoctrinament els mestres, que jo dels mestres havia sentit dir de dot, a mi em diuen, quants d'acudits vol que li comenti de gent que se'ls diu persones nacionalistes, professors a secundària, dient: i vosaltres deveu estar a l'ERASMUS en comptes de a Mallorca, perquè vosaltres què no sou més independentistes? Sap quants acudits d'aquesta mena, de *rojas* i de tot ordre es fan a les aules?

(*Remor de veus*)

Jo no ho denunciare, és que no ho denunciare perquè crec que són pròpies també d'un debat i d'una manera de ser, però coses que es parlen, adoctrinament a col·legis amb ideari religiós, per exemple? Mesclar coses aquí, entrar en aquesta brega d'intentar dir el que es pot dir i el que no es pot dir a una aula amb aquest esperit inquisidor que vostès m'apunten, la veritat és que és molt perillós per a la llibertat. Però no, vostès no hi entren a tot, només la defensa de la llengua catalana; l'únic que els lleva el son és la defensa de la llengua del país. No em torni parlar, defensar en Ramon Llull que el tenim per aquí ...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Alorda, per favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

... i que tots l'haurien d'honorar realment en aquesta terra.

Per tant, després de la repugnància que m'ha produït la seva intervenció, tornar a defensar la nostra comunitat educativa ...

(Remor de veus)

... i ja els explicaran, ja els explicaran -no, la repugnància és (...)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alorda, per favor, li preg que vagi acabant.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sr. President, acab, acab, Sr. President. Jo només demanaria que hi repensin i que almenys el punt de respecte per la comunitat educativa surti avui aprovat per unanimitat, perquè més enllà de les gresques no es mereixen que aquest parlament avui no voti respecte per la comunitat educativa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats passam a votar la moció, amb l'esmena RGE núm. 7574/12 del Grup Parlamentari Socialista que s'ha incorporat.

Passam a votar. Votam.

24 vots a favor; 33 en contra; cap abstenció.

IV. Compareixença del president de les Illes Balears, per tal d'informar sobre el contingut de la V Conferència de Presidents (escrit RGE núm. 7404/12, presentat pel Govern).

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença del president de les Illes Balears per tal d'informar sobre el contingut de la V Conferència de Presidents, sol·licitada pel Govern mitjançant l'escrit RGE núm. 7404/12.

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Molt bon dia, Sr. President, senyores i senyors diputats. Comparesc davant aquesta cambra a petició pròpia, per explicar la meua participació en la Conferència de Presidents que, com saben, va ser convocada pel president del Govern d'Espanya i va tenir lloc en el Senat el passat dimarts, dia 2 d'octubre, amb l'assistència de tots els presidents autonòmics i de les ciutats autònomes, el ministre d'Hisenda, la vicepresidenta del Govern i el propi president del Govern de l'Estat.

I vull començar aquesta compareixença dient que la Conferència de Presidents va ser i és una bona iniciativa i que convocar-la en aquesta situació era, al meu entendre, imprescindible. I també vull agrair als portaveus dels grups parlamentaris d'aquesta cambra i als presidents dels Consells Insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera la seva disposició per reunir-se prèviament amb el Govern i fer feina conjuntament amb les prèvies a la participació de les Illes Balears en aquesta conferència, reunió no preceptiva, però que vaig considerar oportuna per la importància de la situació econòmica, social, política i laboral en la qual ens trobam totes les illes.

Perquè si davant qüestions com l'actual situació econòmica de crisi no som capaços de fer feina de forma unida és que no som conscients del que la societat ens reclama a tots. La Conferència de Presidents és, sens dubte, un marc ideal per a la cooperació i la participació i per això vull agrair al president del Govern que, després de quasi tres anys sense convocar-la i per primera vegada en aquesta legislatura, ho hagi fet ara. I també per la necessitat d'enviar un missatge clar i rotund d'unitat a la Unió Europea, clau en tota aquesta situació de conjuntura econòmica. Dos temes, especialment el primer, que centren la preocupació de la ciutadania i que requereixen d'una feina conjunta de totes les comunitats autònomes amb l'Estat.

Hi ha molts d'indicadors que expliquen la gravetat de la situació econòmica que travessa Espanya i justifiquen encara més la importància de la unitat per afrontar la sortida de la crisi. Podem parlar de la taxa d'atur, que està en el 24,6%, mentre que a la zona euro la mitjana se situa a l'11,1%; podem parlar de l'elevat dèficit públic, que va arribar al 8,9% del PIB a finals de l'any 2011, enfront d'un dèficit mitjà a la zona euro del 4,1%; o podem parlar també del fort deute exterior que supera el 90% del PIB. És obvi, per tant, que l'actual situació nacional i internacional requereix d'uns polítics que decideixin amb responsabilitat, amb amplitud de mires i amb un ampli sentit estadista. No des d'un enfocament a curt termini, ni visions parcials ni partidistes de la fotografia que avui tots tenim

davant, està entre tots, i aquest és l'objectiu d'aquesta conferència, posar les bases d'un futur a llarg termini, i hem de pensar, ara més que mai, en clau general.

Per això, els nostres objectius no podem seguir esquemes tradicionals pensats i desenvolupats exclusivament a quatre anys vista; no podem exercir la nostra responsabilitat pensant en les properes eleccions sinó pensant en les properes generacions, en això, en això és el futur de tots. Si reconeixem, des de la humilitat fins i tot, que ningú no solucionarà el seu problema d'una forma particular, que depenem els uns dels altres, que les decisions d'uns tenen conseqüències per a la resta, és obligatori, imprescindible, que fem feina tots junts per trobar aquestes solucions. I fer feina junts no és que uns decideixin i uns altres acceptin, fer feina junts és això, és decidir junts, això és el realment bo que aquesta Conferència de Presidents també va acordar. La unitat i la responsabilitat de tots des de l'acceptació de la dependència entre les pròpies comunitats.

Totes les comunitats tenen problemes, totes sense excepció, que no és el mateix que dir que les comunitats, les comunitats autònomes són el problema, perquè realment no ho són. És més, les comunitats autònomes i les Illes Balears, en particular, som una part molt important de la solució. Davant aquest escenari, la necessitat d'actuar de forma unitària és de capital importància, d'aquí el compromís unànim de compartir que l'objectiu prioritari i essencial de totes les administracions públiques és tornar a la senda del creixement i a la creació d'ocupació, precisament com a garantia de l'estat del benestar.

Objectiu que, per descomptat, el Govern de les Illes Balears comparteix, en la consecució del qual fa feina des del primer moment per convenciment propi, assumint-lo com a un propi objectiu. Aquest govern, per tant, continuarà aportant reformes i compromisos i donarà suport a aquelles decisions i mesures que es preguin, precisament per tal d'assolir aquests objectius.

Com tots vostès saben, a la Conferència de Presidents es va aprovar de forma unànime un document, un document que inclou uns compromisos el compliment dels quals són vitals precisament per al futur de tots. I d'entre altres acords en vull destacar un, perquè era un dels objectius amb els quals acudia a aquella conferència de presidents i consider realment important el que s'ha acordat precisament en aquest tema; em referesc a la revisió del model de finançament autonòmic, del qual m'han sentit, en més d'una ocasió, dir que és opac, complicat, subjectiu, imprevisible i injust. El sistema de finançament autonòmic vigent no ens agrada, no és just ni és transparent, com hem dit en altres ocasions. Les Illes Balears volen un canvi en el sistema de finançament per poder continuar sent solidària amb la resta de comunitats autònomes, ja que persistir en l'empobriment que aquest sistema genera dona com a resultat la pròpia ruptura del sistema. Per això, per això mateix, creim que és oportú en aquest moment iniciar els treballs d'avaluació del comportament del sistema de finançament abans d'emprendre la seva reforma.

Vull subratllar que no vaig assistir a aquesta conferència per millorar els nostres pressuposts, que són conseqüència també d'aquest model de finançament, no perquè no vulgui millorar-los sinó perquè, tal com ja he manifestat de forma pública, no era el marc adequat, i ho sabem tots, els que ho diem i també els que no ho diuen i, fins i tot, els que diuen el contrari. Però sí era el marc correcte per intentar aconseguir que s'acordàs la constitució del Comitè tècnic permanent d'avaluació en el si del Consell de política fiscal i financera. Aquest organisme serà el que analitzi l'efecte de la crisi en l'aplicació del sistema de finançament i del qual haurà d'emanar un nou model millor, perquè sí, és necessari un model de finançament diferent del que avui tenim.

Tot això té com a punt de partida la constatació que les comunitats autònomes hem vist disminuïts els imports provinents del sistema de finançament com a conseqüència de la disminució dels ingressos, per això necessitam un sistema més eficient, més equitatiu, més solidari i, sobretot, més just.

Quant al compliment del dèficit, he de dir que des del primer moment, des de la presa de possessió d'aquest govern, el compliment és l'objectiu que marca la nostra acció de govern. No necessitàvem ningú que vengués a dir-nos-ho i en aquest sentit el primer compromís el vàrem aplicar a nosaltres mateixos. No és possible una altra forma de política avui en dia, el que implica que els que solament saben fer política des del deute públic, des de l'endeutament, no tenen lloc avui en la gestió d'allò públic. En primer lloc, perquè ens han deixat a tots sense finançament, perquè s'han gastat els doblers d'avui, els de demà i els del futur, el compliment del dèficit és imprescindible, imprescindible per recuperar la confiança en la nostra economia i alhora hem d'apostar per polítiques que permetin augmentar la competitivitat de l'economia i assegurar el finançament de les polítiques socials.

Queda palès el compromís d'esforç i solidaritat dels ciutadans de Balears pel que fa als ciutadans de la resta d'Espanya, un esforç que no genera dubtes, i no genera dubtes perquè aporta al creixement econòmic nacional un plus per ajudar al desenvolupament econòmic. I no genera dubtes perquè és un esforç contributiu al sistema de finançament perquè nosaltres som i actuam com a contribuents (...). I no genera dubtes perquè és un esforç contributiu a la Seguretat Social que permet distribuir riquesa i pagar pensions, per exemple, d'altres ciutadans de l'Estat. I no genera dubtes des del compromís del compliment de l'objectiu del dèficit, de 1,5%, sense oblidar que el punt de partida del nostre govern es va situar en el 4,5%. I el nostre compromís també de la Llei d'estabilitat pressupostària.

D'aquesta conferència de presidents també sortim tots amb el compromís de fer feina conjuntament per a una economia més competitiva, per la qual cosa és inajornable la posada en marxa de mesures per afavorir el creixement i també l'ocupació. En aquest sentit, és fonamental aprofundir en la cooperació entre les comunitats autònomes, entre elles mateixes conjuntament amb l'Estat. La Conferència de Presidents dona, per tant, suport clarament a les reformes estructurals a Europa, en el marc del pacte per al creixement i l'ocupació i considera que l'actual tensió financera i els recents dubtes que han existit sobre la viabilitat de la moneda única, fan necessària la disponibilitat d'instruments que garanteixin l'accés a un finançament adequat, però no solament a les administracions

públiques, sinó també al sector privat, especialment a les petites i mitjanes empreses, és bàsic que flueixi el crèdit precisament en aquests sectors.

I en cinquè i últim punt de la declaració, relatiu a la importància de comptar amb la Unió Europea forta i solvent, fa que es doni suport explícitament a la iniciativa del Consell Europeu del passat mes de juny, d'avançar sense reserves en la integració europea en quatre àmbits: unió bancària, unió fiscal, integració econòmica i major integració política.

Senyores i senyors diputats, aquests són els punts bàsics de la declaració que emana de la celebració de la V Conferència de Presidents, aprovada de forma unànime, i que ha de ser, per tant, un compromís ineludible de tots els que varem assistir, amb les nostres respectives comunitats i també amb l'Estat. Si tots acomplim els nostres compromisos, no tinguin vostès cap dubte que el futur de tots serà molt millor i això és pel que som aquí i per al que els ciutadans ens han prestat la seva confiança.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, som aquí, evidentment, per analitzar la seva participació a la Conferència de Presidents autonòmics i vull dir, en primer lloc, que jo veig positiva la trobada prèvia que varem fer els portaveus parlamentaris amb vostè i aquest debat parlamentari per retre comptes a la ciutadania, retre comptes d'una Conferència de Presidents autonòmics que és un marc únic, una oportunitat única de debatre directament amb el Govern d'Espanya i les altres comunitats autònomes.

Deixi'm dir, però, que també aquesta conferència de presidents crec que deixa clar que Espanya necessita superar un poc més les dificultats que encara existeixen dins el model autonòmic, i que necessitaríem un espai, un senat, que fos una cambra territorial per tal de poder tenir la presa de decisions conjunta entre comunitats autònomes i estat, cosa que faria més factible un estat federal on hi hagués un compromís per part de les comunitats autònomes i un compromís per part del Govern d'Espanya en la presa de decisions que ens incumbeixen a tots.

Dit això he de dir també que aquesta conferència de presidents té una diferència clara respecte de les anteriors. Hi va haver un document acordat entre tots els presidents autonòmics, i em deixarà que digui que crec que és gràcies a la responsabilitat dels presidents socialistes, responsabilitat que va ser en les formes i va ser en el fons, i que varen incloure dins aquest document una de les qüestions que vostè ha dit que és positiva, que és la de dir clarament que amb retalls no anam enlloc, només amb austeritat no en sortirem, necessitam polítiques d'estímul de creixement, necessitam polítiques d'inversió en recerca, desenvolupament i innovació. Això va ser una de les propostes que varen fer els presidents socialistes, igual que també va ser una de les propostes -crec que molt important i que vostè no ha esmentat- la flexibilització del compliment del dèficit per part de les comunitats autònomes, cosa que s'haurà de negociar amb el Govern d'Espanya. Per tant, responsabilitat i coherència del Partit Socialista des que va crear aquesta conferència de presidents autonòmics a la posició que hem mantengut sempre de respecte i de defensa dels interessos generals dels ciutadans i les ciutadanes.

I responsabilitat i coherència també, Sr. President, dels socialistes de les Illes Balears en tot el que ha estat defensar els interessos d'aquesta comunitat autònoma i dels ciutadans que representam, i ho hem fet històricament, i varem defensar una reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears que diu el que diu, i varem defensar un nou sistema de finançament autonòmic, aprovat no fa molt i que, Sr. President, em deixarà que li esmenti que en resposta del Sr. Montoro, del ministre actual, diu ell textualment que *debido a la aplicación del sistema de financiación autonómica de l'any 2009, que és el primer any que s'aplica aquest sistema de finançament autonòmic, Baleares ha visto incrementados sus recursos respecto de los que hubiera obtenido en ese año 2009 con el anterior sistema de financiación*, que era el del Sr. Aznar, *en 532 millones de euros*. Això ho varem aconseguir els socialistes des del Govern de les Illes Balears i des del Govern d'Espanya. Igual que...

(*Petit aldarull*)

...unes inversions estatutàries aprovades cada any, executats l'any 2010 440 milions d'euros. Per tant coherència i responsabilitat sempre dels socialistes, governi qui governi a Madrid, i per aconseguir això, Sr. President, ens hem hagut de barallar, hem hagut de discutir, hem hagut de posar per damunt dels interessos del partit polític els interessos dels ciutadans de les Illes Balears.

Em permetrà que li digui que la seva actitud és ben contrària, la seva actitud és ben contrària, perquè efectivament ens va reunir en el Consolat de la Mar i nosaltres li varem plantejar quatre propostes a defensar a la Conferència de Presidents: més autogovern per a les Illes Balears, per tant defensa aferrissada de les competències pròpies; reclamació del deute que vostès varen xifrar en 1.000 milions d'euros; compliment íntegre del sistema de finançament autonòmic, que està incomplint des que governa el Partit Popular a Espanya; i negociació d'un nou règim especial. Vostè es va comprometre a defensar tres dels punts, va deixar allò de l'autogovern, ja sé que no li interessa, però es va comprometre a defensar tres d'aquests punts, anar a Madrid a defensar-los, i dos dies després també es va comprometre públicament a defensar un canvi en

els pressuposts generals de l'Estat que, com hem vist avui, ens marginen d'una forma notòria.

I, Sr. President, una vegada més ens va enganar. Aquí es va omplir la boca però va tornar amb les mans buides. Se'n va anar a Madrid i no va defensar el que havia acordat davant els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma. I jo li he de dir molt clar, Sr. President, que els ciutadans de les Illes Balears no s'ho poden permetre, no ens ho podem permetre, perquè vostè hauria de respondre a la realitat que viuen els ciutadans d'aquesta terra, i jo sé, perquè ho he sentit comentar moltes vegades, que els seus companys del partit a Madrid i els que governen pensen que aquí, a les Illes Balears, s'hi viu molt bé, que tot està molt bé, i vostè, Sr. President, em permetrà que li digui que té l'obligació d'anar a Madrid i dir que no és així; té l'obligació d'anar a Madrid i d'explicar que tenim un índex de pobresa molt alt, un de cada quatre habitants; té l'obligació d'explicar que som una comunitat autònoma amb 78.000 aturats; té l'obligació d'explicar que estan destrossant l'educació i la sanitat públiques a la nostra comunitat autònoma; té l'obligació d'explicar que tenim molts de ciutadans, entre ells els immigrants irregulars, que ja no tenen dret a una sanitat gratuïta; té l'obligació d'explicar que aquí hi ha una nul·la inversió pública, a les Illes Balears, i això significa cap possibilitat de creixement econòmic. Té l'obligació d'explicar, Sr. Bauzá, que amb retalls i més retalls que estam patint els ciutadans de les Illes Balears no ens en sortirem. Estam en alerta vermella, i amb aquests pressuposts generals de l'Estat, Sr. Bauzá, estam en estat d'alarma, Sr. President. Així no en sortim.

I hauria d'explicar vostè què ha passat, què va anar a fer a Madrid, què va aconseguir a Madrid. Aquí l'he sentit dir, orgullós, que va aconseguir un canvi de finançament autonòmic. Una altra mentida, Sr. President. Textualment l'acord unànimement el que diu és que *corresponde al comité técnico permanente de evaluación analizar el efecto de la aplicación del sistema de financiación -l'actual- e informar sobre los resultados de este análisis al Consejo de Política Fiscal y Financiera, que tomará en su caso la decisión oportuna*. Això no és cap compromís d'un canvi de sistema de finançament autonòmic, Sr. Bauzá, això és el compliment de la llei estatal de finançament, que diu que s'haurà de revisar a l'any 2013, que és cada cinc anys, Sr. President. Això és el compliment d'una llei, no és cap èxit aconseguït per les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

I després se sent orgullós de defensar que els ciutadans de les Illes som molt solidaris amb els ciutadans de la resta d'Espanya, i jo li he dit la realitat que tenim, i en aquest moment, quan un no té garantit allò seu, Sr. President, és molt discutible el discurs que fa vostè. Expliqui als aturats de les Illes Balears que està molt orgullós que els seus impostos es dediquin a ser solidaris amb els altres aturats; i els d'aquí que no tenen drets?, i qui ha de defensar els drets dels ciutadans d'aquí? Li toca a vostè, Sr. President.

Se'n va anar a Madrid, a un marc incomparable, amb una oportunitat única de debat sobre el model d'estat autonòmic i amb un incomparable marc únic de debat amb el Govern d'Espanya i amb les comunitats autònomes, sobre el que hem de fer de present i de futur. I quina és la meua sensació, Sr. President?; que vostè va anar allà, el vespre abans en el sopar amb el Sr. Rajoy i amb els presidents del Partit Popular, i el dia després en el marc de la conferència. La meua sensació és que vostè va tancar la boca, o la hi varen tancar, Sr. President, la hi va tancar algú que no és d'aquí, algú dels que vostè no ha de defensar aquests drets de què jo li parlava abans. Tenc la sensació que la Sra. Cospedal abans d'obrir la boca li va pegar una mamballeta i li va dir "a callar", i vostè va callar, i vostè va callar i va permetre el que ha permès.

I per què vostè calla quan va a Madrid? Jo li ho diré, Sr. President. Hi ha tres característiques que són molt clares i defineixen molt bé la seva actitud de govern. Primer, perquè la seva actitud de submissió al Partit Popular nacional ha estat present des del principi que va ser investit president, i quan un durant 15 mesos diu "sí, bwana" a tot el que li diuen de Madrid després té molt poca força per reivindicar res; aquí pot fer declaracions als mitjans de comunicació, però quan el que ha passat durant 15 mesos és que vostè no ha contestat mai cap decisió del Govern d'Espanya i s'ha deixat retallar tot ara té molt poca credibilitat, Sr. President. Vostè va anar, el Sr. Aguiló, al Consell de Política Fiscal i Financera i va votar a favor d'un 1,5% de dèficit enguany i un 0,7 l'any passat, i no va protestar. A vostè li han llevat drets..., a vostè no, perquè si fos a vostè seria igual, als ciutadans d'aquesta terra els han llevat drets en sanitat pública, i vostè ha callat; als ciutadans d'aquesta terra els han llevat doblers per a l'educació pública, i vostè ha callat; als funcionaris i als empleats públics d'aquesta comunitat autònoma els han llevat drets des del Govern d'Espanya, i vostès han callat. A tots els ciutadans de les Illes Balears ens han llevat les inversions estatutàries que marca una llei orgànica d'Espanya, i vostès han callat. Als ciutadans de les Illes Balears ens han llevat els 1.000 milions d'euros de deute, i vostès han callat; ens han llevat tots els convenis específics amb les Illes Balears, i vostès han callat. Per això ara no els escolten, perquè quan durant 15 mesos no es protesta mai després no es té cap credibilitat per defensar a Madrid els interessos de les Illes Balears. Aquesta és la primera característica...

(Alguns aplaudiments)

...aquesta és la primera característica.

La segona característica, Sr. President, és per què fa això?, per què no va a Madrid a defensar els interessos de les Illes Balears?, per què sempre va a acotar el cap davant el Sr. Rajoy?, per què sempre fa això? Jo li ho dic: a vostè li falta orgull, orgull de país; vostè no està content del país que toca defensar. Vostè no és un president amb sentiment de país de les Illes Balears, vostè no té aquest sentiment arrelat a la seva sang, vostè no està orgullós ni de la seva gent...

(Remor de veus)

Sí, senyors, sí, senyors. No està orgullós dels trets diferencials que s'han de defensar a Madrid, perquè som una comunitat autònoma petita, amb trets diferencials molt clars: la llengua pròpia, la cultura pròpia, la insularitat. Això s'ha de defensar amb força a Madrid, i vostè n'està empegueït aquí i n'està empegueït a Madrid, i per això falta aquest sentiment de reivindicació del seu govern.

(Petit aldarull)

I tercera característica, em permetrà que ho digui: presideix un govern molt poc feiner, molt poc feiner i amb molt poca iniciativa política.

(Algunes rialles i remor de veus)

Vostès poden riure, però els perjudicats són els ciutadans de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Vostès poden riure, però vostès governen i són els que han d'arreglar els problemes, i són els que han de presentar les solucions. I li diré dos exemples del perquè són poc feiners i amb molt poca iniciativa política.

Primer: pressuposts generals de l'Estat, que no l'he sentit obrir boca avui aquí, president. Hi ha una expectació, hi ha una expectació dels ciutadans...

(Més remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Els ciutadans necessitam saber això. Pressuposts generals de l'Estat: no han fet feina quan tocava, ja els ho demostrat avui matí. Les negociacions, el perquè nosaltres aconseguírem 440 milions d'euros executats és perquè es va fer molta feina, molta negociació...

(Més remor de veus)

...molta negociació intensa. Vostès n'han aconseguit 78, 78. Per tant o no són feiners o no la saben fer.

Segon exemple, inversions estatutàries. Des que vostès governen hem deixat de rebre els 400 milions d'euros compromesos d'inversions estatutàries. Són molts de doblers. I per què els hem deixat de rebre?, perquè vostès no han fet la seva feina. És vera que el Sr. Rajoy no té cap interès en les Illes Balears, això és cert, però tampoc vostès no fan la feina que pertoca, perquè l'Estatut d'Autonomia diu clarament que qui ha de presentar els convenis al Ministeri d'Hisenda i negociar-los és el Govern de les Illes Balears. Sr. President, quants de convenis ha presentat al Ministeri d'Hisenda?

(Petit aldarull)

Cap, cap. Du 15 mesos. Quants de convenis? Cap. Per què no tenim doblers?, perquè vostè no fa la feina. Hi ha el rumor que no la fa perquè no es vol enfrontar amb el Partit Popular nacional, perquè vostè vol quedar bé amb el Sr. Rajoy..., hi ha molts de rumors. A mi no m'interessen. A vostè li interessen el dèficit i les xifres; a mi m'interessen les persones de les Illes Balears, els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma...

(Remor de veus)

...que són els grans agreujats per la seva manca d'iniciativa política.

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor... Vagi acabant, Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, acab tot d'una, si em deixen els diputats i les diputades del Partit Popular.

Els que tenen el problema de la seva manca d'iniciativa política, Sr. President, són els ciutadans de les Illes Balears. Vostè ens va dir que no es mereixen uns pressuposts generals de l'Estat injustos. Avui demostrí que el que no es mereixen és un president com vostè.

Moltes gràcies.

(Aldarull i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Gabriel Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, la portaveu del Partit Popular, després de la Conferència de Presidents, va dir: "La veu de Balears s'ha sentit a Espanya". De veres creu que ens han sentit? Jo li ho diré: no, no ens han sentit, i si ens haguessin sentit estic segur que no li farien cas, entre altres coses perquè a Espanya sentir la veu de Balears és com sentir ploure, perquè sempre, sempre ha estat així.

Vostè havia de plantejar el finançament autonòmic, i abans de començar la Sra. Cospedal ja el va desautoritzar. Vostè havia de plantejar el deute de l'Estat amb Balears i no li vàrem sentir ni una paraula. En definitiva, vostè havia de plantejar una sèrie de qüestions i, acabada la Conferència de Presidents, la nostra conclusió és que no ha aconseguit res, ha estat un fracàs.

Des del nostre punt de vista el balanç de la conferència de presidents és ben magre. Això sí, vostè amb el seu discurs avui i aquests dies intenta, vol amagar la incompetència seva i del seu govern i la seva nul·la capacitat d'influència en el Govern de Madrid. Des del nostre punt de vista el seu missatge reivindicatiu just abans d'anar a la Conferència de Presidents no és més que una simple estratègia, una simple estratègia d'aquí mantenir un missatge reivindicatiu però quan anam a Madrid, de xotet de cordeta, perquè no s'atreveixen a piular.

Sr. Bauzá, no ens el creim, no ens el creim. Quan vostè fa un discurs reivindicatiu simplement ens dóna la impressió que forma part d'una simple posada en escena. No ens el creim.

Vostè no ha estat capaç de plantejar els problemes que els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears tenen. Vostè no ha estat capaç de plantejar l'incompliment durant dos anys seguits, 2012 i 2013, dels compromisos que marca l'Estatut d'Autonomia. Vostè no ha estat capaç de reclamar els 1.000 milions de deute, que vostès mateixos fan aquests comptes, entre 2010 i 2012; ara ja hi hem d'afegir allò del 2013. Vostès no són capaços de fer entendre, i encara parla del discurs de la solidaritat avui, que cada any la diferència entre allò que pagam i allò que rebem per mor del finançament autonòmic ens empobreix dia rere dia, dia rere dia.

A la reunió prèvia a la Conferència de Presidents que va mantenir amb els portaveus havíem parlat d'uns acords mínims sobre allò que vostè com a president havia de reclamar a la Conferència de Presidents, però vostè, que per cert el que ha fet és llegir els acords de la Conferència de President, l'únic que hi ha són acords absolutament genèrics. És bo, considerem que és bo que els presidents manifestin la preocupació per la greu situació actual i que comparteixin que l'objectiu prioritari i essencial de totes les administracions públiques sigui el camí del creixement i de la creació d'ocupació com a garantia de l'estat de benestar; totalment d'acord. Però aquesta declaració, camí del creixement i creació d'ocupació, es contradiu totalment amb les polítiques que s'apliquen, tant en el govern de Madrid per part del Sr. Rajoy com aquí a les Illes Balears per part del seu govern. Deia la conferència: "*Manifiestan su preocupación por la gravedad de la situación económica, la insostenible tasa de paro, el elevado déficit público, la deuda exterior, la falta de políticas de crecimiento en el seno de la Unión Europea y -acabaven dient- comparten que el objetivo prioritario y esencial es volver a la senda del crecimiento y la creación de empleo*". On és?, on és aquesta política de creixement i de creació d'ocupació, Sr. Bauzá?

És evident que la situació és greu, i és bo que els presidents ho reconeguin, però més enllà de reconèixer la gravetat ja no hi ha res més, tot queda com una declaració d'intencions, sense concretar ni tan sols aquesta voluntat de resoldre els problemes de les comunitats per no carregar encara més la crisi sobre els ciutadans.

Vostè havia de defensar el deute, els 1.000 milions, en inversions pendents amb convenis ja signats. Vostè havia de defensar el nou règim especial de les Illes Balears. Vostè havia de defensar un nou model de finançament més just. Llavors s'hi afegeix allò dels pressuposts generals de l'Estat. Vist el resultat, Sr. Bauzá, o no ho va defensar gaire o a Madrid l'escoltaren com si sentissin ploure.

El màxim que ha aconseguit respecte al finançament és la creació d'un futur grup de treball per avaluar, analitzar determinats futurs criteris. Això no és res, això no és res; això ja ho deia el mateix sistema, que s'avaluarà com va el sistema, que el Consell de Política Fiscal i Financera avaluarà... Ja ho sabem, nosaltres, aquí, que és negatiu per a les Illes Balears, però les expectatives que tenen els presidents d'Extremadura, de Castella, d'Andalusia, etc., etc., quan parlen d'aquesta revisió xocaran amb la seva. M'agradaria saber com ho resoldrà.

En l'únic que sí que hi ha un compromís vertader és a complir els objectius de reducció del dèficit; aquest sí, aquest sí que el Partit Popular no es mou dels objectius de reducció del dèficit. Bé, que per cert coincideix amb el que s'ha marcat vostè, objectiu de reducció del dèficit.

Bé, primer de tot tenim un repartiment de l'objectiu de dèficit absolutament desproporcionat entre l'Estat i les comunitats autònomes: per al 2012 un 1,5%, per al 2013 un 0,7% les comunitats autònomes, un 3,8 l'Estat, un 3,8 l'Estat. Nosaltres haurem de fer més esforç, el 0,7. I fins al 2014, això és el compromís que hi va haver, no es revisarà aquest repartiment, no es revisarà aquest repartiment.

Sr. Bauzá, digui'ns aquí, avui, quins nous retalls implicarà haver d'acomplir el 0,7% de dèficit el 2013; quins nous sacrificis hauran de patir els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears amb aquest objectiu d'acompliment del dèficit? Com faran els pressuposts de la comunitat autònoma del 2013? Digui aquí i avui, ja li vaig demanar el juliol del 2012 les conseqüències per als ciutadans, al Sr. Aguiló, no em va contestar, li vaig demanar que ens digués quins nous sacrificis haurem de patir, perquè n'hi haurà, perquè, encara que vostè ho vulgui amagar, n'hi haurà. Això del 2012 farà rialles, faran rialles els retalls en educació, en salut, en serveis socials comparat amb els que el compliment del 0,7 del dèficit provocaran el 2013. I si a això hi afegim tots els doblers que no arribaran amb convenis bilaterals per als sectors econòmics, per als serveis socials, per a sanitat o per a educació, perquè els pressuposts generals de l'Estat ens han deixat a la cua de tot, doncs ja ens ho explicarà, ja ens ho explicarà.

I tornant al tema dels 1.000 milions. Pagaran, no pagaran, li varen dir res? És a punt de fer un any que el Govern va enviar a Madrid un informe que reclamava aquests 1.000 milions, no troba que ja és hora de fer-se valer? No troba que si la Conferència de Presidents no ha tret res, és hora de reclamar-ho a través dels Jutjats? La seva primera preocupació, molt abans que les lleialtats de partit, molt abans que la seva lleialtat amb el Sr. Rajoy, han de ser les persones de les Illes Balears. Per tant, aquest deute de 1.000 milions ja és ben hora o de cobrar-lo o de reclamar-ho als jutjats, i em tem que vostè no els està reclamant així com toca; em tem que vostès ja han renunciat a gran part d'aquests 1.000 milions; em tem que vostè, llevat dels

333 milions de les carreteres, la resta ja ho dona per perdut, no ho lluitarà i, si no ho lluita, és segur que ho perdrà.

La Conferència de Presidents constatà que les comunitats autònomes han vist disminuïts els imports del sistema de finançament com a conseqüència de la disminució dels ingressos públics i vostè, vostè, havia de reivindicar un model de finançament més just. Quin ha estat el resultat, més enllà de dir que la baixada d'ingressos convida a aquesta reflexió sobre el sistema tributari? Fa temps que nosaltres ja ho diem, fa temps que diem que aquest sistema no és eficient, no és equitatiu, no és transparent, fa molta estona, i parlem d'un sistema que va fer el Govern socialista, però que només és una modificació respecte del sistema del Sr. Aznar; mentre tot es limiti a modificacions del sistema de finançament aquí sempre continuarem perjudicats, aquí sempre continuarem perjudicats.

I no només és injust el sistema de finançament, també ho són els pressuposts generals de l'Estat. Les inversions estatals han baixat en dos anys més d'un 60%; a les Illes aquesta baixada implicarà fortes retallades. Parlaren de canvis en els pressuposts generals de l'Estat? Perquè les injustícies no només són a les inversions, hi ha multitud de partides, com li he dit, que baixen, per exemple turisme, 24% -el que passa és que el Sr. Delgado està molt tranquil perquè diu que anirà molt bé la promoció turística amb menys doblers, cosa que no era el mateix discurs que feien la legislatura passada.

Idel nou règim especial, va aconseguir qualche compromís? En parlaren a la Conferència de Presidents, en parlaren en el sopar previ del Partit Popular el dia anterior? Algun acord per començar a treballar-hi seriosament? Falten dos anys, Sr. Bauzá, dos anys, a la declaració oficial, evidentment, no hi ha res, no hi ha res.

En definitiva, anar a Madrid per pactar un document que en resum el que ens diu és: les coses van malament i cal fer alguna cosa, però no diu ni què ni quan ni com. El nostre país, les Illes Balears no es mereixen això, no es mereixen això.

Sr. Bauzá, davant això, nosaltres li feim tres propostes, tres propostes: fer esmenes als pressuposts generals de l'Estat conjuntament, amb el compromís de defensar-les a Madrid, conjuntament, i evidentment hauríem de veure quin és el límit, ens agradaria saber quin és el seu límit, amb què es conformaran vostès de millora, amb 10 milions, amb 40, amb 60, amb 100 milions més del que hi ha pressupostat; perquè si posam 100 milions més l'únic que farem és acostar-nos al nivell de fa dos anys.

Segona, constituir ja la mesa negociadora per al règim especial, fer-hi feina a les Illes Balears i ja citar a termini el Govern de l'Estat.

I tercera, reunir tots els agents econòmics i socials de les Illes Balears per plantejar un nou model de finançament que deixi de situar-nos a la cua, que deixi de discriminar aquest país, i que, d'una vegada per totes, pugui donar un sistema que no ens empobreixi cada dia als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(Alguns aplaudiments)

Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Mabel Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. President del Govern vull, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari Popular, agrair la seva compareixença en aquesta cambra per tal de retre compte del contingut i del resultat de la V Conferència de Presidents. I vull agrair també el marc de diàleg previ que va establir vostè abans de la Conferència de Presidents, convocant tots els grups parlamentaris i tots els consells insulars per tal de cercar punts d'encontre i també per escoltar els punts de divergència.

En aquest sentit, vostè dona compliment a unes resolucions parlamentàries d'altres legislatures, que no el vinculaven, però que vostè ha volgut aplicar i crec que, en aquest sentit, l'honora l'esperit de diàleg i consens per apropar postures i per representar el més àmpliament possible tots els ciutadans de les Illes Balears davant l'administració de l'Estat i la resta de les comunitats autònomes.

Un fòrum, aquesta conferència de presidents, que, com més endavant analitzarem i com vostè ha exposat detalladament i objectivament, ha donat lloc a una declaració conjunta, unànime, d'unitat i de solidesa, però també de reivindicació autonòmica que beneficia clarament les Illes Balears. Crec que és això el que molesta l'oposició, el contingut i el resultat d'aquesta conferència, per això parlen d'altres temes que no eren objecte de la Conferència de Presidents.

Però anem per parts i, per començar, hem de deixar constància que en aquest plenari, la passada legislatura només hi va haver una Conferència de Presidents, una conferència que es va celebrar el 14 de desembre del 2009, i on l'expresident Antich es va oblidar prèviament de convocar els grups parlamentaris per tal de consensuar una postura comú, un oblit important, en plena crisi econòmica, però del qual va demanar disculpes, va demanar disculpes durant la seva compareixença que es va celebrar dos mesos després de la Conferència de Presidents, quan ja ningú no se'n recordava. Crec que és bo que la Sra. Armengol senti que de vegades també fallava el diàleg en el seu Govern, el diàleg i les formes, no hi va haver diàleg

previ amb les forces parlamentàries i compareixia el president Antich el mes de febrer, dos mesos després; ho dic simplement, perquè el nivell d'exigència tan dura que la Sra. Armengol ens reclama no s'ho aplicaven precisament ells.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Però sí que tenim un precedent important d'aquella compareixença i precisament va ser l'actitud que va tenir el Grup Parlamentari Popular; malgrat no ens havien convocat a cap reunió prèvia, a la compareixença del president, l'actitud del Grup Parlamentari Popular va ser positiva, va ser constructiva, va parlar de la Conferència de Presidents i va tenir un tarannà molt diferent del que vostè troba avui aquí, Sr. President. M'agradaria que qui tengués curiositat miràs el *Diari de Sessions* del 16 de febrer del 2010 i veuria quina diferència entre l'oposició que tenim nosaltres i quina diferència entre l'oposició que tenia el Govern anterior. Per tant, crec que de tant en tant és bo que els portaveus de l'oposició s'asserenin, que no facin oposició "facilona", que se centrin en el tema que és objecte de debat i que pensin que aquest govern només fa el que ha de fer i prendre mesures que vostès no varen voler prendre en el seu moment.

Curiosament, a la Conferència de l'any 2009 es va decidir aprovar un reglament únic de funcionament perquè la Conferència no fos només una foto; es va decidir aprovar un reglament i aquest reglament, que es va publicar en el *Butlletí Oficial de l'Estat* l'any 2009, obligava en el seu article 4 que cada any es convocassin les conferències de presidents. Idò bé, en plena crisi econòmica, quan totes les alarmes s'encenien, quan la taxa d'atur es desbocava, quan es desbocava el dèficit, entraven en recessió i les administracions s'enfonsaven, curiosament, ni el 2010, ni el 2011 el Govern de l'Estat, el Sr. Zapatero, i també el Sr. Rubalcaba del qual en formava part, es va oblidar de convocar cap conferència de presidents, es va oblidar de coordinar i d'ajudar les comunitats autònomes quan més ho necessitaven.

Per tant, nosaltres, des del nostre grup sí que celebrem que a nous mesos del Govern de Mariano Rajoy s'hagi celebrat aquesta conferència de presidents i a més s'hagi arribat a proposició prèvia, amb un contacte permanent amb totes les comunitats autònomes, per tal d'aconseguir molt més que una foto. S'ha aconseguit així donar un missatge exterior bàsic d'unitat, de fortalesa i de compromís comú, i un missatge intern cap als ciutadans que, al marge de les discrepàncies polítiques, els objectius són compartits i el diàleg bàsic introduint a la declaració conjunta final peticions plantejades per totes les comunitats autònomes.

Aquests eren els dos punts objecte de debat, la situació econòmica a Espanya i el futur de la Unió Europea. I precisament per tal d'informar d'aquest contingut i per escoltar tots els representants públics de les Illes Balears vostè va reunir tots els grups parlamentaris; tots vàrem coincidir a sumar-nos a la necessitat de donar aquest missatge d'unitat que se'ns reclamava davant una situació econòmica tan delicada i única i especial que hi ha a Espanya, i també vàrem coincidir en la necessitat d'aprofitar la reunió per reivindicar tot el deute pendent amb les Illes Balears, per començar a fer feina amb el nou règim especial de les Illes Balears i per plantejar una millora del finançament autonòmic més clar i més transparent.

Al marge d'aquests punts, es varen plantejar en aquella reunió altres plantejaments de federalisme, de concert econòmic amb els quals, evidentment, no hi vàrem estar d'acord.

I també vostè, Sr. President, va deixar clar que traslladaria a la Conferència de Presidents totes les necessitats dels ciutadans de les Illes Balears tenint present que els fòrums concrets eren uns altres, el Consell de política fiscal i financera i reunions bilaterals ministerials. Vostè, Sr. President, no va enganyar ningú a cap moment, va ser clar i transparent, com ho ha estat aquests darrers dies a la vista dels pressuposts generals de l'Estat per al 2013, vostè ha fet sentir, ben clar i sense complexos, a tota Espanya que eren uns pressuposts injusts per a les Illes Balears i que s'havien de corregir; que de la mateixa manera que les Illes Balears compleixen amb l'Estat i són solidàries, també l'Estat té unes obligacions cap a les Illes Balears, i per això fa feina vostè, per corregir-ho; encara que jo crec que vostè no té tampoc tanta culpa que no hi hagi inversió directa plurianual en els pressuposts generals de la nostra comunitat autònoma, per tant això de *rasgarse las vestiduras* dels altres portaveus té un poquet de gràcia, li he de dir sincerament.

Sigui com sigui, malgrat el seu posicionament clar, rotund i transparent, crec que tampoc a l'oposició no li interessa massa si s'arreglarà o no, és que ens diuen que la feina s'ha de fer abans, l'estiu, curiosament ens ho diuen ells, que s'ha de fer a l'estiu. I jo i el nostre grup li deim, Sr. President, que segons quines negociacions no les dugui a terme, és a dir, si és per negociar un conveni que resulta que és històric, que és una inversió històrica per a les Illes Balears i que després no hi ha cap partida pressupostària darrera i que, a més, ens ho gastam, ja dic, segons quines negociacions que sí feia el Sr. Barceló i que sí feia la Sra. Armengol no ens interessen als ciutadans de les Illes Balears, perquè, a més, és curiós que era el PSM qui ostentava les competències en matèria ferroviària i no va obrir boca quan va veure que era un conveni que era simplement una declaració d'intencions, ni en això, ni en el concert econòmic, la cogestió aeroportuària o les inversions estatutàries, jo, sincerament, crec que era un nacionalisme de *quita y pon* perquè ells tenien la clau de la governabilitat, però no donaven tanta importància quan de ver tenien el poder i podien fer valer el seu nacionalisme.

Senyores i senyors diputats, crec que ningú no pot donar lliçons en aquesta cambra, i tampoc el PSOE ni el PSM, i no es tracta de criticar el Govern anterior, es tracta de fer un debat seriós i responsable i es tracta de tenir tots clar que tots els milions que ara avui vostès veuen que ens reclamen no són quantitats del Sr. Rajoy, ni tampoc del Partit Popular, sinó que són seus, són del Sr. Zapatero, de la Sra. Armengol i del Sr. Barceló, (...) 333 milions d'euros de carreteres, que estic contenta que ara se sumin al carro dels 333 milions d'euros, que és un terç d'aquesta quantitat global; que hi ha les inversions estatutàries de l'any 2011, pressuposts generals de l'Estat de l'any 2011, 950 milions d'euros estaven pressupostats, Sra. Armengol, perquè no es varen executar? Hi eren vostès, hi havia el Sr. Rodríguez Zapatero. Hi ha també els fons de competitivitat, que li he de recordar que a un debat en el Senat, el dia 27 d'abril del 2011, hi havia una iniciativa perquè es pagàs el fons de competitivitat a les Illes Balears i el PSOE hi va votar en contra, no va ser el Partit Popular, el Partit Popular hi va votar a favor.

Amb la qual cosa, això que vostès ara reclamin que els diputats nacionals facin no sé quines coses, està molt bé, però quan tenien l'oportunitat que en el Senat els seus votassin a favor dels fons de competitivitat per a les Illes Balears hi varen votar en contra. Per tant, unanimitat en les reivindicacions totes les que vulguin, però lliçons poques.

Dit això, nosaltres consideram que aquesta conferència ha tengut bon resultat, tant amb les formes com amb el fons, amb les formes perquè hi va haver un clima de consens, unes reunions preparatòries, un contacte permanent de la vicepresident del Govern amb totes les comunitats autònomes, i amb el fons perquè el text final recull incorporacions importants per a les Illes Balears, la flexibilització del dèficit per a l'any 2014, que l'Estat ha volgut consensuar la flexibilització del dèficit. També el nou model del finançament autonòmic que era un tema que havien abanderat i havia liderat precisament el president Bauzá, i també el reconeixement exprés de la insularitat.

En definitiva, nosaltres estam satisfets perquè vostè, com a representant màxim de les Illes Balears, va deixar clar un posicionament clar de col·laboració i de compromís i de responsabilitat amb les generacions futures, però també de defensar els interessos dels ciutadans de les Illes Balears. Per això, Sr. President, nosaltres el felicitem, perquè sabem que no és fàcil.

I dit això, no vull finalitzar sense fer alguna referència als plantejaments del model d'Estat que avui es fan, malgrat al final no va ser un tema que es va plantejar, ningú del PSOE va plantejar un canvi de model federal i altres coses que avui planteja la representant del PSOE que, per ventura, hauria d'explicar abans la seu del PSOE, a Ferraz, perquè no es va després plantejar a la Conferència de Presidents. I vull deixar clar que nosaltres consideram que en situacions tan delicades econòmicament, com la que ens trobam, creim que no és el moment de generar més inestabilitat política i que són riscos que en aquest moment no són oportuns.

I vull destacar que vostè també ha parlat de defensar l'autogovern, que tampoc no es va plantejar a la Conferència de Presidents, que per a nosaltres l'autogovern no és un dèficit desbocat ni un descontrol desbocat, que és el que hem trobat, per a nosaltres, evidentment, l'autogovern en matèries com sanitat i educació significa fer-les sostenibles i significa fer sostenibles les administracions públiques, que és al que ens ajuda l'administració de l'Estat per a no ser una comunitat autònoma ni intervinguda ni anul·lada. Per tant, parlem de dos models radicalment diferents, i aquest autogovern, quan vostè era presidenta del Consell de Mallorca, doncs encara recordam quan el Govern congelava els convenis de carreteres, no els deia res i es gastaven amb altres coses, això encara crec que ho recordam.

En definitiva, i ja per acabar, perquè ja som al final del temps, nosaltres creim, Sr. President, que Balears ha estat i és on ha de ser, acomplint, sent constructius i escalant posicions en compliment del dèficit, en creixement, en dades de l'atur, poc a poc tornam a aconseguir ser en el rànquing del posicionament i fugir dels darrers llocs als quals ens havia dut la legislatura passada. Nosaltres, des del Grup Popular, sabem que la situació és molt difícil, que sàpiga que sempre estarem a l'alçada de les circumstàncies al seu costat per ajudar-lo en el que faci falta.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer. Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Podria dir que m'han sorprès les intervencions dels portaveus del Partit Socialista i del PSM ...

(Remor de veus)

... Iniciativaverds i tots els seus companys, podria dir que m'ha causat sorpresa, però no ho puc dir, no ho puc dir perquè hem presenciada una prèvia en el debat dels pressuposts; pràcticament no he escoltat res de la Conferència de Presidents, alguna cosa, alguna frase; supòs que és que no l'han informada del contingut. Idò si l'han informada no s'ha assabentat de res o només ha sabut llegir exclusivament el que posa el paper.

(Alguns aplaudiments)

Sí, simplement això, perquè no ha escoltat res del debat d'avui, que és la Conferència de Presidents. Ara sí, no he deixat d'escoltar matèria pressupostària, que ja arribarà el debat quan toqui i és oportú.

Però em sorprèn i no em sorprèn perquè a la prèvia ja ens vàrem asseure, on jo els vaig llegir textualment la carta que vaig rebre del president del Govern..., sí, em sap greu que es el president del Govern que em va enviar la carta, on deia textualment el que a vostès no els va agradar, i per això canvien el debat i se'n van al pressupost. Deia: "*Propongo centrar el debate de esta convocatoria en nuestros grandes retos compartidos, como son la situación económica actual y el futuro de la Unión Europea*". Jo entenc que a qualcú li faci riure això; a la gent que ens preocupa la situació del país no ens fa riure.

Dit això, vostès sabien prèviament, perquè jo personalment els ho vaig, el contingut de la Conferència de Presidents, res del que han dit vostès avui, i que és una prèvia del debat dels pressuposts.

I és important, aquesta conferència era important. És important perquè per primera vegada, per primera vegada, tots els presidents autonòmics i els presidents de les ciutats autònomes ens assèiem a la mateixa taula un devora l'altre, i devora el Govern de l'Estat, per tal de parlar de coses que ens superen. A mi em sap greu que vostès es posin nerviosos quan jo digui Govern de l'Estat i coses que són les que són...

Idò tanta sort, perquè ja almanco compartim alguna cosa més. Però aquesta és la realitat. Nosaltres anàvem a una conferència de presidents on es parlava d'una cosa que ens supera, que és la unitat en concepte de situació econòmica i el futur d'Europa. És aquesta la realitat, no eren els pressuposts d'aquesta comunitat, i torn repetir que la importància és que tots els presidents de les diferents comunitats autònomes, de les diferents formacions polítiques, deixàvem de banda els nostres personalismes, les nostres ideologies, per una cosa que ens supera, que era posar damunt la taula tot allò que ens pot unir en un moment de dificultat econòmica i social i que transcendeix les fronteres d'Espanya, que és la visió que té Europa no només d'Espanya sinó també de les comunitats autònomes.

Ningú no va fer el discurs que ha fet vostè aquí. Per això em sorprèn que pugui i digui tot el que ha dit, perquè cap president autonòmic del Partit Socialista no va dir absolutament res del que vostè fa referència, ni un, ni un sol president, ni un -hi havia el president d'Andalusia, hi havia el president del País Basc i el president d'Astúries, tots del Partit Socialista- no va parlar ni un sol segon de la seva reivindicació econòmica, social, ni de res. No es va parlar de res que fes referència a cada una de les comunitats autònomes. I vostè ve aquí a dir-nos tot el que s'havia d'haver dit! Jo li passaré el telèfon del Sr. Patxi López, del Sr. Griñán i del Sr. Fernández per veure si és que ells estaven equivocats...

(Aplaudiments)

...perquè, pel que es veu, el Partit Socialista no va defensar res del que aquí defensa...

(Remor de veus)

...del que aquí defensa a la Conferència de Presidents. Potser el Sr. Rubalcaba no va donar les diferents instruccions, però cap president autonòmic, per molt de greu que els sàpiga, no va defensar els interessos de la seva comunitat davant els altres, perquè allà anàvem a una cosa que ens supera. No li supera, a vostè, això? No li supera?

No li pareix seriós, de veres, Sra. Armengol, no li pareix seriós que estiguem parlant d'una conferència de presidents d'una cosa tan transcendent com l'economia d'Espanya a Europa i vostè se'n rigui? Per favor!, per favor!

(Remor de veus)

Soprèn. Soprèn que cap president autonòmic de cap força política no fes una reivindicació particular, partidista, unipersonal dels seus interessos, perquè el concepte i el fòrum no eren aquests; allà hi érem per cercar el que ens unia i no el que ens dividia. Aquesta és la gran diferència, Sra. Armengol.

I ara vénen a aquesta cambra i fan els seus titulars, com sempre, que en Bauzá no ve amb els 1.000 milions d'euros. Vostè sabia perfectament que jo no havia de venir ni amb 1.000 milions ni amb un euro, perquè no es tractava de reivindicar econòmicament aquestes quantitats que jo li vaig dir personalment dins el Consolat, juntament amb el Sr. Barceló, el Sr. Gómez, el vicepresident i la Sra. Cabrer, per una senzilla raó: perquè aquest no era el fòrum. Li vàrem dir que no era el fòrum...

Sr. Thomàs, era vostè a la reunió, també?, perquè no el vaig veure.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

Idò, miri, no era el fòrum, no era el fòrum, i jo li vaig dir que no era el fòrum, i jo li vaig dir perfectament que el que faria és transmetre quina era la realitat de la situació insular i de les Illes, aquest va ser el compromís. Vostè va obrir la porta i en sortir d'aquesta reunió va dir coses diferents de les que nosaltres vàrem acordar dins la mesa, diferents. No era reivindicar ni 1.000 milions, que a més no es varen posar en cap moment damunt la taula. La xifra de 1.000 milions la va dir vostè...

(Remor de veus)

No va dir aquesta xifra perquè tots hi érem presents.

Sra. Armengol, Sra. Armengol, miri, per unanimitat, per unanimitat de tots els presidents, inclosos els presidents del Partit Socialista, es va decidir que el debat del sistema de finançament es produiria en el si del Comitè de Política Fiscal i Financera, però és que ho vàrem decidir tots, per tant supòs que els presidents del Partit Socialista es varen equivocar perquè no es va encetar aquest debat. I no és que s'equivocassin, és que la negociació dels pressuposts no es fa davant 16 presidents autonòmics, es fa bilateralment entre el Govern autonòmic i el Govern central, que és el que no es va produir perquè hi havia 16 persones més, 16 presidents més. Per tant, Sra. Armengol, no s'embulli a si mateixa perquè intentarà, no a nosaltres, embullar la societat, i ara mateix és el que no necessita, precisament.

Li diré una altra cosa que vostè no ha dit, que és que en aquella conferència es va incloure un concepte que és important per a nosaltres, que és el concepte de la insularitat. Sí, un concepte d'insularitat que no quedava recollit i que ara queda explícitament recollit en el punt 3, i diu: "...atendiendo especialmente a las regiones en transición y ultraperiféricas y teniendo en cuenta la necesidad de trabajar para el desarrollo de un tratamiento especial de la insularidad -a propuesta del Govern balear- y específico para las ciudades de Ceuta y Melilla". Supòs que això és que tampoc no li varen dir els seus companys que sí estaven asseguts a la Conferència de Presidents.

Miri, nosaltres volem seguir ajudant amb el concepte de solidaritat, perquè creim en el concepte de solidaritat i generositat entre les diferents comunitats autònomes, per suposat que sí, perquè és un concepte que diu la Constitució, i aquest concepte no implica que nosaltres transmetem la realitat de les Illes Balears, i allà mateix vaig reivindicar el concepte de règim especial de les Illes Balears que s'havia de complir abans de l'any 2014, i jo mateix vaig recordar que és imprescindible que es compleixin els compromisos de l'Estat amb Balears igual que Balears compleix amb l'Estat els compromisos de la negociació dels convenis i les inversions estatutàries. I també vaig recordar en aquesta mateixa mesa la importància d'obrir el sistema, d'estudiar el sistema de finançament. Ho vaig recordar i va ser aprovat per unanimitat de tots els presidents, però no s'havia de debatre allà, perquè tots, tots els presidents, tots sense excepció, li record que per unanimitat, tots, això significa tots, vàrem decidir que s'havia d'analitzar i d'estudiar en el si del Consell de Política Fiscal i Financera. És el que diu la llei i és el que varen dir els presidents. Per tant no és res de nou que vostè ara critica.

Vostè ha dit que si el document s'aprova és gràcies... a la feina que ha fet el Partit Socialista i demés. Miri, jo no ho pos en dubte, però és que jo a la meua intervenció no he dit ni una sola paraula, ni una sola, no m'he referit a cap partit polític, perquè els que anàvem allà superam el concepte polític i no pensam -no ho dic per vostès- i no pensam en Partit Popular, en Partit Socialista, en altres formacions polítiques, no, anam allà com a presidents autonòmics i cap de nosaltres no diu que això es fa perquè és el PP, perquè és el PSOE, perquè és Convergència, perquè és Coalició Canària o perquè és qualsevol altra formació política. No, simplement superam el concepte polític, i si això és gràcies al Partit Socialista, enhorabona; també serà gràcies al Partit Popular, enhorabona; si és gràcies a Convergència i Unió, enhorabona; i si és gràcies també a Coalició Canària, enhorabona. En definitiva, enhorabona a totes les formacions polítiques que amb la seva responsabilitat i unitat, representades en els seus presidents, varen poder aprovar per unanimitat aquest document.

Miri, vostè diu..., i ha fet tres criteris de qualificació pels quals jo no he aconseguit el meus, que són els seus, objectius. Per tant vostè em diu que nosaltres som submisos, que no estam orgullosos de ser de la nostra terra i que som ganduls. Per tant si tots hem firmat el mateix i ningú no ha fet una reivindicació vostè està dient que el Sr. López, el Sr. Griñán i el Sr. Fernández són uns submisos, no estan orgullosos de la seva terra i són uns ganduls...

(Alguns aplaudiments)

...i jo no diria això de cap dels presidents autonòmics perquè cap dels presidents autonòmics no va parlar de res d'això, precisament perquè no era el fòrum, i quan un no enceta una cosa no té l'oportunitat de no esquitjar-se, perquè no era el fòrum, perquè simplement vàrem decidir tots, com ja li vaig dir, que aquí no es parlava d'això.

Però, miri, també vostè em diu... Li diré una cosa que sí que es va dir a la Conferència de Presidents i en què nosaltres discrepam, una discrepància que no va ser obstacle perquè no es pogués aprovar aquell document. El Partit Socialista demanava més temps de termini per aplicar el concepte de dèficit. Respectable, no hi ha cap problema, no hi ha cap problema. Nosaltres pensam que augmentar el concepte en anys d'aplicar el concepte del dèficit implica haver de pagar durant més temps més interessos. És una diferència, però fins i tot així ho vàrem poder solucionar.

El que sí em sorprèn és quan vostè em diu que perquè jo no hagi nascut aquí no puc estimar aquesta terra...

(Remor de veus)

...i que no tenc la sensibilitat..., i que no tenc la sensibilitat... - llegirem, llegirem el que diu l'acta- i que no tenc la sensibilitat..., i que no tenc la sensibilitat perquè no he nascut aquí.

(Continua la remor de veus)

Jo ho he anotat. Vostè potser no ho ha pensat, però ho ha dit.

(S'escolta de fons la veu de la Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, que diu: No ho he dit)

(Més remor de veus)

En qualsevol dels casos supòs que això ho farà extensible a totes les persones que no han nascut aquí, que se senten d'aquí, que han fet molta feina aquí i que se senten part d'aquesta terra i d'aquesta comunitat.

(Alguns aplaudiments)

Em diu que hem d'aconseguir 1.000 milions. Aquesta, si els pareix bé, la faré conjunta amb la intervenció del Sr. Barceló. 1.000 milions que diuen vostès, que nosaltres no hem dit. Jo els sumaré no 1.000 milions, però sí un parell de xifres que són interessants. 333 milions d'euros del conveni de carreteres, unilateralment tancat i trencat pel Sr. Zapatero que no hi són, efectivament, i que ens agradaria que hi fossin. Si aquests 333 milions d'euros sumam 443 milions d'euros d'un conveni de ferrocarril que no es va defensar perquè acabava l'any passat en temps del Sr. Zapatero, ja sumam -sumin amb mi-, 333 més 443 fan un total de 776. En relació amb aquests 1.000 milions d'euros, que no són però que vostès diuen que són, jo empraré les seves xifres. Això significa que vostès, amb els 333 que ens llevaren i els 443 que es gastaren i que no teníem, fan que aquesta comunitat estigui endeutada en un 77,6% en relació amb la seva feina i la seva gestió a càrrec d'aquest govern.

(Alguns aplaudiments)

Per tant no són xifres meves, eh?, són xifres seves. Per cert, tampoc no ha dit que l'any 2010 el Sr. Zapatero i la Sra. Salgado, la vicepresidenta econòmica, no varen aportar les inversions estatutàries. Per tant vostè diu que el Partit Popular no les ha aportades; és cert, ja ens hagués agradat i les continuarem reivindicant, però el que no diu casualment és que el Sr. Zapatero, amb la vicepresidenta econòmica Sra. Salgado, a rel de les seves declaracions el dia 10 de maig, va anul·lar les inversions estatutàries. Digui-ho tots i així tots tendrem la mateixa informació.

Em diu que no li interessa ni el dèficit ni el deute, li interessin les persones, una gran frase i una màxima econòmica. Jo li diré -ja ha passat bastant, això- que vostè des del primer dia que vaig accedir al Govern amb el meu equip de govern que m'acompanyà a totes i cada una de les reunions que he tengut, públiques i privades, individuals i col·lectives, amb tots els proveïdors que han deixat sense pagar, i vostè digui'ls "no em preocupen ni el dèficit ni els deutes, em preocupen les persones; em preocupa vostè, que no li he pagat, perquè (...) deute i no tenc dèficit."

(Alguns aplaudiments)

Idò a mi em preocupen les persones i em preocupen el dèficit i el deute, perquè si no, no podré pagar els serveis bàsics que les persones ens demanen perquè allò bàsic és pagar el que un contracta abans de poder pagar.

A mi em preocupa el dèficit, ho dic clarament, a vostès no, ho diuen clarament; em preocupa el deute, ho dic clarament, a vostès no, ho diuen clarament; i em preocupen les persones, en això coincidim, el que passa és que tenim una altra forma de viure i de veure aquesta situació.

(Remor de veus)

M'ha sorprès també que el Sr. Barceló s'interessàs pels 333 milions d'euros quan a l'anterior intervenció el seu grup ha fet una gran efusió perquè era d'un govern valent aturar aquestes inversions. Per tant haurien de definir-se si els preocupa cobrar els 333 milions, els preocupa més la valentia d'anul·lar el conveni que ara fa que nosaltres no tinguem 333 milions..., no ho sé, convé que ens ho diguin per saber què els preocupa. A nosaltres ens preocupa que no tenim els 333 milions quan s'havien signat; això crec que és una qüestió òbvia.

Diu també el Sr. Barceló que no li pareix bé el document. Idò ens haurà de convocar a una conferència de presidents, vendrem tots aquí i ens diu a tots que el document que s'ha firmat no li pareix bé.

(Alguns aplaudiments)

Entenc que el Sr. Barceló representa una força nacionalista i que potser que no estigui suficientment representada dins aquest document, però, bé, és el que tenim. Ah!, del conveni ferroviari no n'ha fet menció més que hi havia un conveni. Clar, hi havia un conveni, ja no hi és, perquè es va acabar i d'aquests 443 milions d'euros d'intencions només en vàrem arribar a veure 57,5 en tres anys en inversió.

Finalment jo els he de dir la importància, la importància que tenia aquesta conferència de presidents. Ho torn repetir perquè hi crec, crec que és una conferència que tenia una repercussió importantíssima, no només a nivell nacional sinó també a nivell internacional. Per primera vegada tots els presidents autonòmics ens assiem a la mateixa taula, deixàvem a un costat les diferències, que sabem que n'hi havia. Parlàvem d'una cosa que ens superava a tots, que era com superar aquesta situació de crisi i de quina forma i de quina manera posar en marxa mecanismes d'estímul del sistema econòmic, de creixement econòmic i de generació de llocs de feina. Vàrem superar aquesta situació i els dic que vaig estar molt orgullós de compartir aquesta conferència amb presidents que representaven el Partit Socialista, Coalició Canària, Convergència i Unió i el Partit Popular.

I allò important saben vostès què era?, precisament sortir amb aquesta imatge d'unitat, perquè per si vostès no ho saben les comunitats autònomes i Espanya estaven essent supervisades per una sèrie d'observadors polítics i econòmics no nacionals sinó internacionals, que estaven mirant què passava en el Senat, que polsaven la situació econòmica. Anecdòticament, només anecdòticament, els diré que durant la Conferència de Presidents molts d'ells miraven què és el que passava amb la prima de risc, dins la mateixa conferència, i en diverses ocasions, anecdòticament els inform, molts de nosaltres ens dèiem "com està la prima de risc?"; a les dues hores, dues, tres hores, havia baixat els 14 punts.

Jo sé que això els fa riure, jo ho entenc, jo ho entenc, però...

(Remor de veus)

... però és que hi ha coses que, de veres, ens superen, que fan que la diferència amb el criteri d'estat i de responsabilitat que li vénen definida. Era el moment de presidents de diferents comunitats autònomes, amb diferents ideologies, perquè tenguéssim alçada de mires, perquè no pensàssim en una formació política...

(Remor de veus)

... entenc que això no els vagi bé, però és la realitat. El més important és que vàrem sortir tots units. Un objectiu que vàrem aconseguir tots, sense protagonistes, perquè ningú no volia ser protagonista de res, perquè el protagonisme el compartíem. Curiosament ningú no va dir tot el que jo he escoltat avui aquí. I estic content que ningú no ho digués, perquè si hagués estat així, aquella conferència s'hagués pervertit. El més important d'aquella conferència era que era per a allò. Tots els presidents hi assistírem i el president del Govern ens va convocar. Torn a repetir: "*propongo centrar el debate de esta convocatoria en nuestros grandes retos compartidos, como son la situación económica actual y el futuro de la Unión Europea*".

A pesar que qualcú se'n rigui, això és seriós, d'això depèn el futur de tots i aquest president, com sempre, defensarà els interessos dels ciutadans de Balears allà on faci falta i en aquest cas, en passat dia 2 a la Conferència de Presidents.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, em permetrà que comenci demanant-li rectificació per allò que ha dit que jo havia dit sobre que vostè no estima aquesta terra perquè no ha nascut aquí. Li deman que ho retiri perquè no és cert!

(Alguns aplaudiments)

Perquè jo mai no he tractat diferent un que ha nascut o no ha nascut en aquesta comunitat autònoma, i la mostra és el president Antich que va néixer a Caracas i ha demostrat un amor i una fidelitat eterna per aquesta terra.

(Remor de veus)

Per tant, no tergiversi perquè aquest debat vostè sap que és perillós i l'enceta pel que l'enceta. Per tant, Sr. President, li deman rectificació.

Segona qüestió. Si va anar amb aquesta actitud a Madrid, no m'estranya que hagi tornat amb les mans buides. No m'estranya!, clar, jo ara entenc què succeeix quan vostè va allà, ara ho entenc. Ara entenc què deuen pensar el Sr. Montoro, el Sr. Rajoy i la Sra. Vicepresidenta de vostès quan fan aquest discurs. És realment increïble, Sr. President del Govern, jo entenc que vostè es pensi que és a una estratosfera de poder internacional, ho entenc. Però la seva primera responsabilitat són els ciutadans d'aquesta terra, aterri!, aterri!, que la seva primera responsabilitat són els aturats, els estudiants, les persones que tenen una discapacitat, ... aquests són els primers necessitats de la seva política. Per tant, aquests són els primers que ha de defensar. Després, si vostè creu que està en el comandament internacional, comandi. Però faci-ho millor de com ho fa aquí, perquè aquí és un desastre, Sr. President.

I em diu, "jo vaig anar allà i el marc no era parlar de les Illes Balears". Bé idò, Sr. President, em permetrà que li digui que ens va convocar els portaveus parlamentaris al Consolat, és veritat que ens va llegir aquesta carta, ho vaig trobar sorprenent, tots entenem què és una Conferència de Presidents, però bé, vostè com que era la primera vegada i estava molt content, molt bé. Ens va llegir aquesta carta i ens va demanar "quines propostes faríeu?", i jo li vaig fer quatre propostes i vostè en va agafar tres i vostè va dir "me'n aniré a la Conferència...", és veritat que va dir "no és el fòrum", ho va dir, jo també ho vaig dir fora, "no és el fòrum, però jo defensaré aquestes tres propostes dins la meua intervenció". Ho va dir o no ho va dir? I vàrem parlar del deute del Govern d'Espanya amb les Illes Balears. I el Sr. Barceló el

va xifrar en uns 1.600-1.700 milions d'euros. I jo vaig dir, "quin és exactament el deute?" I el Sr. Aguiló el va xifrar en 1.000 milions. Va dir, 870 el 2011 i 300 del 2012. I 870 i 300, Sr. Bauzá, són 1.000, més de 1.000. Per tant, no em digui que jo he dit 1.000 milions, és el Sr. Aguiló qui ens ho va dir a la conferència, Sr. President. I si menteix sobre això, de què ens podem fiar de vostè?, de què? Dins aquella reunió vàrem quedar així i vostè anava a Madrid a defensar això.

I dos dies després surten els pressuposts generals de l'Estat i vostè fa unes declaracions i diu: "això és inacceptable i jo defensaré que es canviï". D'acord. I jo li dic, tenia un espai únic, la Conferència de Presidents i jo ho he dit a la meua intervenció, que és acotada institucionalment. Però tenia un sopar previ, o no?, amb el president del Govern d'Espanya. Sr. Bauzá, vostè pot entendre que un funcionari que en aquest moment està en una situació complicada per la seva política, que un aturat, que un empresari d'aquestes illes que té dificultats compregui que vostè té l'oportunitat de sopar amb el president del Govern d'Espanya i que tenim una situació a les Illes Balears realment insostenible per les polítiques del Partit Popular i que vostè, aquesta oportunitat, la deixi perdre perquè hem d'estar amb els mercats internacionals i Europa ens ha de veure units i junts amb el dèficit? Vostè pot entendre que nosaltres això no ho compartim? Va tenir una oportunitat única de parlar de tu a tu i d'explicar la realitat de les Illes Balears.

I no em digui que els altres presidents no diuen res. És que vostè és el que està pitjor. Les Illes Balears és un menys 45% d'inversió. No és el mateix que li passa al País Basc o a Andalusia, tothom ha fet la seva feina. És vostè que no l'ha feta. Què és que no ho entén això, Sr. President?, no ho entén?

(Alguns aplaudiments)

Múrcia té un més 8,7; Cantàbria un més 30,9; Castella-Lleó un més 0,14; Extremadura baixa un 11,2; Canàries, que és paregut a nosaltres, un menys 5,9. A vostè, Sr. President, un 45%! És que és un cas únic i extraordinari. I jo volia del meu president, Sr. Bauzá, que se'n vagi a Madrid i ho expliqui, ho lluiti, ho negociï, ho reivindiqui. I no només això, també les inversions estatutàries, és llei orgànica. També els convenis, que em diu que no existeixen a Madrid, però què diu? Pressupost general de l'Estat, em perdonarà Sr. President, però, pressupost general de l'Estat, partida pressupostària actual, pressupost 2013. "Para financiar convenio con la comunidad autónoma de las Illes Balears en materia de ferrocarril", ens donen 3.942.000 euros, sap quants en reparteixen en tema ferroviari a Espanya?, 1.000 milions d'euros. Vostè em diu que no hi ha conveni, el Ministeri de Foment el té, el reconeix via pressupost. Vostè només ha aconseguit 3.942.000 euros! Fa rialles, Sr. Bauzá, fa rialles! S'han repartit 1.000 milions i vostè n'ha aconseguit 3,9! Clar, aquesta és la feina que ha de fer com a president d'aquesta comunitat autònoma!

Després me diu, “vaig aconseguir...”, la Sra. Cabrer va dir que era bona la flexibilització del dèficit, vostè ha dit que no. Jo crec que la Sra. Cabrer en sap més d'això que vostè, pel que he vist avui matí. Ha dit: “vaig aconseguir que canviem el finançament autonòmic”. No és veritat! No és veritat! La translació d'allò que diu la Llei de finançament, que l'any que ve s'ha de modificar i que es fa en el comitè permanent del Consell de Política Fiscal i Financera, Sr. Bauzá no té cap mèrit, és el que diu la llei i punt. I jo li dic més, m'agradaria saber quina proposta té de sistema de finançament autonòmic per a les Illes Balears vostè. M'agradaria saber quin és, perquè l'actual que vàrem negociar nosaltres i n'estam orgullosos, ens posa segons diu el Sr. Montoro, no la Sra. Armengol, 532 milions d'euros més del que haguéssim cobrat amb l'anterior sistema de finançament. I diu: *“esto es, los recursos liquidados por las Illes Balears con el nuevo sistema de financiación son un 39,5% superiores a los que se hubieran liquidado con el anterior sistema en este ejercicio”*. Ja no som a la cua d'Espanya, som a la mitjana amb el nou sistema de finançament.

Si el canvien, anem alerta, perquè de vostè, Sr. Bauzá, ens en fiam poc en aquest tema, perquè des que governa no es compleix aquest i hem deixat de cobrar les inversions estatutàries des que vostè és president i des que és president el Sr. Rajoy. Per tant, Sr. Bauzá, per tant, si s'ha de canviar li deman una proposta concreta per part del Govern i que l'estudiem i analitzem entre tots. Li ho he dit moltes vegades i li ho torn demanar.

Després em diu, segon èxit, es parla de la insularitat, però què ens prenen?, no, no ho diré. El paràgraf que vostè ens ha llegit, la darrera línia parla de la política comunitària europea. No hi ha cap compromís d'Espanya. El nou règim especial ha de ser del Govern d'Espanya, Sr. Bauzá, no ha aconseguit res de cap compromís d'insularitat entorn les polítiques d'Espanya i basta veure-ho, és que és una galtada! El pressupost general de l'Estat ens lleva la garantia del 50% en el descompte de resident per insularitat! Aquesta és la realitat, aquesta és la realitat! Del Govern d'Espanya cap compromís, cap! I del tema de la insularitat, llegeixi-s'ho, jo sí que m'ho he estudiat, fa referència a política comunitària europea. Per tant, de compromís del Govern espanyol, no n'ha tret ni un, Sr. President.

Per tant, jo li dic una cosa molt clara, Sr. President del Govern, vostè va despertar una expectativa entorn a la Conferència de Presidents autonòmics. Vostè va fer les declaracions públiques que exigiria un canvi de sistema de finançament autonòmic. Vostè ens va convocar i va acceptar defensar aquelles propostes, que és ver, vénen de l'oposició, perquè malauradament i desgraciadament, el Govern de les Illes Balears no ens en va presentar cap en aquella reunió, de proposta seva.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol, li preg que vagi acabant.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, vaig acabant.

No tenia cap proposta, però va assumir les de l'oposició i se'n va anar a Madrid i va tenir una oportunitat, Sr. Bauzá, i ha vingut amb les mans buides. I la seva irresponsabilitat i la seva falta de treball previ i la seva falta de negociació prèvia amb el Govern d'Espanya, perquè cregui'm, nosaltres sabem què és això d'haver de negociar també amb els teus a Madrid, sabem com es fa i ho hem demostrat amb el que hem aconseguit, li agradi més o li agradi manco. Però vostè ha demostrat que no ha estat a l'alçada de les circumstàncies, Sr. Bauzá. I el problema ni és el dèficit, ni és el pressupost, ni és res de tot això. Sr. Bauzá, el problema i ha quedat ben demostrat avui, és vostè.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, després d'escoltar-lo m'ha quedat clar que sobre la Conferència de Presidents hi hauria d'haver una pregunta, ha estat bona per als ciutadans o bona per als mercats? Perquè vostè s'ha preocupat del tema de la imatge, del tema de la prima de risc. No m'estranya que surtin les enquestes que surtin del CIS i d'altres organismes, de desafecció dels ciutadans cap a la política, perquè si aquest és l'objectiu que ha de tenir una Conferència de Presidents anam ben arreglats! Demani al carrer a veure què en pensa la gent, què n'hem tret per a les Illes Balears i què n'hem tret per als ciutadans en general. Què n'hem tret? Crec que se'n duria una sorpresa en relació amb la resposta.

Diu que no hem escoltat res de la Conferència de Presidents. Bé, Sr. Bauzá, vostè el que ha fet ha estat agafar el document i llegir-lo textualment en la seva primera intervenció, bàsicament. Miri, nosaltres no volem dur el debat allà on ens interessa, això va ser el que va pretendre el Sr. Gómez. En aquella reunió prèvia el Sr. Gómez ja ens va advertir i ens va dir: “en aquesta conferència no tocarà parlar del que vostès vulguin. Tocarà parlar del que ens han dit, de la unitat”. I vostè hi ha tornat insistir, de la unitat. El discurs de la unitat no és més que una excusa per continuar ofegant territoris com el nostre, com el nostre, que més contribuïm. No és més que una excusa per seguir ofegant-nos! I el discurs de la unitat d'Espanya, el discurs nacionalista espanyol l'únic que fa és perpetuar un sistema de finançament injust. Per això no interessa que a Madrid se'n parli, Sr. Bauzá! I per això vostè tampoc en parla, vist el discurs que fa aquí i a Madrid en relació amb aquesta qüestió.

Miri, diu que cap president no va parlar dels seus interessos. Però és que no hi ha ningú que estigui com nosaltres Sr. Bauzá, no hi ha ningú que estigui tan malament! Creu que el Sr. Patxi López anirà a reclamar un canvi de sistema de finançament? Sí? Tenen el concert econòmic. Vostè si tengués el concert econòmic reclamaria que el canviessin? Miri, Sr. Bauzá, aquesta és la renda per càpita de les Illes Balears, la part de baix, des de l'any 2000 a l'any 2010 no deixa de baixar i sempre, sempre per davall de la mitjana d'Espanya, sempre! Aquesta és la conseqüència dels sistemes de finançament del Sr. Aznar i del Sr. Zapatero. La renda per càpita de Balears per davall, la renda espanyola per damunt. Són xifres oficials del CES, per cert. I per això, per xifres com aquestes que no els agraden, el tanquen!

(Remor de veus)

La renda per càpita de Balears, la renda per càpita d'Espanya. El Sr. Aguiló diu que no. És el CES, el CES. La nostra renda per càpita, no deixa de baixar, ens estam empobrint i aquesta és la realitat! No m'estranya, no hi ha cap comunitat autònoma que estigui com nosaltres i no m'estranya que no reclamin. I sobretot no m'estranya que anem tan malament, si vostè considera una victòria que s'introduís la insularitat. La Llei orgànica de finançament de les comunitats autònomes des del primer dia en parla, d'insularitat, des del primer dia! Resultats? A Canàries alguns. A les Illes Balears cap ni un! Cap ni un! , perquè Espanya mai no ha reconegut els problemes d'insularitat de les Illes Balears, mai!, tot i que la Llei orgànica de finançament de les comunitats autònomes ho introdueix, tot i que tots els sistemes de finançament que tenim parlen d'insularitat. Resultats pràctics? Cap ni un.

Per cert, el paràgraf dedicat a política comunitària era el que parlava d'insularitat i deia textualment: "*la necesidad de trabajar para el desarrollo de un tratamiento especial de la insularidad*". Com milers d'altres documents des de què Espanya ha entrat a la Comunitat Europea. Però era en relació a la Unió Europea, on Espanya no ha defensat la insularitat per a les Illes Balears, per cert, ni amb governs del Partit Popular, ni amb governs del PSOE. I fins que Espanya com a estat no defensés la insularitat a la Unió Europea no ens ho reconeixeran, i el fons comunitaris no arribaran en vistes a la insularitat, cosa que sí passa amb les Canàries, cosa que sí passa amb les Canàries. Ni els governs d'Aznar, de González abans, ni de Zapatero i ara el de Rajoy ho han solucionat.

Tornant al tema del finançament. Torna a parlar de la solidaritat. Miri, la solidaritat és una excusa per continuar espoliant aquesta terra! És una excusa! Tenim tots els indicadors: sanitaris, educatius, socials, d'inversions en transport, de qualsevol cosa per davall de la mitjana espanyola!, per davall.

I li explicaré el tema dels 1.000 milions perquè veig que no ho tenen molt clar. Nosaltres ho hem xifrat, no en 1.000, en 1.600 milions. Fons estatuaris per al 2011, 400 milions, aquí hi ha Platja de Palma, obres a Ciutadella, a Eivissa, etc., signats. Fons estatuaris pendents de signar, 340, efectivament 2011 i això és de l'anterior govern. Ho reclamam ara i ho reclamàvem abans. Conveni ferroviari, 400 milions, dels quals se n'han pagat 100, no 57 com vostè diu, per tant, en queden 300. Conveni signat pel ministre i pel president de la comunitat autònoma, publicat en el BOIB, si això no és un conveni! Fons

estatuaris per al 2012, no inclosos en el pressupost general del 2012, 400 milions. Fons de competitivitat 2011, 240 milions. Altres compromisos pendents, com la sentència de carreteres, un total de 345 milions. Tot sumat: 1.600 milions. A això li haurem d'afegir els 200 segons els seus càlculs, 400 segons altres càlculs, de les inversions estatutàries de 2013, tampoc no incloses en el pressupost general de l'Estat.

El Sr. Aguiló a la reunió ho va quantificar en 1.000 aproximadament, va reduir aquests 1.600 a 1.000. Bé, idò donam per bona la seva xifra, els 1.000 milions, però reclami-la! Les demanarà o no? Demanarà els 400 milions que falten del conveni ferroviari o els 300 milions? Ho reclamarà o no? Nosaltres estam d'acord que es reclamin els 300 milions de les carreteres, és que agafam l'argument de la Sra. Cabrer. La Sra. Cabrer ha dit que el Govern del Sr. Matas va ser valent i va executar els 300 milions de carreteres i no els tenia. El mateix que amb el conveni ferroviari. En carreteres va anar bé i el conveni ferroviari no ha anat bé? Sobre les carreteres varen anar als jutjats i sobre el tema del conveni ferroviari no ho faran? La veritat és que no defensen els interessos de les ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

Per cert, tornam al tema de la insolidaritat cap a les Illes Balears. El pressupost general de l'Estat per al 2012 preveuen 6.043 milions en inversions ferroviàries, quasi tot per AVE, 6.043 milions! Nosaltres enguany en el pressupost hem tengut 7 milions, 7 milions del conveni ferroviari que vostès diuen que no existeix. Per a l'any que ve, d'aquests 7 milions passam a 3 o 4 milions. Però a la vegada el Govern espanyol anuncia un Pla d'infraestructures, ferroviàries entre d'altres, de 2012-2024 i les Illes Balears?, zero, no hi són. Pla d'Infraestructures Ferroviàries i d'Habitatge 2012-2024, zero! No el 2,3% que ens tocava d'acord amb població, que era el criteri que el Partit Popular defensava, no, zero, zero. Demanam aquí amb una proposició no de llei, el Grup de PSM-Iniciativaverds-Entesa, reclamar-ho a Madrid, què vota el Partit Popular? Que no, que no, la setmana passada, que no. Això és defensar els interessos dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears? Crec que no. El meu grup ha reclamat sempre allò que pertoca de l'Estat. Vostès, ara, les inversions estatutàries de 2012 i les de 2013, les ho lleva en Rajoy, les han reclamat? No ho he sentit, ni en premsa tan sols, ni en premsa!

El PSOE, és ver que en el seu moment va fer coses similars, el conveni de carreteres, quan governaven els seus. Això és el problema dels partit estatals, que quan governen els seus...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Vaig acabant...

EL SR. PRESIDENT:

Li ho preg, li ho preg.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

...quan governen els seus, tot l'esperit reivindicatiu s'acaba. Aquí ens posam d'acord tots, ens hem de... la insularitat, el règim especial, però quan arribam a Madrid, quina és la conseqüència? Que cadascú es deu al seu partit i si el seu partit governa, *mejor no meneallo*, no tocar-ho, anar a capejar, això sí.

Miri, ja per acabar. Hauríem de fer alguna cosa per revertir aquestes enquestes del CIS, Sr. Bauzá, aquestes enquestes que diuen que hi ha aquesta desafecció tan gran cap als polítics, cap a la política en general. Vostè parla de la preocupació per les generacions futures, tots hi hem d'estar preocupats per les generacions futures, n'hi ha molts que tenim fills i filles i ens preocupa.

Ens preocupa, però, i les persones d'ara i aquí, no ens preocupen? I els aturats de llarga durada que ja s'han quedat sense ingressos, no ens preocupen? I els joves que han de tornar a ca els seus pares perquè no tenen feina o que se n'han d'anar a fora, no ens preocupen? O els pensionistes que amb menys de 800 euros han de mantenir una família sencera, no ens preocupen? O aquells fills que ja no tenen Seguretat Social perquè el Govern del Sr. Rajoy els ha llevat la prestació sanitària, perquè estan sense feina, no tenen atur i ja no tenen prestació sanitària? Aquestes són les qüestions que ens han de preocupar, Sr. Bauzá, per revertir aquesta situació tan greu.

Per cert, i ja per acabar, li he fet tres propostes concretes, una sobre el pressupost general de l'Estat, una altra sobre finançament autonòmic i una altra sobre el règim especial de les Illes Balears, no me n'ha contestat ni una de les tres.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. President, li han de tot, li ha dit *vago*, li han dit mans buides, li han dit mentider, li han dit *asombroso*, li han dit que no el mereixen els ciutadans de les Illes Balears, tot això,...

(Remor de veus i algunes rialles)

... tot això és el que avui li han dit. Però, sap quin problema tenen, Sr. President? Doncs tenen un problema, tenen un gran problema que és un complex, que és que ells han estat asseguts a la cadira, Sr. President, ells han estat asseguts a la cadira i ara estan empeguets del resultat de la seva gestió i li ho atribueixen

tot, tot el seu passat a vostè. Això és el que vivim avui en aquest parlament.

Vull recordar -i ho llegiré textualment- la Conferència de Presidents, única, a què va anar el Sr. Antich i el que ens deia que havia dit: "Vaig animar al Govern d'Espanya a donar el màxim suport a la reconversió de la Platja de Palma", ja hem vist els resultats.

"Vaig manifestar la importància de la cogestió aeroportuària per a la nostra economia atès que la nostra principal activitat econòmica ens arriba precisament en la seva gran majoria via aèria", el volien privatitzar.

Continuant també en allò que ens deia, "vaig demanar iniciar el debat sobre la nova llei de règim especial i que el Govern d'Espanya aprofitàs la presidència espanyola de la Unió Europea per impulsar un tractament especial per als territoris insulars". Això són mans buides, això és del 2009. Què varen fer el 2009, 2010, 2011? Això és arribar mans buides. És que no li donen...

(Alguns aplaudiments)

...ni uns mesos de govern, Sr. President.

És clar, i ens parlen i ens mostren números i ens mostren pressuposts generals de l'Estat i ens parlen de les inversions estatutàries i ens parlen dels convenis. Això són els Pressuposts Generals de l'Estat per al 2011, jo també duc els pressuposts generals de l'Estat per al 2011, "*Informe económico-financiero, a las comunidades autónomas de Cataluña, Illes Balears, Castilla-León para convenios en materia de inversiones, 950 millones de euros*", partida pressupostària, estaven al pressupost, ens varen vendre que estaven al pressupost i que arribarien, aquests 950 milions, repartits entre les cinc comunitats autònomes que tenien les inversions estatutàries. Les ha rebut, Sr. President, Sr. Vicepresident, han rebut aquests doblers que estaven als Pressuposts Generals de l'Estat per al 2011? Aquesta és la situació que tenim, com perquè ara ens venguin a donar lliçons de les inversions estatutàries!

(Alguns aplaudiments)

És que, clar, l'amnèsia de no haver governat és increïble, no?

Ens parlen dels convenis, dels convenis ferroviaris, el volen equiparar al conveni de carreteres, em sap greu dir-li-ho, Sr. Barceló, no és el mateix. El conveni de carreteres tenia una projecció plurianual al pressupost general de l'Estat perquè hi havia partida pressupostària, el ferroviari, mai. Mai no han estat al pressupost general de l'Estat perquè sempre han estat... mai no hi han estat els 450 milions d'euros, hi havia 5 milions d'euros, però és que de carreteres hi havia 50 milions d'euros cada any perquè era un plurianual amb partida i no era... i no era una declaració d'intencions, per la qual cosa no és igual, l'hem de defensar, el que vostè trobi, però no és el mateix.

Vostès es varen conformar amb una declaració d'intencions, sabien que era un paper buit i ens ho varen vendre com *el gran projecte*, el gran conveni històric per a les Illes Balears, ens varen enganar, als ciutadans de les Illes Balears.

El conveni de carreteres és una altra... i a més, crida l'atenció que la Sra. Armengol no ens parli que ha millorat el conveni de carreteres amb els consells insulars. No ho ha mencionat, s'ha referit al ferroviari, deu ser perquè hi ha un problema als consells insulars que és que es varen gastar els doblers en altres coses, i ara no es poden justificar davant Madrid! Crec que també s'hauria d'explicar per què el Consell Insular de Mallorca es va gastar els doblers en altres coses i ara tenen un problema dins el consell, per poder justificar aquesta situació.

(Remor de veus)

I és clar, estic d'acord que vostè..., però el pressupost general de l'Estat del 2011, preveia la projecció d'annualitats de les inversions de l'Estat, preveia la projecció del 2011, 2012, 2013 i la projecció que hi havia, si hi havia 48 milions d'euros per al 2013, la projecció eren 23, perquè era la despesa plurianual que s'havia tret. I el mateix, això amb la part de ministeris, i en la part d'organismes autònoms de 163 a la meitat, aquesta era la projecció que havíem d'aconseguir noves inversions en un moment en què l'Estat no fa noves inversions, és complicat! Cap comunitat autònoma té noves inversions. Què ho hem de lluitar?, Perfecte, em sembla perfecte que haguem de lluitar totes les deficiències que tinguin els pressuposts, però hem de veure quina era la projecció plurianual que hi havia al pressupost com a inversió directa dels ministeris.

He de dir també que vostè parla de la insularitat i dels temes del vols, és clar, un pot veure només les ombres, però també hem de veure els llums i en aquest pressupost general de l'Estat hi ha la declaració de servei públic Maó-Madrid i està pressupostat. En aquest pressupost general de l'Estat hi ha els doblers, està reconegut que, per primera vegada, els immigrants podran cobrar el descompte de resident, està reconegut, hi ha un manteniment d'un 50% i és veritat que s'ha anunciat que es pot mirar el límit màxim i ho hem d'analitzar i ha de passar pel Govern de les Illes Balears, com ha dit el conseller de Turisme, que vol intervenir en aquest tema perquè és molt important. I està reconegut per a les taxes de les navilieres que tenien unes bonificacions si passen per les Illes Balears i hi ha els doblers per desgravar els fixos discontinus el 50% de les bonificacions de la Seguretat Social, amb la qual cosa es pot veure només el dolent, però també crec que hem de reconèixer el que està bé i el que beneficia *ex novo* les Illes Balears.

Vull dir també que no m'atribueixi coses que jo no he dit. És a dir, he dit que hi va haver una declaració conjunta, unànime de l'Estat amb les comunitats autònomes, que per primera vegada hi va haver aquest clima de l'Estat de preparar aquesta conferència com déu mana i que es varen reconèixer temes que no s'havien de tractar -temes que no s'havien de tractar-, com és el del finançament autonòmic, es va tractar al final i no només es va tractar sinó que es va recollir al document i això ho abanderava el president de les Illes Balears i va reconèixer una part que no era del model de finançament, a vostè no li bastarà?, perfecte, però hem de reconèixer que ho abanderarem nosaltres, no hi era i hi és.

Hem de reconèixer també que hi ha el tema de la insularitat i hem de reconèixer la flexibilització del dèficit. Quan parlo de la flexibilització del dèficit que està recollit al document, parlo de l'acord entre l'Estat i la comunitat autònoma, no de rebaixar el nivell de dèficit, sinó del repartiment entre les administracions i això és el que s'ha reconegut i ho ha firmat l'Estat i ho han firmat les comunitats autònomes. Hi ha un compromís comú, de tothom, d'arribar a aquest acord, per la qual cosa és el que està reconegut en aquest document.

Per tant, no ho desvirtuï i no digui que vull flexibilitzar el dèficit des de la Unió Europea, no, el repartiment entre Estat i comunitats autònomes és un compromís que està en aquesta declaració.

Per tant, vull dir, Sr. President -i ja per acabar- que vostè ha estat clar, ha estat dialogant i ha estat constructiu. Ha estat dialogant perquè ha parlat, ha parlat amb totes les forces polítiques, amb els consells insulars, abans no es parlava tant, però vostè ha parlat i ha escoltat tothom.

Vostè ha estat transparent, transparent perquè no ha ocultat mai quin era l'objecte de la Conferència de Presidents. Va dir que reclamaria aquests tres compromisos i ho va fer. Ho va fer en les converses que ha tingut i ho ha fet a la roda de premsa que vostè va fer en l'àmbit nacional i tot Espanya va sentir el que vostè opinava del pressupost general de l'Estat i no és fàcil, Sr. President, tenir aquest posicionament en l'àmbit d'Espanya, malgrat que hi vulguin llevar importància els altres portaveus.

Vostè ha estat constructiu perquè ha posat a les Illes Balears on calia que fossin, per una banda, idò, amb aquesta altura de mires, aquesta objectivitat de saber quin era el nostre paper en aquell moment, el de totes les comunitats autònomes, una altura de mires que no tenen els altres portaveus i per altra banda, reivindicar el que pertocava per a les Illes Balears.

Per tant, Sr. President, des del nostre grup el felicitem i l'animam a continuar fent feina. Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Amb el permís del president, he de començar dient pràcticament el que he dit en la intervenció prèvia, que no he escoltat pràcticament res de la Conferència de Presidents i sí que he escoltat molt de pressupostos, que els debatrem, faltaria més, però quan toqui, en aquesta cambra i en el moment que toqui.

Sí que he escoltat alguna cosa de la Conferència de Presidents en relació amb el concepte d'insularitat al qual després sí que m'hi referiré.

La Sra. Armengol em diu que som a les altes esferes polítiques i que he d'aterrar i que em feia molta il·lusió la Conferència de Presidents; no, em semblava una conferència molt important, de molta responsabilitat. Per aterrar, un s'ha d'elevat, i jo el que li dic és que vostè vola sense rumb i confon la pista d'aterratge, per tant, així és difícil trobar un punt de referència.

Tornam a parlar una altra vegada del model de finançament, per suposat que s'ha parlat en el moment oportú del sistema de finançament, però en el si del Comitè de Política Fiscal i Financera i vostès vénen aquí a parlar...

(Remor de veus)

...jo vaig dir que això s'havia de parlar al Comitè de Política Fiscal i Financera i vostès diuen tota l'estona un debat de pressuposts, però si ho diu la llei... ara li diré una cosa que vostè no sap i que convendria que li ho haguessin dit abans de venir aquí, sap vostè qui es va oposar que això, que quedàs constància d'aquest punt al document? Sap vostè qui durant una hora i mitja va intentar bloquejar el document, intentar vetar el document perquè no es volia adaptar als 16 presidents restants? El president d'Astúries, el Sr. Fernández, va...

(Remor de veus)

... clar, perquè defensava el que li interessava. I finalment, que és que no va defensar el que li interessava en aprovar aquest document? Doncs, molt simple, perquè allà tots anàvem a defensar el que ens interessava a tots, cadascun a exposar allò seu, que és el que vàrem fer nosaltres, però...

(Remor de veus)

... si vostè em deixa, vostè ha tengut la paraula, jo no l'he interromput, ni faig *aspavientos* ni coses d'aquestes.

L'únic president que va estar durant més d'una hora bloquejant l'aprovació d'aquest document era el Sr. Fernández del Partit Socialista. Això que diu vostè que està tan clar i que n'ha de quedar constància, perquè ho diu la llei, es veu que no era tan clar per a un president del Partit Socialista perquè tal vegada tenia alguna consigna per no aprovar aquest document que havia de ser aprovat per unanimitat... *amigo!*

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Per tant, si tan clar era, no m'ho digui a mi, telefoni una altra vegada..., li passaré el número del Sr. Fernández, perquè ha de parlar amb molts de presidents veig avui, i digui-li que tot això que era tan clar, idò per a ell no era tan clar, per a vostè sí, amb la qual cosa estic content.

Em diu que jo havia sopat amb els presidents del Partit Popular i que havia de contar el que havia passat a la Conferència de Presidents; o sigui, jo he contar el que parl amb el president del Govern i que tenc una oportunitat única, ja que havia parlat el vespre anterior amb el president del Govern, que no tothom en té l'oportunitat, jo tenia una oportunitat única de comentar el que havia parlat amb el president de la meva formació política a la Conferència de Presidents. Això és el que vostè ha dit. Li sembla seriós, de ver, a vostè li sembla seriós que vostè em digui aquí que ja que havia sopat el dia anterior amb el president del Partit Popular era una oportunitat importantíssima que jo digués el que havia dit al president del Partit Popular a la Conferència de Presidents?

(Remor de veus)

No ha dit això? Torni llegir la seva... no, no fa falta que m'ho passi, ho he anotat, però es veu que vostè escriu una cosa i en diu una altra, ja és habitual! Ara no falla... amb les frases no falla, la frase del titular, en això no falla, la deu tenir molt subratllada i al final de la seva intervenció diu, pam, aquesta és la frase, aquesta és la frase, senyors dels mitjans de comunicació, aquesta és la frase que han de vendre...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Està molt bé, està molt bé, es prepara i després la diu i contest i contest.

Miri, vostè em diu que només diu... sí que dic alguna cosa, el que passa és que no li agrada escoltar el que jo li dic, Sr. Thomàs, em sap greu, però deixi'm parlar...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Thomàs, per favor, Sr. Thomàs.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... si vostè em deixa parlar, idò... o demani la paraula o intervengui vostè, pugui aquí i dirà una altra cosa i ja l'escoltam tots i ja està. Em pensava que hi havia un portaveu... portaveu adjunt, però no parla quan el portaveu oficial parla.

Em diu que només havien vengut o han vengut 3 milions d'euros, vostè sap quants de milions d'euros varen venir amb el conveni ferroviari l'any 2008 en concepte del conveni, el 2008? 3 milions d'euros, els mateixos que vostè critica que han vengut ara. Què curiós! Només han vengut 3 milions d'euros, però no diu que només havien vengut també 3 milions d'euros l'any 2008, ah! En funció, eh, en funció.

Sr. Barceló, puja aquí i diu "el que no ha quedat clar en aquesta conferència és si el que és bo per al mercat és bo per als ciutadans", ha dit vostè. Per treure'l de dubtes, normalment, el que és bo per al mercat, sol ser bo per als ciutadans perquè als mercats els tipus d'interès...

(Remor de veus i petita cridòria)

... no, vostè... d'acord. Doncs miri, farem una cosa, quan la prima de risc...

(Remor de veus)

... quan la prima de risc pugui, quan la borsa caigui, quan els interessos pugin, que és el que habitualment a la majoria fa por, vostè ha de dir: "no es preocupin, és el pitjor per al mercat, serà el millor per als ciutadans", això és l'important, senyors quan els tipus d'interès pugin, quan la prima de risc pugui, tranquils!, el Sr. Barceló diu que és el millor per als ciutadans perquè és el pitjor per als mercats. Deu ser així.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Per tant, ara començ a saber per què gestionar recursos públics d'aquesta manera du al que tenim, que no és important ni el dèficit ni el deute, l'important són les persones!

Doncs miri, ...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

La insularitat que hem comentat, doncs sí era important que quedàs constància de la insularitat en aquest document, per dos motius: primer, perquè no en quedava constància, només es feia referència a les regions ultra perifèriques i a les ciutats de Ceuta i Melilla. Si d'això no en quedàs constància, si no quedassin com han quedat reflectides les illes, el concepte insular, Espanya no podria defensar aquest concepte davant Europa perquè tot ve reflectit al *Pacto por el crecimiento y el empleo del Consejo Europeo del 28 y 29 de junio*. Si Espanya no considera i no referencia el concepte insular, difícilment ens podran defensar a nosaltres. I vostè diu "és que Espanya mai no ha reconegut el concepte d'insularitat", ara el recollim i bé, total això no és important. És que no ho entenc, o sigui, mai no s'ha reconegut, perquè Espanya mai no ha defensat el concepte insular, ara el posam, bé, això és igual perquè... Doncs sí és important, desgraciadament.

(Remor de veus)

Una diferència, hi ha una gran diferència entre el conveni de carreteres i el conveni ferroviari, i li ho explicaré perquè vostè intenta confondre, però a nosaltres no ens confondrà, intenta confondre l'opinió pública i convé que això es digui: el conveni de carreteres va ser trencat unilateralment pel Govern de l'Estat perquè havia estat signat bilateralment entre el Govern de l'Estat i el Govern autonòmic, tots dos, Estat i autonomia, varen dir: firmam aquestes condicions perquè venguin aquests doblers. Fins aquí bé? Perfecte.

Després, el Sr. Zapatero decideix desvincular-se d'aquest conveni i el trenca unilateralment, aquesta és la realitat. Ara, doncs, tenim ...

(Remor de veus)

... i està perfecte, i està perfecte.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Mascaró, per favor.

(Remor de veus)

Sra. Mascaró.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

I ara tenim una sentència que ens diu que teníem raó. La diferència, Sr. Barceló, és que el conveni ferroviari no va ser signat entre el Govern i l'Estat -em deixin acabar-, amb un compromís finalista, només deia que era una declaració d'intencions i que acabava l'any passat, el 2011. Per tant, no es va rompre unilateralment, simplement va caducar, va caducar.

(Remor de veus)

Pels doblers, clar, però perquè no n'hi havia, i perquè va caducar; és a dir, no es va rompre res unilateralment, no hi va haver un incompliment de l'Estat per part del Sr. Zapatero, no va incomplir res. Incomplir significa no acomplir el que et compromets. I el conveni no deia que s'havia de fer 443 milions, deia que l'objectiu eren 443 milions, i aquí varen arribar només 57,5 milions. Per tant, no es va trencar res unilateralment, simplement va caducar.

Però el més curiós de tot és que vostè demana contínuament que defensem el seu conveni. Va tenir quatre anys, Sr. Barceló, va tenir quatre anys per defensar el seu conveni i governava vostè amb un soci de govern que governava Espanya. I per què no varen aquests doblers? Per què ens reclama a nosaltres que exigim al Govern de l'Estat que renovi un conveni que ha caducat? El lluitarem, no en tenguim cap dubte, però l'Estat no té cap compromís de responsabilitat perquè el conveni ha caducat.

(S'escolta una veu de fons inintel·ligible)

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Mascaró, la crid a l'ordre per primera vegada, i em sap molt de greu, però la crid a l'ordre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Per tant, no confonguin, no confonguin. I vostè hauria d'haver defensat més quan era, no vostè, el seu grup, al Govern -sí, ho varen dir, però no varen fer res, com sempre-, i ara ens exigeixen a nosaltres el que no han complert.

Em diu que això és el que passa amb els partits estatals. I estam orgullosos de ser un partit estatal, supòs que el Partit Socialista també n'estarà orgullós, imagin, de ser un partit estatal.

(Remor de veus)

Nosaltres estam orgullosos de ser un partit estatal, i constitucional.

(Remor de veus i algunes rialles)

Altres tenen un partit nacionalista absolutament respectable, amb tendències independentistes, absolutament respectables. Però nosaltres estam orgullosos de ser un partit estatal i constitucional, això és el Partit Popular, un partit estatal i partit constitucional.

(Alguns aplaudiments)

El preocupa l'enquesta del CIS, ara, quatre anys abans l'enquesta del CIS no el preocupava, pel que es veu; ara preocupa perquè ocupa, i ara el preocupa l'enquesta del CIS i el preocupen les persones -ho he anotat textualment-, les persones, la gent que està aturada ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Thomàs, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

..., doncs miri, no el varen preocupar els proveïdors que no varen pagar durant quatre anys i que varen fer que moltes empreses fessin fallida i tenguessin molts d'aturats? No el preocupava l'enquesta del CIS?

(Remor de veus)

(S'escolta una veu de fons inintel·ligible)

Com puc dir aquestes coses? Perquè han passat, Sr. Barceló, ...

(S'escolta novament una veu de fons inintel·ligible)

... perquè han passat, no, quatre anys sense cobrar no, 2008, 2009 i 2010, aquests anys.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Si vol, si vol li puc fer arribar un llistat de totes les empreses que no han cobrat el 2008, el 2009 i el 2010, si vol, la Vicepresidència Econòmica li fa arribar el llistat, de tot el que hem pagat referent a impagats d'aquests anys 2008, 2009 i 2010. I aquestes persones que tenien empreses que varen fer fallida, varen dur els seus empleats a l'atur i ells mateixos varen quedar aturats i engrunats en molts recursos, i ells també tenien pensionistes i gent gran dins la seva família, però ara el preocupa les enquestes del CIS.

M'ha fet tres preguntes, finalment, tres preguntes de pressupost; Sr. Barceló, les preguntes de pressuposts, en el debat de pressuposts.

I jo avui he vingut precisament a informar de la Conferència de Presidents, per si no ho saben. Una conferència que és una eina de participació i de cooperació, una eina a un moment crucial en el qual precisament aquesta convocatòria ha estat especialment important, en la qual tots i cadascun dels presidents, d'una manera conjunta, hem assumit amb un criteri d'unitat la responsabilitat que implica assumir una presidència d'un govern. Hem deixat de banda el concepte presidencialista, el partidista o individualista, pensar amb caràcter general, precisament per sortir de la crisi.

I no tenguí cap dubte que reivindicarem els interessos de les Illes Balears en el seu context, dins la conjuntura i en el fòrum adequat.

I finalitz de la mateixa manera que he finalitzat la meua primera intervenció: si tots acomplim els nostres compromisos, no tenguin vostès cap tipus de dubte que el futur de tots serà molt millor, i això és per als que som aquí i perquè els ciutadans ens han prestat la seva confiança.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats. Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President.

Bé, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS